2015-01 / Fiyat: 7 TL.
(KDV dahil) KKTC: 8 TL.
(Ocak-Mart)

LM

ÖZEL SAYI

KIŞ

Mehmet Ali & Akşamsefası

HEMŞERİM BİZE İKİ ÇAY VER HELE, BİRİ ORTA AŞIK OLSUN.

BEYEFENDİ, BU ARABA BURDA OLMAZ.

İSPARKÇIYLA DA TARTIŞTIM AZ ÖNCE... ALMIYO İSPARK BUNU.

ABİ LÜTFEN! MÜŞTERİ RAHATSIZ OLUYO.

DOĞAYA SAYGIMIZDAN ÖTÜRÜ MÜ DIŞLANIYOZ ANLAMADIM Kİ, ARACIMIZDAN ATMOSFERE EKSOZ ZEHİRİ SAÇMIYORUZ DİYE Mİ?.

A-AA!.. BU BENİM KÖPEĞİM ŞİLA "AYOL BİZ SİZE KÖPEKLERİMİZİ PARKA GÖTÜRÜN DİYE PARA VERİYORUZ DELİ HERİF...

ABLA, BEN ETTİM SEN ETME, KÖPEKLERİ ARKADAŞIMDAN ÖDÜNÇ ALDIM. FÜLÖRTÜME KIZAKLA SÜPRÜZ YAPAYIM DEDİM...

TOPAZ ABİ, MANYAK MI OLDUN? BU HAVADA DENİZE GİRİLİR Mİ?

KIŞ LASTİĞİ TAKTIM LAN... BİŞİY OLMAZ.

BUUV!

ALP DAĞLARININ

Rüya ile kaplı en sivri zirvelerindeki lüks hostelinize deniz seviyesinden başlayan fiyatlarla, yokuş yukarı kayak yaparak çıkmak ve orada masal gibi bembeyaz bir sofra örtüsüne Burbon şarabı dökerek tamamen size ait harika bir leke bırakmak istemez misiniz? On ila yüz bin dolarınızın arası varsa neden olmasın?

DÜN AKŞAM YİNE GÖLLER YOLA DÖNDÜ. ÇOCUKLAR GÖLLERDE BİSİKLETLE GEZDİ...

NOOLUCAK BU KURAKLIĞIN SONU... ESKİDEN YAĞMUR YAĞARDI YOLLAR GÖLE DÖNERDİ... CADDELERDE KAYIKLA GEZİLİRDİ...

HAVA DURUMU

HASMINIZI

Bir tekmede felakete sürükleyecek kışlık zehiri botlarımız gelmiştir. Su geçirmez, karda buzda kaymaz, taştan taşa atlar, dereye batma yapmaz! Yanında sizi tekrar tekrar yaşama döndürecek eşsiz panzehiriyle 150 TL.

KARDANADAM KIYAFETİ BULUNUR MU SİZDE?

NORMALADAM KIYAFETLERİ SATIYORUZ BİZ... FAKAT KARDANADAMA DA OLUR.

BİR ATKI GİYİNDİREBİLİR MİYİZ ŞUNA, AYNANIZ VARSA?

YALNIZ BURADA BAKIN YERLER ISLANIYOR HEP.

HEMŞERİM YERE İNDİRMİYORUM... KUCAKTA BAK KENDİSİ...

DAMLIYOR BEYEFENDİ.. AKIYOR...

ULAN ETTEN ADAM DEĞİL MİSİNİZ? HEPİNİZ AYNISINIZ... BİRAZ DAHA SICAKTA SEN DE AKMIYOR MUSUN GÖT! SEN DE DAMLAMIYOR MUSUN?

İKİ KİLO PATLICAN BİR KİLO AYŞEKADIN SIK BANA. KULPLU FİNCANA...

EFENDİM ABİ?

BU KIŞ GRİBİ YENMEK İSTİYORUM. MENAJERİM ŞUBATIN YİRMİSİNE Bİ MAÇ BAĞLAYACAK.

ABİ... ATEŞİN ÇIKMIŞ. GİT YAT BİRAZ.

ÇOLA, FANTA, DİDİ, AYRAN KARIŞTIRIP İÇTİM EVDEN ÇIKARKEN... GEL VUR KARNIMA ŞEL...

ABİ GİT.

KUŞ KIŞA KIŞ KUŞA BULAŞTIRIYO GRİBİ.., KIŞKUŞA KUŞKIŞA KUŞ İNİŞE KIŞ YOKUŞA.

ŞU GÜZEL

2015 yılımızın başlarında, sevdiklerinize en güzel hediye! Gece gösteren yeşil camlı ve ısıya duyarlı termal gözlüklerimiz ilk yüz kişiye peşin fiyatına taksitle. Uzaktan gelen dost adaylarının size sıcak mı soğuk mu baktığını, vücutlarının hangi bölgelerinin sarı turuncu, hangi bölgelerinin mor-mavi olduğunu birkaç saniyede kavratan, paltolu mu külotlu mu kim bu ipucu veren teknoloji harikası. Artık sizin de var.

ALOOO SEMİH! RUS NUMARASI VAR MI SENDE?

VAR ABİ.

1

VERSENE...

ATIYORUM MESAJ OLARAK...

ALOOO.., BANA BAK. ADIN NE SENİN?

NADİYA NADİŞKADİYAŞEROVA...

2

YAV BU DOĞALGAZ FATURALARI ÇOK YÜKSEK GELMEYE BAŞLADI BİZE.

PUTİN'E VEREBİLİR MİSİN TELEFONU? ORDA MI?

Mehmet Ali & Akşamsefası

Sen bir lütufsun...

Elif Nurşad

"Öyle bir gece bir daha yaşanmayacaktı; hissetmiştim!! Görül kendinden geçti ve akıl, söz denizini susturdu"* ...Ama sana söylemiştim hatırlıyor musun?! "Her anı, bir daha hiç yarın olmayacakmış gibi yaşıyorum diye. "Sanki seni bir daha hiç görme-yecekmişim gibi.!! Hatta gözlerim doluyordu sana bakarken. Şaşkın şaşkın, ne yapacağını bilmez, o anı nasıl doldurabileceğimin heyecanıyla, herşeyi yüzüme gözüme bulaştırdım. Bu çok aç gözlüce! Vahşice seni **korkuttum ve kaçtın!** Ve **bitti herşey!..**

*Seyh Galip

BEN SENİ ONİKİ KEZ ŞAŞIRTTIM, SEN BİR! VASATSIN.!

BÖYLE BİRŞEY OLSA ÇOK KORKARDIN DİİL Mİ? Hİ Hİ!

LÜTFEN BENİ KORKUTMA!.. ... ALTIMA YAPACAĞIM KESİN!..

Geriye dönüp baktığımda içim ürperiyor. Hiç unutmadım bir an var. O zamanlar senden kaçıyordum... Binbir zorlukla buluştuğumuz ikinci görüşmemizdi. Çıkışta beni bekliyordun. Nadir görülen bir zariflikle, eldivenlerimi tutuyordun; değerli ve anlam veremediğin birşey gibi.. Ve sonraki günler...

BU ELDİVENLER SENİN Mİ?.. GARSON VERDİ, MASANIN ALTINA DÜŞMÜŞ!.. HEP BÖYLE BIRAKIR MISIN BİR YERLERDE?..

AAA EVET BENİM!

NEDEN DELİKLERİ VAR?

ÇÜNKÜ BEN BİR İNSANIM. NEFES ALMAM GEREK!

EE BEN DE ÖYLE!..

EE, İYİ O ZAMAN! SEVİNDİM...

BİŞEY SÖYLİCEM! SENİ ÖPEBİLİR MİYİM?!

YANAKTAN MI?..

ELBETTE Kİ YANAKTAN ...

PEKİ AMA ÖPEREK ANLAMAZSIN Kİ DOKUSUNU, KALİTESİNİ!

ÇATTIK!.. ÖPMEYEREK DE ANLAYAMAYIZ Kİ... ANLADIK SENDEN MAKAS ALICAZ!

ISLANICAZ, HIZLANALIM ...

SENİNLE YÜRÜMEK, ISLANMAK ÇOK GÜZEL! BİZ YÜRÜYELİM Mİ HEP! ÇOK TATLISIN!

SANA AŞIK OLABİLİR MİYİM?

BU SORU SORULMAZ Kİ!..

İYİ O ZAMAN, AŞIK OLDUM GİTTİ!! GÖZLERİN ATEŞ SAÇMAKTAN YORULMUYOR MU?.. GÖNLÜMÜ RUHUMU SANA VEREBİLİRİM BUGÜN ÖYLE DÜŞÜNDÜM.

SANA ULAŞICAM DİYE, DAHA ÖNCE HİÇ GÖRMEDİĞİM BİR YOLDAN GELDİM. TAM ORTADA, YERİN DİBİNE KADAR, KÖKLERİ GÖRÜNEN BİR AĞAÇ VARDI!.. SOKAK O KADAR KARANLIK VE KORKUNÇTU Kİ, BİR ANDA NE YAPACAĞIMI ŞAŞIRDIM... KAYBOLDUM FALAN!..

NE KADAR KORKUNÇ OLABİLİR Kİ İSTANBUL'UN EN GICIR SEMTİNDEKİ BİR SOKAK? VAR MISIN İDDİAYA?.. ŞİMDİ O SOKAĞA GİDİYORUZ! VE KORKMADIĞIMI GÖRECEKSİN!.. VE KİM KAZANIRSAAA, KAYBEDEN ONUN DİLEĞİNİ YERİNE GETİRECEK! ANLAŞTIK?

TAMAM!! VARIM!! SOKAĞI GÖRÜNCE ÇIĞLIK ATACAKSIN!..

BEREMİ TAKMAK İSTER MİSİN?

OLURR..

ELLERİN ÜŞÜMÜŞTÜR, ELDİVENLERİMİ VERİYİM Mİ?

GEREK YOK. BENİM ELDİVENLERİM VAR...

ONLAR DELİKLİ, ALIP İÇERDE ISITIYIM MI?

Hani iddiaya girdik! Hani beni götürdün o sokağa! Ve ben kazandım! Ben o kökleri görünen ağaca bakıyorken, sen bana donup kalmış bakıyordun; nedense!! O ana geri dönmek istiyorum!! Yılbaşı gecesi sana dünyanın en güzel, ilk öpücüğünü o anda vermek istiyorum!!.. Senden dileğim budur...

ELİF NURŞAD

Mehmet Ali & Akşamsefası

Karlı har

GÜNERİ İÇOĞLU

YAKIŞIR KAR İSTANBUL'A... HELE HER YER KAPANMIŞ ÖRTÜNMÜŞSE EŞSİZ GÖRÜNTÜLER ÇIKAR ORTAYA. ZAMAN SİLİNİR BU YUMUŞAK BEYAZ SİLGİYLE...

SULTANAHMET, AYASOFYA CİVARI DÖNER ASIRLAR ÖNCEKİ SESSİZ GEÇMİŞİNE... SURLAR, YEDİKULE, BALAT, HEMEN HER YERDE BİRBİRİNDEN GÜZEL ZAMANSIZLIKLAR BELİRİR...

SAÇAKLARINDAN SARKAN BUZLARI DA ÇOK BÜYÜK OLUR DEVASA YAPILARIN...

İKİ-ÜÇ METREYİ BULUR YER YER... DİPLERDEN, KENARLARDAN GEÇERKEN HAYRANLIKLA KARIŞIK ÜRPERTİYLE DİKKAT EDERSİN HER BİR ASUDE DETAYA...

KAPALI

BU KARLI TEMAŞALARIN BİRKAÇINDA BURALAR SANKİ TEK BANA AİTMİŞ GİBİ YA DA SADECE BEN ONLARA AİTMİŞİM GİBİ HİSSEDERİM...

ÜŞÜMEZ ELLERİM AYAKLARIM, ISITIR YÜREĞİMİ HARLI BİR ATEŞ BENİM OLAN, BENİ ALAN BU EFSUNLU MEKANLARDA...

Mehmet Ali & Akşamsefası

BUNLARDAN BİRİ GALATA MEVLEVİHANESİ'DİR. KARDA PEK KİMSE UĞRAMAZ GENİŞ BAHÇESİNE... KARLARIN İÇİNDE, "YOKLUK UKÛLE REHZEN, VARLIK NEDİR BİLİNMEZ"* MİSALİ KAYBOLUR GİDERİM...

BURDA KAYBOLMAMIN NEDENİ SADECE KARLAR DEĞİLDİR. YOKLUK EVİMDEYİMDİR, ZAMAN DURMUŞTUR. DÖNECEK ÇOCUKLUĞUMA BİLE İHTİYAÇ KALMAMIŞTIR...

ÇÜNKÜ ÇOCUKLUK DEĞİLDİR BURDA KARLARDA ÇOŞMAK. KAVUŞMANIN KOKUSUNUN, RENGİNİN ÇOŞKUSUDUR, ZAPTEDİLMEZ CEZBESİDİR...

MEVLEVİ SİKKELERİ YAPARIM KARDAN. KARDAN ADAM SURETİM BUDUR BURDA. NE GÖZ NE HAVUÇ NE KAŞKOL, SADECE KARDAN SİKKE...

HAMUŞANDA KARDAN YAPTIĞIM SİKKELER ERİYİP GİDECEKTİR İLK GÜNEŞLE YOKLUK ÂLEMİNE, ÇABUKÇA HASRETSİZ...

ANLARIM Kİ, HER ŞEY GEÇİCİDİR VE BİRGÜN ERİYİP GİDECEKTİR ÖZÜNE AMA İŞTE BU KAR, EN ERKEN GİDENİDİR MADDELERİN BİR SICAK NEFESTE...

HHHUUUUU

BAŞLADI TİPİ RÜZGARLA YİNE... ...RÛZGÂR-I VASL-I HÎŞ... ASLINDAN UZAK KALAN YİNE BULUŞMA ZAMANINI ARAR...**

Mehmet Ali & Akşamsefası

*Filozof Rıza Tevfik, **Mesnevî, İlk Onsekiz Beyitten, 4. Beyit.

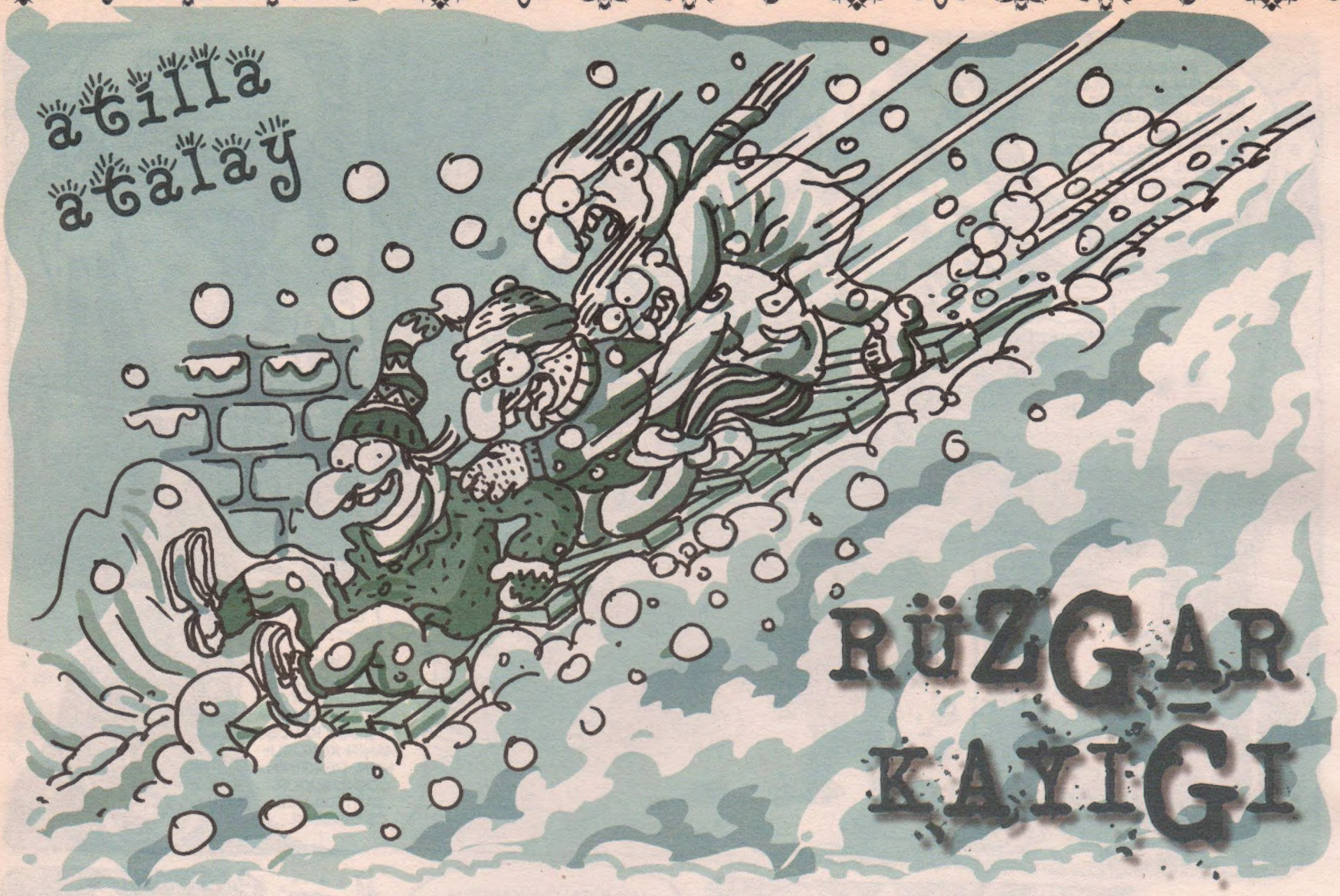

Çok siyah beyaz bir kar yağıyor.

Uzaktaki deniz, sisten seçilmiyor, yerin ve göğün beyazı birleşmiş; çeşitli yüksekliklerdeki bina damları, irili ufaklı ağaçlar, tipiyi karşıladıkları yönde kardan fosforlu bir konturla kaplanmış, geriye doğru griye gidiyor...

Yine beyazdan griye baca dumanları; kimi tomur tomur, kimi tek bir sigara gibi cılız, aheste... Az süzülüyorlar öylece, ardından yükseklerde tipinin anaforuna karışıyorlar...

Şaşkın kuşlar, cama kafa atıyor ara sıra...

Hemen hemen aynı anda Emre'de ben de deklanşöre bastık.

"Skicem çerçevenizi, oturun oğlum şuraya" dedi Mahmut. Bir yandan makinayla fıtı fıtı hesap yapıyor, sonucu kurşun kalemle tabloya yazıyordu.

Emre Lubital 2'nin 6X6'lık filmini kort kort sararken **"Ne diyon len sen?" dedi Dolma parmağına soktuğum, vik vik edeceğine önüne bak, doğru yap hesabını. Bir 9,7'ye bütün geceyi yaktın lan."**

9,7 hatalı hesaplanmış bir sayıydı.

Sabahlama döneminde dört kişi, oturmuş ödev yetiştiriyorduk. Hesaplar çizimler paylaşılırdı. Birinin hesaplayıp sana verdiği bir değer üzerinden sen diğeri hesaplamaları yapardın. Senin hesabın ilerlerken, buluduğun değerleri öbürü kullanarak projenin başka bölümünü ölçüp biçerdi. Böyle böyle hayali bir tren garı binasının statik hesabını yapacağıdık.

Dört kapı dört yumurtaydık. Eskiydi filan ama yine yoktu işte zaman.

Mandalinci uyuyordu, kalktı sonradan.

"En son kaç diyon şimdi sen Mahmut?" dedi gülerek.

"Sağ ayakta 20.45 ton metre... "Üç kere hesapladım."

"Yuh lan, ağzını kırdığım dolma parmaklısı; 9,7 nere 20,45 nere! Tane tane basıcan olm o tuşlara..."

Sonra hep beraber hesap makinalarının başına kurulup gene projeye giriştik.

Kar, yağıyordu bir yandan.

Çok demli çaylar vardı. Mandalinci'nin zulasından zihin açan anne reçelleri, kestane balları gömdük. Uyuyanın ensesine buz attık. Hatta bir ara üç kişi Mahmut'un üzerine çullanıp, kalemtraşla parmaklarını inceleteceğimizi ileri sürdük. Birbirimizin, cama kafa atan martıların, damların fotoğraflarını çektik.

Filmim bittiydi benim. Oysa Lubitel 2 ışığı denk düşürdün mü inanılmaz güzellikte siyah beyaz fotoğraflar çekerdi.

"Lan" dedim bi ara **"Şu film bitme işi olmasa... Beklemesek ayrıca, kutunun içindekini deli gibi günlerce merak etmesek. Beğenmediğimizi silsek yeniden çeksek."**

Yaptılar onu sonradan...

Aslına bakarsanız Mahmut gibilerin dolma parmaklarını, topluca statik hesap sabahlamasını filan da ortadan kaldırdılar.

Yani onu da yaptılar sonradan.

Şimdi tek başına bilgisayarın klavyesine geçip, yükleri, uzunlukları filan giriyosun, program fiti fiti hesaplıyor. Oturduğun yerde yine de yanlış yaparsan bir pencere çıkıp seni azarlıyor.

Hızlanıyor tabi... Hızlansın. Zaman ama yine de az.

Neyse işte ertesi günün akşamında işi biraz kolaylayınca topluca dışarı çıkmaya karar verdik biz. Mandalinci'nin öğrenci evi Gümüşsuyu'ndaydı. Ha deyince Taksim. Temkinlice çıkıp hava alacağıdık. Zaman azdı çabucacık dönelimdi.

Hızla şunlar oldu fakat:

* Mahmut'un **"dönüşte konyak alalım, ısınırız"** demesi. Kısa oylama konuşması boyunca projenin artık ufak tefek işlerinin kaldığı konusunda fikir birliği.

* Kokoreç ve Arnavut biberine bi nevi aşerilmesi, bu nedenle Galatasaray'daki Şampiyon'a doğru rota çizilmesi.

* Yol boyunda yaklaşık beş yüz kişilik bir kartopu savaşına karışılması.

* Kokoreçin yanında bir ufak biradan bir şey olup olmayacağı hususu.

* İkinci biralar... Statik bilimi gereği, denge bozulmasın diye, **"işin bokunun çıkmaması için"** dönüşte konyak alınmasından vazgeçilmesi.

* Mandalinci'nin dördüncü birayı istemesiyle işin bokunun çıkması.

* Mahmut'un ortadan kaybolması.

* Sumru'nun (Yapı Statiği Profesörü) ödevi zamanında teslim etmememiz halinde kesin bizi bırakacağı. Ve benim okuldan atılacak olmam. Duruma efkarlanmam, **"Mahmut'u aramaya gidiyorum"** bahanesiyle kalkıp tuvalette salya sümük ağlamam.

* Mahmut'un dönmesi. Kuru yemişçideki radyoda **"okulların kar tatiline girdiğini"** duyduğunu ileri sürmesi.

Sonra ben **"ilk ve orta derecelerdir lan o, üniversiteleri hemen kapamıyorlar."** dedim.

Mahmut **"Yok oğlum valla duydum ben bizim okulun adını"** diye yemin billah etti. **"Hem nası kapamıycaklar ki zaten. Dışarısı tufan lan, adım atılmıyo. Hadi biz burdan yürüsek yürürüz de, kim nasıl gelicek ki okula?"**

Dışarıda tek başına kafayı gökyüzüne kaldırıp meteorolojik gözlem yapılması...

Hakkat pek güzel yağıyor kar. İstiklal Caddesi'ne efsunlu bir masumiyet bulutu inmiş. Kar düğünlerde atılan bereket pirinçleri gibi dökülürken; gelip geçenlerde, durup göğe bakanlarda Balkanlar'dan gelen delice bir çocuk neşesi...

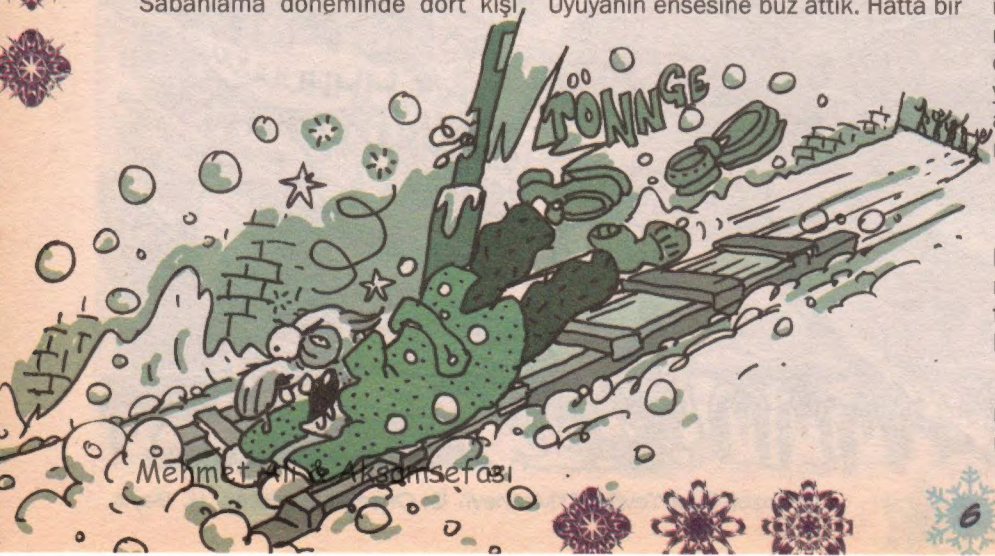

"Okka okka lokumları yedirdim sana, ne dedim sana Mari kız darıldın bana... Çifte çifte faytonları gönderdim sana, ne dedim sana Mari kız darıldın bana...."

Kaldırımda çalan akordiyonun başında tanımadığım kimselerle bu türküye karışıp oynadım bir süre.

Rüya gibiydi. Kendimle beraber, her şeye herkese şaşırdım. Ahahaha, ne acayipti lan...

Halbuki bu cadde çok daha acayip şeyler görecekti sonradan.

Masaya dönüşümde **"Gidelim"** dedim. **"Gidip bir telefon bulalım, yurdu arayalım. Meydandaki kulübelere gidelim. Yurttakiler bilir okulun kapanıp kapanmadığını, gidelim"**

Dışardaki soğuktan hafif de morardıydım her halde. Kim bilir nası görünüyorsam artık.

"Nooluyo lan, deli mi zgti? Gidelim de gidelim; nooluyo?" dedi Mandalinci...

Çünkü okuldan atılmaktan deli gibi korkuyordum. Benim o dersten son hakkımdı. 12 Eylül sonrası YÖK'ü kadim üniversiteleri embesil ergen dershanelerine çevirme sürecinin en başında, en iştahlı zamanındaydı. Önce ben gibi **"disiplinsiz talebe"**yi yirlerdi. Tüm bunları belli etmemeye çalışarak tekrarladım:

"Oğlum gidip bi yurda telefon edelim de içimiz rahat etsin"

Kulübe bulmaya dışarı çıktık...

Cep telefonu da icat edildi sonradan.

Derken işte, bir kaç kar tanesini bahane etmek suretiyle coştuk biz. Kar tatilini yurttan da doğrulatınca, afedersin, edeb dairesinin dışına çıkıp tam da 19 yaşına yakışacak hal ve tavırlar içine girdik.

Ben hep tedirginim. Biliyorum, öyle öleceğim. Hep yetiştirmem gereken bir ödev varmış gibi. Yorucu, fakat ipin gevşediği anlar; yani öyleymiş gibi hissedince... O zaman dilimi artık, hayattan kurtarılmışlar hanesine geçer. Azdır gerçi ama güzel...

İki üç saat sonra inşaat halindeki bir binanın etrafında sinsice etrafı kolaçan ediyordum.

Kar yağıyordu bir yandan...

"Oğlum gel lan delirme" diye fısıldayarak bağırdı Emre. **"Çiviye miviye basarsın. Amele çavuşu felan yatıyodur inşaatta, yakalarsa kalasla vurur kafana bak. Lan!"**

"Ya bi durun oğlum be, bi şey olmaz" dedim "Bize inşaata girmek tehlikeli ve yasak değil ki. İşin ilmini tahsil ediyoruz, inşaat mühendisi olucaz o kadar"

Fısıldaşmalar, deli kahkahaları, küfür zincirleri arasında inşaatı çevreleyen saç perdeyi tangır tungur aralayıp dışardan ucu görünen kalas merdiveni kavradım. Dibinden bir şeyler tutuyordu, silkeleyip devirdim. Sacın dışına bizimkilere doğru uzattım.

Az sonra karanlıkta dört gölge, elimizde kalaslara çakılmış tahtalardan altı basamaklı bir çalıntı merdiven, tin tin koşuyorduk.

Elçiliğin yanındaki yokuşun başına geldiğimizde, dört manyak arka arkaya merdivene dizilip kendimizi aşşağıya ittelediik. Başlangıçta kayması biraz zordu. Sonra yokuş giderek cama kesti, bildiğin uçmaya başladık. Gece Gümüşsuyu hızla geçiyor yanımızdan, gözümüze doğala özdeş gümüşlü kristaller dolup küçük kaleydeskoplar yapıyor, uzaktan akordiyon sesleri ve tertemiz bir kar sevincine kapılmış eğlenceli insan çığlıkları duyuluyor. Cümle mazot erbabı; otobüsler, kamyonlar, kurnaz taksiler, sinsice yaklaşan kurye motorları tipiyle lâl olmuş, gemiler kuytuya saklanmış, sis düdükleri **"okka okka lokum"** çalıyor...

Kızak her seferinde yokuşun dibinde, rüzgarın kar tüyü pofuduk bir yatak yaptığı çukura saplanıp duruyor. Üstümüze kar örtüp altında kahkaha atıyoruz... Geç vakit, sarhoşuz, kış uykuları çağırıyor. Ama için için biliyoruz; bir daha böyle kar yağmayacak sonradan... Kalkıp yokuşun başına yürüyoruz.

Böyle kalsa iyiydi bu...

Fakat söyledim, şehir çocukluğuna dönmüştü, söz geçmiyordu.

Gelip, **"biz de binicez"** dedi iki amcadan biri. **"Yok yok, binmiycez."** dedi iki amcadan diğeri.

"Pin pin pin!" diye alkış tuttu etraftan birileri.

Amcalar öyle böyle değil ama, çok fena sarhoşlardı.

Osman olan Faik olana **"len zaten ayakta zor duruyon, düşecen ağzın burnun dağılacak, o olacak."** dedi.

Arak merdivenden kızağın sahipleri olarak biz de, **"Abi boşver, sakata gelirsin, yerler cam, alet dengesiz."** şeklinde görüşlerimizi belirttik. Dinlemedi Faik olan.

"Ben kar yolları kestiği bir zamanda kızak üstünde doğmuşum oğlum." dedi. **"Ne var yani, bişey olacaksa da olur... Kızakta doğduk, kızakta ölürüz."**

Önden tuhaf bir sessizlik oldu. Sonra Mahmut: **"Tamam o zaman atlayın, üç biz, iki siz binelim."**

"Olmaz" dedi Faik, **"Doğarken yanımda mıydınız ki?"**

"Statik" dedi Mahmut,**"Tek başına kızak dengesiz olur, dediğim gibisi daha iyi."**

Dinlemedi; **"sizin yaşınız kadar kızağa pinmişliğim var benim."** deyip devrile devrile merdivenin ortalık yerine yerleşmeye uğraşıyordu. Biz engel olmaya çalıştık ama Osman olan amca da **"Bırakın lan bırakın, pinsin, nereye istiyosa oraya gitsin."** deyince, bıraktık gitti.

Baştan güzel gittiydi aslında. O koca kalas merdivene tuhaf bir hakimiyeti vardı gerçekten. Çok kısa bir süre öylece süzüldü. Sonrasında nolduysa artık işte, merdiven yokuşu verevine kesip park halindeki bir kamyonetin altına doğru hızlandı. Saniyeler içinde olup bitti; Faik Amca kamyonetin altına girdi. Ses bile çıkarmadı, öylece kaldı.

***

"Kızağın güzeli deli erikten yapılır. Yaban eriği yani. Ormanda iki üç gün deli eriğin iyisini ararsın.

Sert ağaçtır. Çalıların arasında, güneşi görebilmek için çabuk uzar. Bu yüzden hiç budağı olmaz... Dümdüz öyle... Çivisiz yapıcaksın, çivi kızağı bozar. Ağacın içinde götü başı ayrı oynar, çivi olmaz. Sonrası büyük sırdır; arı mumu, çan sakızı, keçi donyağı özel bir gramajla karıştırılıp melhem yapılır. Onu kayığın ayaklarına sürüp yedi gün beklersin ki, ağaç kar suyunu içine çekmesin."

Son olarak kızağının adını söyleyip sustu Faik amca: Rüzgar Kayığı

"Ya şimdi konuş ya da sonsuza kadar vkus." dedi Mahmut.

Faik amca dahil gülüştük.

Gün ağarmaya başlamıştı, Osman Amca merdiveni kaldırıma çıkarıp, kendine yaptığı yatakta uyuyakalmıştı.

Mahmut, **"Hadi uyumak yok Faik Amca, anlatıcan daha."** dedi.

Acile gitmeyi istemeyince Emre doktor ablasını aramış, gelen talimatlara göre Faik Amca'ya haftanın günlerini tersinden saydırırp göz bebeklerinin eşit olup olmadığına bakmış, **"kustun mu, miden bulanıyor mu?" diye sormuştu. Doktor abla "nolur nolmaz, sabaha kadar uyumasın"** deyince de kaldırıma varilden soba kurup, nöbetleşe geyik yapmaya başlamıştık.

"Kızağın üstünde hızla giderken uyudum. Rüya bile gördüm. Siz mühendissiniz bilirsiniz, rüyadaki zaman gerçek zamandan daha hızlı esasen." dedi Faik Amca.

Rüyasını anlattı. Ne güzeldi, saçma ama bir kere ben de gördüm o rüyayı sonradan.

Gün ışıdığında, Mandalinci ve Emre gelip geyik nöbetini devraldılar. Mahmut'la ben yatmaya gittik.

Kar hala yağıyordu.

İstanbul'a öyle kar bir daha yağmadı sonradan.

Gökyüzünden Akom, Ukome, Bikemi, Afado filan nezaretinde kirli beyaz bişeyler düşüyor bazen, şehrin olan kötülüğünü harlayıp gidiyor.

Mandalinci kanserden öldü sonradan. Diğerleriyle netten **"feys tu feys."** görüştüğümüz oluyor. Dolma parmaklarıyla "A harfinden" başka birini arıyor Mahmut, konuşuyoruz bazen.

O zamanlar yatık sekiz tane sevmiştim birini, neye dönüştü bilmiyorum sonradan.

Bir de ben... Yaşlandım tabi sonradan...

"Sonra işte yaşlandım."

Bu da bitti şimdi. Ama hep eksik ödevi varmış gibi, hep tedirgin...

Suret

KEMAL ARATAN

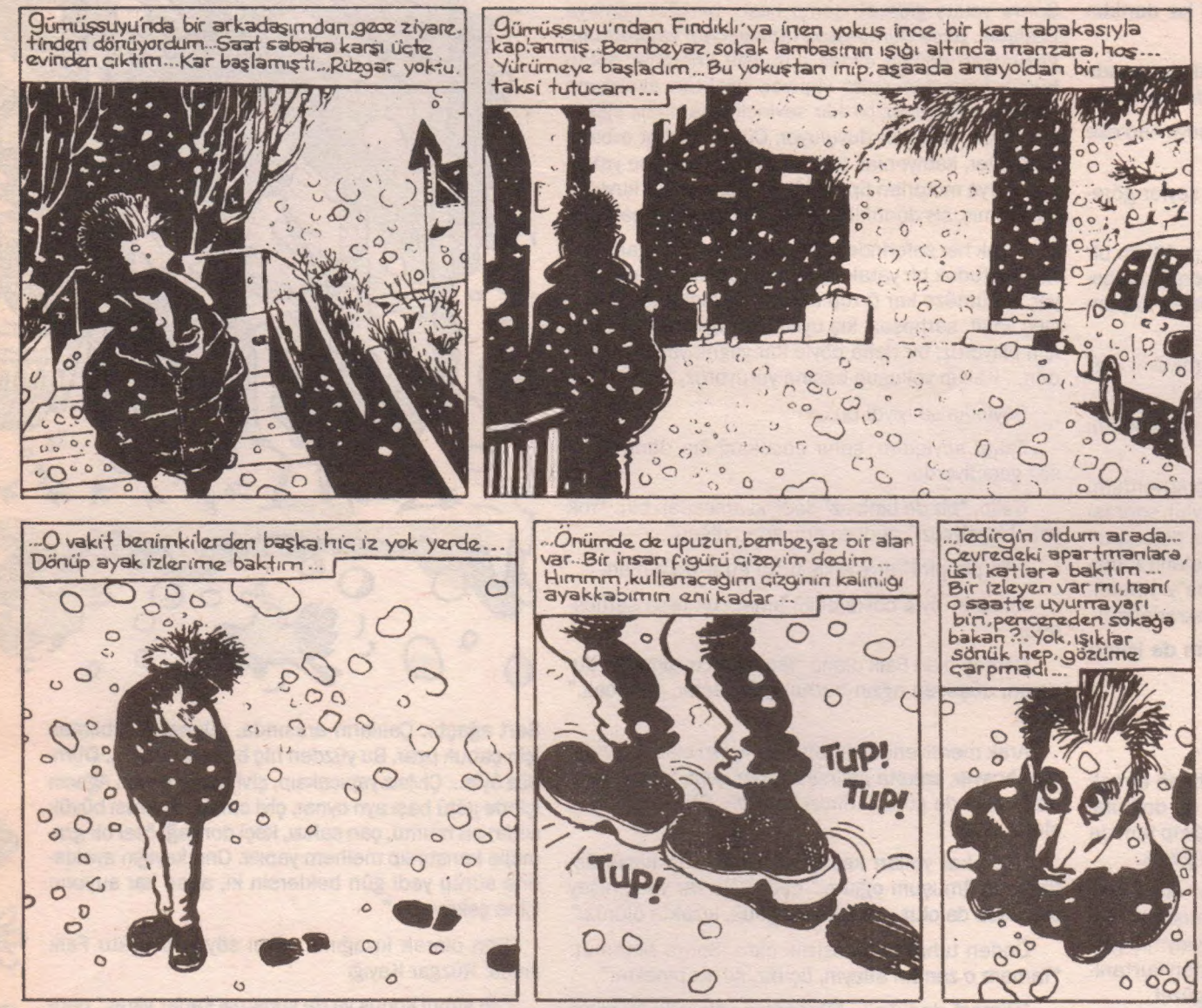

TURBO PARADOKS

ENTEL KIŞLAMASI

Karın lapa lapa yağdığı eşsiz bir İstanbul günüydü... Leğenleri, kızakları, kürekleri alarak Cihangir'in Sanatkârlar Caddesi denilen sokağına kaymaya gitmiştik... Yamaçta naylonlarla kayan çocuklar, onların peşinden koşan köpekler, havada uçuşan kartopları, ahşap evlerin pencerelerinde çocuklarını yalvar yakar içeri çağıran anneler... Rahmetli Kemalettin Tuğcu atmosferinde eski zamanlardan kalma mutlu bir curcuna... Hal böyle iken bir ara önünde ağaçlar olan bir apartmanın geniş camlı pencerelerinden birine bir kartopu geldi. Telaşla açılan pencereden bir entel çıktı. Ben cam için kızacak sanırken, coşkuyla oynayan çocuklara o ince sesiyle mutluluk içinde şunları söyledi; **"Ooooooouuuu aman çocuklar aman aman, sakın ağaçlara kartopu atmayın, görüntü bozulmasın nooolur!..."** O anda yağan kar taneciklerinin her biri paradoks olup üzerime düşmeye başladı...

KAR KARATE

Maçka Parkı'nda ağaçlar arasında bembeyaz karda doyasıya dolaştıktan sonra Osmanbey'den Harbiye'ye doğru huşu içinde, buz gibi havada paltolara, kaşkollara sarınmış bir halde yürüyorduk. Birden yüzümün yirmi santim önünden **"fışşşkk"** diye bir efektle birşey geçti, ödüm yüreğim patladı. Nedir bu, diye panik içinde bakınırken Bruce Lee gibi bir karate hareketiyle yumruk biçiminde önümden geçen çıplak bir kol olduğunu farkettim.. O soğukta kolları kesik atletle gezen **fışşşk** nidalarıyla etrafa yumruklar savuran birinin çıplak kolu... Kafasında da Rambo gibi bir bant bağlıydı. Oldukça da zayıf ve kısaboylu bu şahıs bu halde önümden geçti ve ucuz kungfu filmleri şeklindeki görüntüsüyle kaldırımların üzerinden sıçrayarak karların arasında kayboldu gitti.. Yoğun tipinin görüşü engellemesi onun hızıyla birleşince gözden kaybolması daha da hızlı oldu. Ardından bile bakakalamadım..

BÜYÜYENE KADAR SATILIR

Yine yoğun bir tipide yürürken üşüyüp bindiğim halk otobüsündeyim, Boğaz'a Emirgan'a doğru gidiyorum:.. Yanımda bir anne, biri üç-dört yaşlarında kız, biri iki-ikibuçuk yaşlarında tombiş erkek olan şirin mi şirin iki küçücük çocuğuyla oturuyor... Otobüsün camından bakan minik çocuk, kırmızı güzel bir arabayı gösterek ablasına sesleniyor, **"Alba bak ayaba..."** Annesi çocuğa, **"Büyüyünce alıcan mı sen o arabayı?..."** diye soruyor sevecen... Ablanın miniminnacık kardeşine bakarak verdiği cevaba bakın hele; **"Anneee o büyüyene kadar o araba satılıır..."** Seni, seni, şunun bilmişliğine bakın... Fakat bir yandan da çocuk hakkaten çok küçücüktü, o büyüyünce uzay asansörüyle uzaya gidilecek belki, belki de araba bile kalmayacak...

GÜNERİ İÇOĞLU

BREYKİNG BAD'İN 7. SEZONUNU İZLEYELİM.

BİNG BENG TEORİ İZLİYCEKTİK AMA?

YAA! BREYKİNG!

TAMAM, BANA DA Bİ LATTE YAPARSAN ONU İZLERİZ...

OLDUU!

N'OLDU AYAĞINA?

IFFŞŞ!

NASIR VAR GALİBA. Bİ YAKI ALMAK GEREK.

BİZ BİLMEYİZ, DOKTORA GÖSTERELİM O SÖYLESİN...

BİLİNÇSİZ, CAHİL GİBİ İLAÇ KULLANMAYALIM.

HADİ HAZIRLAN, BEN DE ARABAYI HAZIR EDİYİM ÇIKALIM...

PEKİ...

HEKİM BAŞI

HAZIR MISIN?..

EVET...

NURİ ÇETİN

SEN DE Mİ GELMEK İSTİYOSUN?

HAV HAV HAV

HADİ SEN DE GEL PASHA!

ÇK!...

FİİİYUUFF

FSSS

GCC

KORT

KORT

FENA YAĞIYOR... GERİ Mİ DÖNSEK?

BAK DURDU!

ŞİMDİ DE SİS BASTI!

NE O?

ŞŞ!

HRR

ÇKIRT

PŞRŞ!

ROUFF

KFFRSSS

HAV HAV HAV

Mehmet Ali & Akşamsefası

GEL. ISIN BİRAZ. DONUCAKSIN!

AZ KALDI DUR!

HAH! İŞTE HEKİMBAŞININ EVİ!

GÜM GÜM GÜM

HEKİMBAŞI DERMAN SENDEDİR!

BEY, SENİN İKİ BARNAK DONMUŞ!

KANI ÇEKİLMİŞ!

KESİLECEK!

HA?

HELE NASIR TUTMUŞ. EVDE YAKAYDINIZ A?..

GINNNH!

HGG!

SAĞOLASAN HEKİMBAŞI!

SELAMETLE!

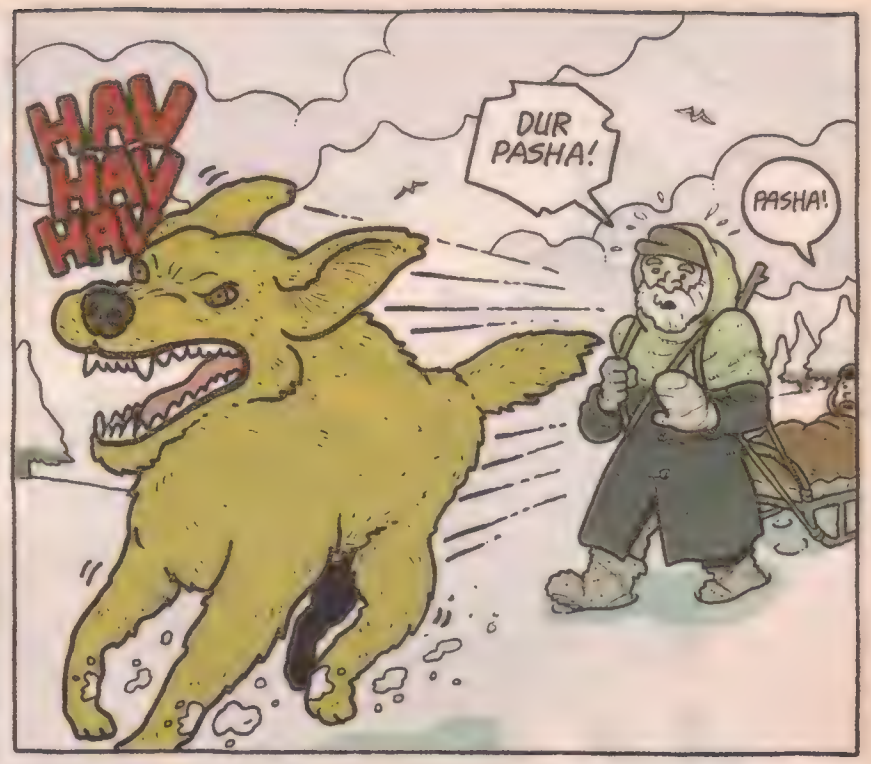

Mehmet Ali & Akşamsefası

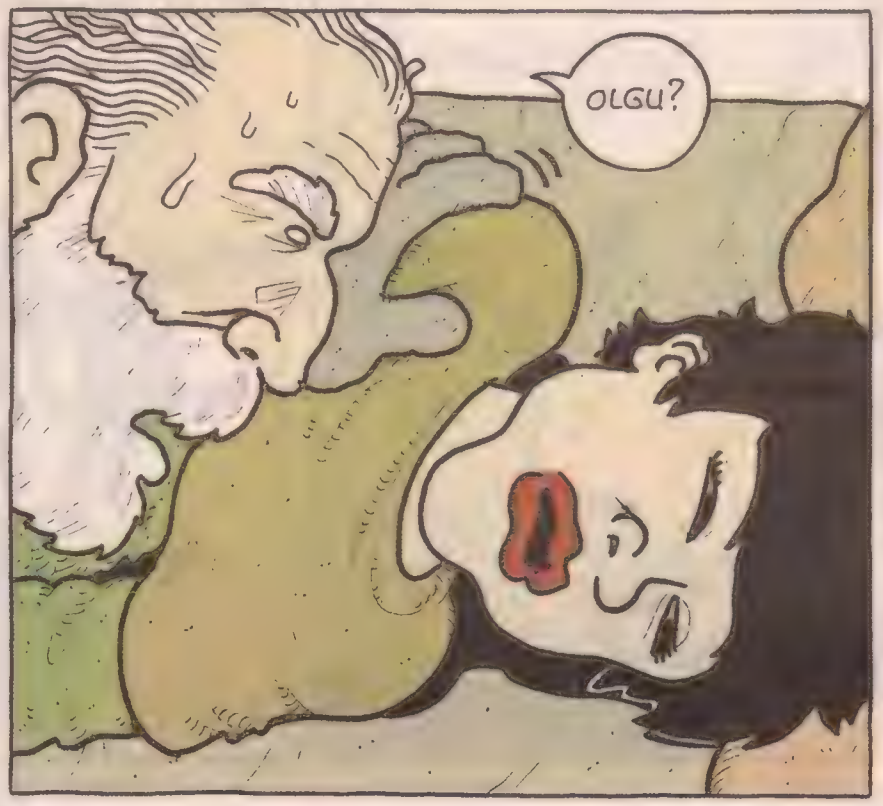

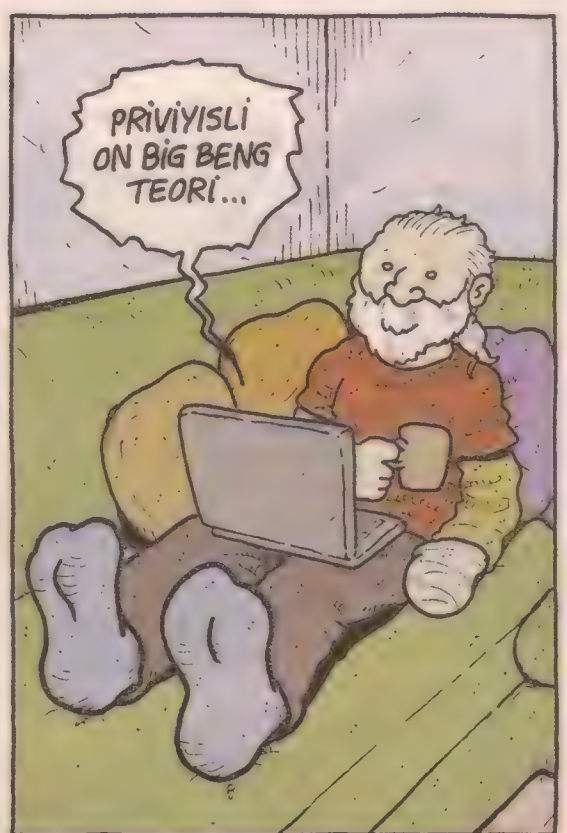

Bitti

Mehmet Ali & Akşamsefası
nurlcetin@yahoo.com

Üçüncü Göz

Gökhan Güneş

İlk defa berberde farkına vardım... Sanki ensemde bir şey kıpırdadı...

Dışarıda sulu bir kar bastırmıştı, kulaklarım donuyordu. Garip bir his, arkamdan gelenleri gördüm bi an, bulanık, hayal meyal...

Üçüncü gözüm akşama tamamen açıldı. Hastalık mı bu? Belki de genetik? Hala bulanık görüyorum...

Mehmet Ali & Akşamsefası

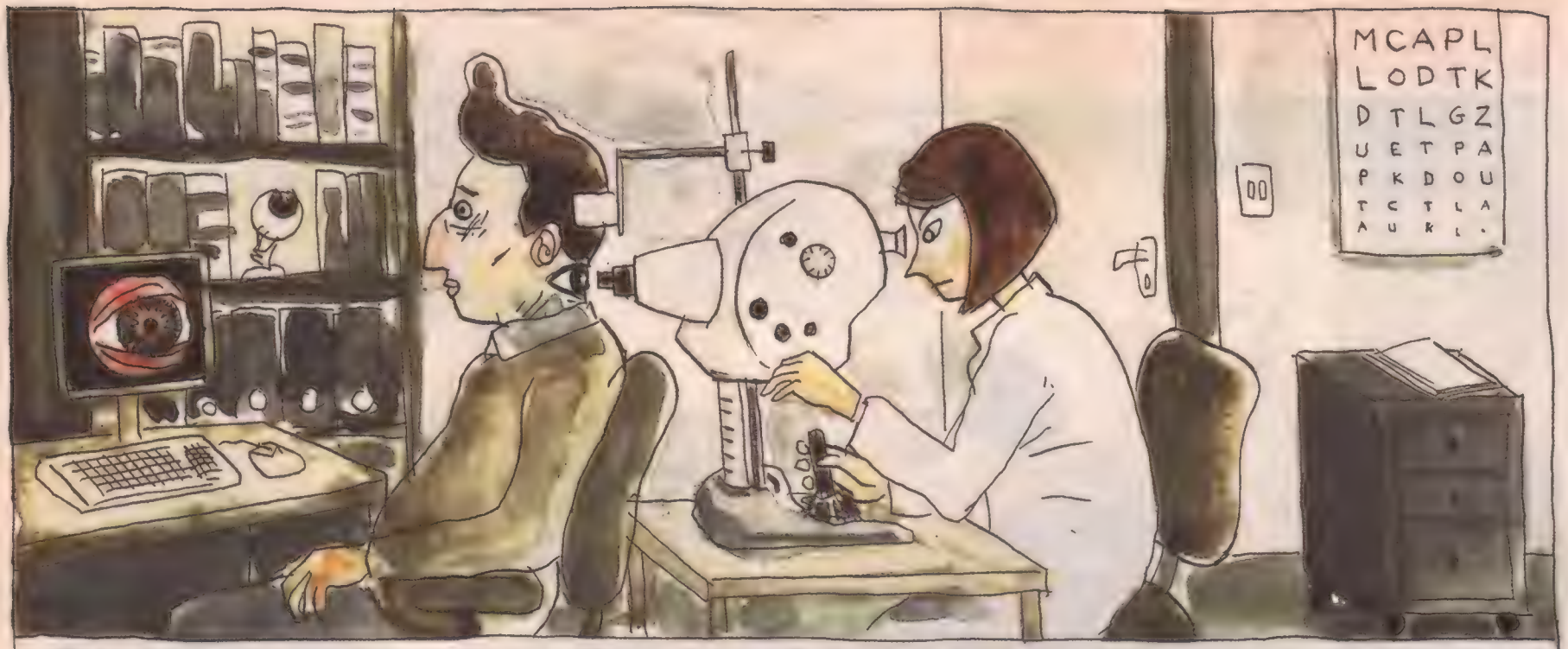

Ertesi gün, uzun bir muayeneden sonra, üçüncü gözümün ileri derece miyop olduğunu ama lazerle düzelebileceğini öğrendim...

Aydınlanma ve farkındalık yoluna girmiştim artık... Endişelerden kurtulup etrarımdaki güzelliklerin farkına nihayet varacaktım!

Kararım kesin, para biriktirip lazerle düzelttireceğim üçüncü gözümü!

Mehmet Ali & Akşamsefası

EKMEK YİCEZ LAN!!

ZEHRA ÖMEROĞLU

Mehmet Ali & Akşamsefası

YARRO TOWER

YİRMİ KİLO NOEL BABA MI OLUR LAN!!!

GÖTÜNE KODUKLARIM!..

RUHSAT İŞİ OLMASA HAYATTA GELİCEĞİM YER DEĞİL!

NEREYE GİDELİM LAN TOYNAANI S*KTİĞİM!!.

EHEH.. BİLMEM Kİ ABİ...

GİDELİM ADAM GİBİ BİŞEYLER YİYELİM. SİNİRİMİ BOZDU İPNELER!

MİLOR'UN DA ÖNERDİĞİ Bİ KAVURMACI VAR ABİ VAN'DA, ORAYA ÇEKEYİM Mİ KIZAĞI?..

ÇEK YAVRUM ÇEK... CEVİZ YEMEKTEN İÇİM ŞİŞTİ... Bİ DE BEŞ TANE KOYMUŞ GUDUBET KARI!! ALTINCISI DA YOK!!

OLSUN ABİ, KAVURMAYI YİYİNCE NEŞEN GELİR...

VAN

SANA DA ARADA ATAR YAPTIM AMA ARTIK KUSURUMA BAKMICAN, GEYİKSİN SONUÇTA...

OLUR ABİ ÖYLE ARADA...

AVURTUNU S*KTİĞİM!!. GEYİKSEK KÖPEK DE DEĞİLİZ YA LAN!!!

BUYUR ABBİM!

İKİ PORSİYON KAVURMA ATTIR, Bİ DE O SOSTAN...

HEMMEN ABBBİM, HAYVANLARA DA BİŞEY HAZIRLATAYIM MI?..

YOK DA KIZAKTA ONLARIN TORBALARI VAR. BAĞLAYIVER AĞIZLARINA SANA ZAHMET...

BAŞŞIM ÜSTÜNE ABBİM, HALLEDERİZ SIKINTI TINNE*

SÜTÇÜ KENAN

BİRKOÇ KAVURMA

* Sıkıntı yok...

USTA BURDA 3G VAR MI?

OLMAZ MI ABBİM, GAR, GIŞ GIYAMET EHELEHELE!

şlurp

KAVRUK ADAMIN NEŞESİ Bİ BAŞKA LAN YİNE... KEYFİM GELDİ YEMİNLEN!

ABBİM ÇAY?..

ÇAY?

KAÇAK ÇAY?

ÇAY BÜYÜKTÜR EVRİTİNG...

MIRRO ABİME Bİ ÇAY DAHA VER ACCELE!!!

HAYIRLI İŞLER.

YİNE GEL ABBİM BAŞŞIM ÜSTÜNE...

BİRKOÇ KAVURMA

ÇEK BAKALIM TERHANİ KÖYÜNE, İKİ ÜÇ GERÇEK ÇOCUK GÖRELİM YÜZÜMÜZ GÜLSÜN!

DÜRRR

YEK MUMIK DU MUMIIIK SE MUMIIIK LELELE

ÇAR MUMIIIK ÇARDEE MUMIIIK HANİNNAAA ZIMEY ZIMEY

eheh fıtıtı..

DIPS TUK DIRRAK DUPS DURURRR

HOŞGELDİN DEDEEE

HALOOO, HOŞGELDİN HALOOO*

DEDE GELMİŞ!

NOEL HALO...

GUNA DENİM.

DEDE Mİ EHEH!

BARK BARK

VER ELİN ÖPEYİM...

* Dayı

ADIN NE SENİN?.

JİYAN...

VAY ARTİSTO, İSME BAK HELE.. AL BAKALIM...

SAĞOL DEDE ELİNİ ÖPEYİM...

NE GÜZEL ÇOCUK LAN BUNLAR...

İki saat sonra...

Ovırdoz oldum lan!

GİTME DEDEEE HALAY ÇEKELİM.

DEDE GEL EPPEK YE TANDIR!

KEŞKE ÇOCUK OLSA, GİYERDİM DE Mİ DEDE?

NİZGİNE PİSKİLET VERDİN BANA KALEM DEDE!

HELE HELE!

HALOO GİTME HALOOO!

OHA HALO NE LAN!! NOEL HALO!

ÇUVAL BİTTİ, DEDE KAÇAR...

REZİDANS KAFASINDAN SONRA İLAÇ GİBİ GELDİ BE!.. SENEYE DİREK BURDAYIZ..

ABİ YENGE SORARSA KAVURMA YEDİĞİMİZİ SÖYLİCEK MİYİZ??

LAN SAKIN!! MANYAK MISIN?!

PLİNK!

Canan Kar 053 2 3 7 6 6 1

Gelirken ekmek alsana, evdeki kurumuş, bereket kalmasın. (Tam buğday)

S*KERİM LAN BUĞDAYINI!!. LA GEYİK, DÖN GERİ DÖN DÖN DÖN!!

VİVA LA TANDIR...

Mehmet Ali & Aksamsefası

HIZIR İLE MUSA

Erhan Fandan

Arabanın kapısını açmaya gelen valeyi görünceye kadar hala anlayamamıştım yapmakta olduğumuz işin büyüsünü...

ŞARKÜTERİ

YILDIZ

HOŞGELDİNİZ, BUYRUN!..

Ne ben ne de diğer arkadaşlarım tam olarak inanabilmişti şimdiye kadar bi gece klubü açabileceğimiz gerçeğine...

VAOW!.. ERHAN ÇOK GÜZEL GÖRÜNÜYO!

MORUK DENİZ'LE İKİNİZ Mİ YAPTINIZ ŞİMDİ BU KULUBÜ?

VALLA MORUK BEN PEK Bİ HALT YAPMADIM DESEM! HER ŞEYİ DENİZ HALLETTİ!..

SAHİ O NERDE!

İÇERDE DAVETLİLERLE İLGİLENİYODUR, GELİR ŞİNDİ...

CLUB

OĞLUM NERDE KALDINIZ YA?!

KEOPS FLORYA

SENİ BEKLİYODUK...

YILDIZ TİLBE

NAABER DOĞAN'CIM HOŞGELDİNİZ!..

DENİZCİM TEBRİKLER!.. ÇOK GÜZEL Bİ MEKAN YAPMIŞSINIZ...

YILDIZ

ARKADAŞLARI MİSAFİR LOCAYA GÖTÜRÜR MÜSÜN HALİL?..

TABİ, BUYRUN!..

SEN GELMİYO MUSUN AŞKIM?

SİZ GİDİN GÜZELİM, GELİCEM BEN.

YILDIZ KEOPS

Deniz bütün bu atmosferin yaratıcısı ve aylardır beni böyle bi mekan yaratabileceğimiz konusunda ikna eden ve tüm çabayı sırtlanan adam...

Mehmet Ali & Akşamsefası

MORUK TEBRİK EDERİM. ADADA TANIŞTIĞIMIZ GÜNDEN BERİ AÇICAM AÇICAM DEDİN VE AÇTIN NİHAYET?

BERABER AÇTIK OĞLUM! İLK GÜNDEN BERİ BANA İNANAN TEK KİŞİYDİN SEN!..

Evet!.. Deniz doğru söylüyodu!.. Onunla tanıştığımda ada vapurunda 10 metrelik bi alanda çevresine kimsenin yanaşmadığı pasaklı bi evsiz görünümündeydi!.. Sağa sola laf atan, ama dünyanın en güzel jargonu ve tonlamasıyla, dünyanın en ilginç şeylerinden bahseden bi evsiz..

BU ADALARDAKİ HALK YAZIN TURİST ZİKER KIŞIN DA BİRBİRİNİ... EEE, ZIKIŞ ENERJİSİNDEN BESLENİRSEN ÖNCE YABANCIYI, ORTADA KİMSE KALMAYINCA DA BİRBİRİNİ ZİKERSİN. DÜNYANIN DEĞİŞMEZ KANUNU...

Ortaya salladığı laflar o kadar doğruydu ki dayanamayıp karşılık vermek zorunda kaldım...

SEVGİ, NİYE SEVDİĞİNİ BİLMEDİĞİN ŞEYE KARŞI DUYULUR... ÖNGÖRÜLEMEZ, TASARLANAMAZ. HERKES AKLININ SÖYLEDİİNCE GİDERSE, HERKES ÇIKARINI SEVER! HERYERİ KARANLIK BASAR, HERKES KAYBEDER!..

O KADAR KOLAY DEĞİL AKLININ SÖYLEDİKLERİNDEN VAZGEÇMEK...

DİİL TABİİ... SEVDİĞİN ŞEYİN PEŞİNDEN KOŞARKEN ÖĞRENİYOSUN O YOLU ACIYLA...

Mevlana ve Muhyiddin İbn Arabi'nin anlattığı dünya hakkında bilgim vardı!.. Hazinelerin yıkıntıların arasında saklı olduğunu, değerli insanları yükseklerde diil, alçaklarda aramak gerektiğini söyleyen bu büyük adamların anlattıklarının gücünü bi bakışmayla gördüm Deniz'in gözlerinde o an...

Vapurdan inerken yanına yanaştım kendimden beklemediğim bi cesaretle sordum ona...

BÜYÜK BİR ADAMSIN AMA KİMSİN?

SEN SÖYLE!

ENERJİN ÇOK YOĞUN HIZIR'DAN BAHSEDER ARABI!..

HAH HAH HAA! EVET!..

Aynı adada oturuyoduk... Hızır'la...

Herkesin fıldır fıldır kaçtığı adalılardan kendisiyle konuştuğum için beni suçladığı hasta ve yaşlı teyzesinden başka kimsesi olmayan ve onun altını değiştirip yaralarını sarmak zorunda kalan bu adamın hikayesi daima etkiledi beni...

MORUK BU ADADA KİMSE SEVMEZ BENİ, ESKİDEN PARAM VARDI! KRALDIM BURALARDA PARA BİTİNCE HEPSİ DÜŞMAN OLDU!.. ŞİMDİ DE DELİYE ÇIKTI ADIM.

ULAN SENLE KONUŞUYORUM DİYE BANA DA AYNI YAFTAYI VURACAKLAR, PİS PİS BAKIYOLAR ŞİMDİDEN.

DAHA YENİSİN BURDA!.. PARAN OLMADIĞINI ANLARLAR YAKINDA!.. BENLE KONUŞTUĞUN İÇİN DİİL!.. PARAYA KOŞMADIĞIN İÇİN DELİ DİİCEKLER SANA!..

ÇÜNKÜ ONLARDAN DİİLSİN!.. SAÇINLA YAŞAMINLA HİÇBİRİNE BENZEMİYOSUN!.. KİMSE ZİKLEMEZ SEVDİĞİN DOĞAYI, KIZDIĞIN KARİKATÜRLERİ, SENİ ŞİMDİLİK SADECE İZLİYORLAR, BU ENTEL NE AYAK, BUNDAN NE GELİR DİYE!.. YAKINDA SUYUN ISINIR!..

E NAAPICAZ PEKİ?..

PARA KAZANMAMIZ LAZIM...

Ortaya salladığı laflar o kadar doğruydu ki dayanamayıp karşılık vermek zorunda kaldım...

PARA MI KAZANMAK LAZIM!.. HİÇ BİLMEDİĞİM BİŞEYDİ BU... BU ADADA YAŞADIĞIM HAYATLA VE GİTTİĞİM YOLLA HİÇ İLGİSİ OLMAYAN BİR AMAÇTI!..

Önce reddettim...

SKTR LAN! KARİKATÜRCÜYÜM BEN! ÖNCELİĞİN PARA OLURSA SANAT YAPAMAZSIN!..

AMERİKA DA DİİLSİN ERHAN! ORDA SEVERLER SENİ, AMA TÜRKİYE'DE ZİKERLER OĞLUM...

Sonra kara kışın bastırıp, yokluğun ve soğuğun kapıya dayanmasıyla, artan faturalarla ve çizgiden kazandığım paranın kuşa dönmesiyle hissetmeye başladım acı gerçekleri...

Bir süre sonra Ada halkından gelen açık uyarı ve yer yer tehditlerde göğüslemek zorunda kaldım!..

SEN O ÇOCUKLA NİYE ARKADAŞLIK EDİYOSUN, ÇOK KÖTÜ BİR ÇOCUK O!..

KÖTÜ BİRİSİ YAŞLI VE YÜRÜYEMEYEN TEYZESİYLE KALIP ALTINI DEĞİŞTİRMEZ Kİ, YARALARINI SARMAZ Kİ TANER ABİ!.. BENCE ANLAYAMIYOSUNUZ SİZ DURUMU...

HAYIR O KÖTÜ BİR ÇOCUK! KİMSEYE HAYIR GELMEZ ONDAN.. BİR SÜRÜ PARASI VARDI, HAR VURUP HARMAN SAVURDU.... ADADA SEVİLMEZ O ADAM! TEYZESİ BİLE SEVMEZ ONU VE ONLA TAKILIRSAN SEN DE SEVİLMEZSİN!..

Herkesin ısrarla kötü dediği bi adam nası oldu da bu kadar hayranlığımı kazandı. İnanın tam olarak ben de bilemiyorum...

AMERİKA İNSANINA KARIŞMAZ!.. ORDA DEVLET VATANDAŞINA HEM ŞİRKETLERİN HEM DE TOPLUMUN BASKISINDAN KORKAR!..

AVRUPA'DA YOK BU.. BİZDE HİÇ YOK!..

SU ERİKLİ

YOK, EVET!.. BİZDE DEVLET ŞİRKETLERLE BİRLEŞİP VATANDAŞINI ZİKER!..

Mehmet Ali & Akşamsefa

Ama onunla kapkara kış geceleri, o soğuk odada büyük bi muhabbet ortamına dönüyordu!.. Onu kötüleyip duran herhangi bir adalıyla yarım saat bişey konuşamazken Deniz müthiş algısı ve yüksek bilgisiyle tüm dünyayı önüme getiriyordu o küçücük fakir odada... Günlerce ve haftalarca...

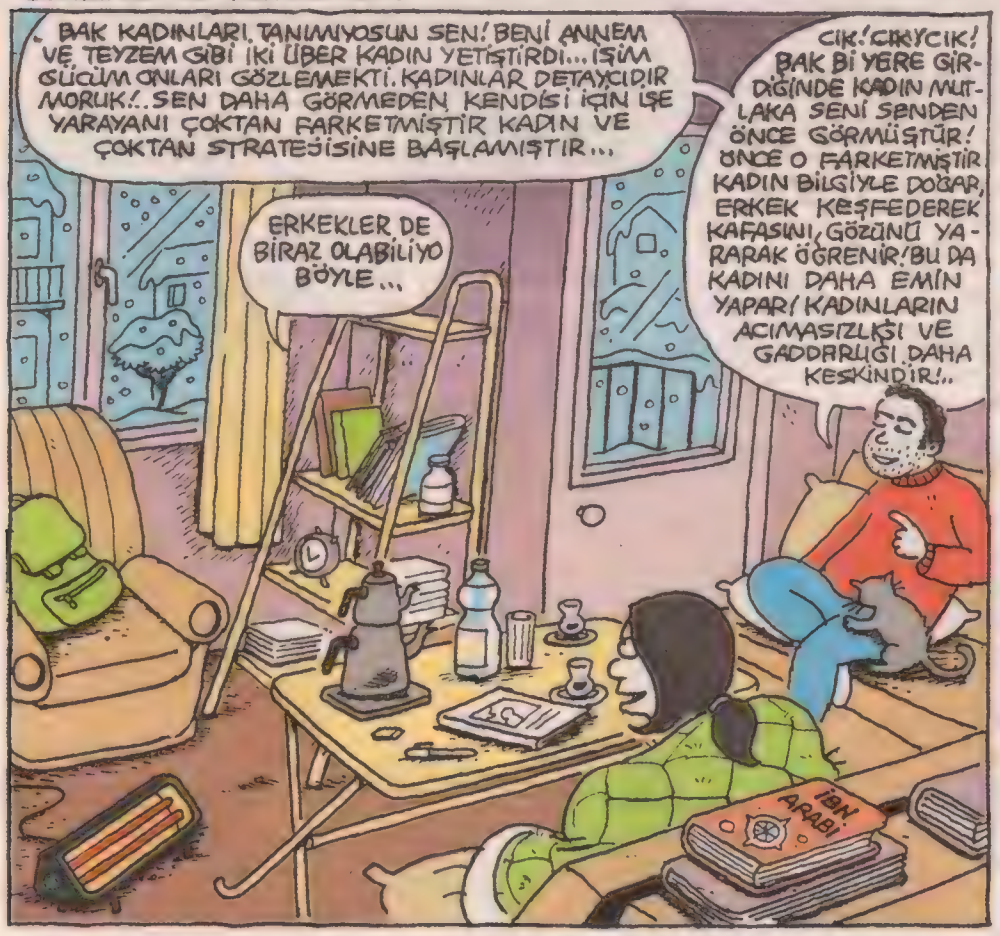

Adalılar hakkında söyledikleri mi!.. İnanın o gece sohbetlerinde çok da fazla boğuştum Deniz'le!.. İnsanların kötü olmadığını, iyilik yaparsan er ennde sonunda iyiliği bulacağını tekrarlayıp durdum...

Hala inatla gerçeği göremememden ikinci bi dersle cezalandırıldı!.. Deniz bunu bilinçli mi yaptı bilmiyorum ama teyzesini adada bırakıp gittiği bi gün anladım üzerime kalan sıkıntıyı!..

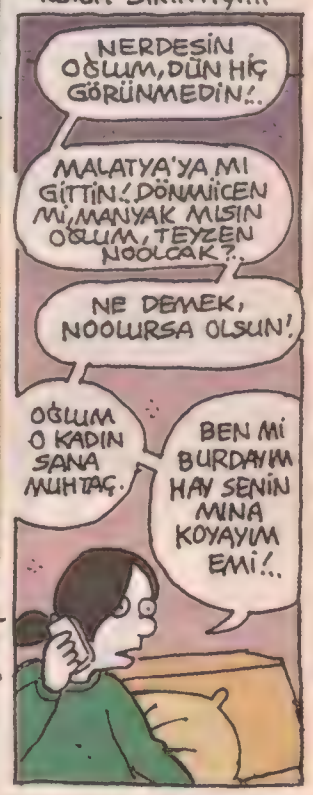

Deniz gitmişti!.. Belki sokaklarda kalma pahasına adadan ve artık yatmaktan psikolojisi bozulan teyzesinden gelen baskıya dayanamamıştı... Evet yaşlı teyzesiyle bi süre vakit geçirdim, o da oldukça soylu bi aileden gelen kültürlü bi kadındı!.. Tüm adalılar Deniz'i kötüleyip, teyzesini yüceltirken niçin Deniz gittiğinde bana yardım etmediler bilmiyorum... Ama teyzenin yaralarını sarıp altını değiştirdikçe her bi seferinde daha bi kızdım bu adaya ve bu topluma!..

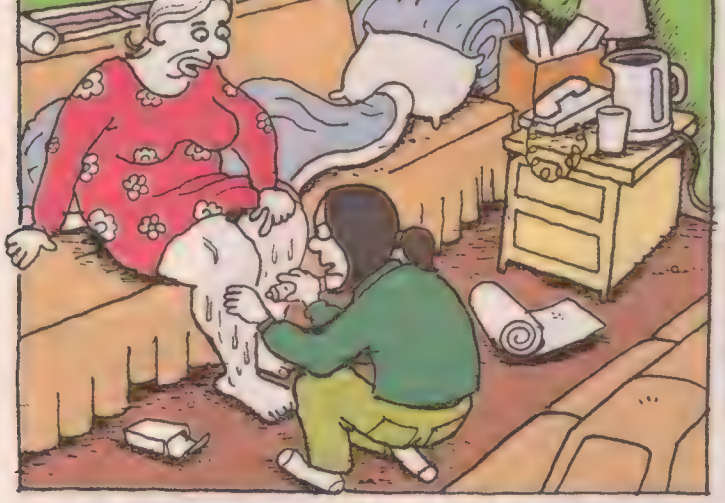

En azından altını değiştirme işini bi kaç adalı kadın toplanıp yapabilirdi!.. Eski kadındı teyze, utanıyodu benden ama yapacak bişey de yoktu! Benden başka kimse el atmıyodu ve tek bi bakıcı gelmiyodu eve.

Aylar geçti, Deniz gelmedi!.. Teyze bi gözüyle Deniz'in yolunu gözleyip bi gözüyle de insanlara yeğeninin ne kadar kötü bi çocuk olduğunu anlattı!.. Belki de kim nasıl görmek istiyosa onu veriyodu!.. Teyze insanlara başka anlatır, başbaşa kaldığımızdaysa bambaşka anlatırdı Deniz'i bana!..

Mehmet Ali & Akşamsefası

Tüm çabamı harcasam da teyzenin yaraları düzelmedi zaman içinde!.. Zaten yapılabilecek de çok az şey vardı!.. Belki iklim değişikliği iyi gelir diye adadan ayrılmaya karar verdi!..

Soğuk ve yağışlı bi ada sabahında bikaç eski dostunun yardımıyla yolcu ettik teyzeyi bi güney şehrine...

Çok kısa bi süre içinde geldi kötü haber...

ZAFER TEYZE NASISIN!.. GÜNLERDİR ULAŞAMIYOM SANA. İYİ MİSİN?..

ERHAN ÇOK KÖTÜYÜM, İYİ DİİLİM BEN!..

NERDESİN TEYZE?

ÇOK CANIM YANIYO ERHAN, ÇOK! AAAH!

ZAFER TEYZE, TEYZE!

DIIIT! DIIIT!

Bu tuhaf telefon görüşmesinden hemen sonra aradım dostumu...

OĞLUM TEYZEYE BİŞEYLER OLDU! GİT BAK. EVET, BODRUM'DA KALIYODU... DEMİN KONUŞTUK.

Çok geçmeden teyzenin cenazesiyle geldi Deniz!.. O cenaze gününü, çisil çisil yağan yağmuru ve imamın sözlerini hiç unutmicam.

FATİH SULTAN MEHMET HAN'IN AT SIRTINDA MOLLA AKŞEMSETTİN HAZRETLERİYLE İSTANBUL'A GİRİŞİNDEN BERİ SÜRMEKTE OLAN HALVETİYE CEMATİ'NİN ŞABANİYE KOLUNUN MUHTEREM PİRİ SEYYİD YAHYA ŞİRVANİ'NİN MUHTEREM HALİFESİ ...

...ÇERKEŞİ MUSTAFA EFENDİ'NİN MÜRİDLERİNDEN SEYİT AHMET TAHİR HAZRETLERİ'NİN HALİFESİ ŞEYH MUSTAFA ÖZEREN'İN MUHTEREM GELİNİ ZAFER ÖZEREN HATUNUN RUHLARI İÇİN..... EL FATİHA...

Deniz'le beraber gömdük Zafer teyzemizi toprağa...

ALİ TEZEL RUHUNA FATİHA

NERGİS CEBEL

SALİH RUHUNA E

Deniz için onca kelime konuşulmasına rağmen teyzesini sırtlayıp son görevini de bi başına gerçekleştirmesi daha da arttırdı saygımı toplumun lanetlediği bu adama karşı!..

Ve ona karşı 10 katına çıkan güvenimle, zengin bi arkadaşımın yanına gidip yardım etmesi için yalvarma cesaretini buldum kendimde!..

HASAN, ÇOK EĞİTİMLİ, DÜRÜST VE KAFASI AÇIK Bİ ARKADAŞIM VAR!.. 4 KUŞAK TEŞVİKİYELİ, 3 DİL BİLİYO... BEN YARDIM EDEMEM SENİN DERTLERİNE AMA DENİZ'İ YANINA AL BENCE, YARDIM EDER İŞLERİNE!.. AYRICA ÇOK İYİ Bİ YAŞAM KOÇUDUR O!.

HMM!.. OLABİLİR, Bİ TANIŞALIM BAKALIM!..

GÖR BAK, PİŞMAN OLMİCAKSIN!..

Zengin ve yalnız arkadaşım Hem Deniz'i hem beni aldı yanına!.. Minnettardık kendisine!.. Büyük bi şevkle atıldı Deniz batmak üzere olan meyhanesinin işlerine!.. Kısa sürede Hasan'ın en önemli yardımcısı haline geldi!.

BURAYA DAHA FARKLI Bİ MÜZİK SİSTEMİ İSTİYO HASAN!.. AYRICA BU TUVALET KAŞANIN YANINDA OLMAZ. MENÜLERİ DE ÇEŞİTLENDİRMELİYİZ BİRAZ!..

WC

Mehmet Ali & Akşamsefası

Zamanla sadece iş danışmanı diil Hasan'ın hem ailesiyle hem de her zaman başarısız olduğu kadınlarla olan ilişkilerini bile düzenlemeye başladı... Sırf Facebook maarifetiyle bi sürü hatunu da getirdi ayağına...

BEN DENİZ'İN UZUN ZAMANDIR TAKİPÇİSİYİM FACE'DEN!. AYSUN'A SENDEN VE HASAN'DAN BAHSETTİM... DENİZ'İN YALNIZ ARKADAŞI DİYE...

HEH HEH!.. HASAN'LA BU EVDE YAŞIYORUZ İŞTE! ANLAT SANA HASAN!.

HEH!.. EVET, BU EVDE YAŞIYOZ.

HMM...

Bütün bunlara karşı tek bişey istedi Hasan'dan, açacağı gece kulübüne yardımcı olmasını... Defalarca konuştu Hasan'la kulüp açalım hepimiz kurtulalım diye!.. Ama olmadı... Hasan onu sadece kendi işlerine kullanmak istiyodu ve sanırım kaçırmaktan korkuyodu elinden...

BEN DOĞMA BÜYÜME NİŞANTAŞI ÇOCUĞUYUM HASAN.. EN YÜKSEK ORTAMLARI DA EN DİP KUYULARI DA GÖRDÜM BU HAYATTA, BU DÜKKANDA YAPTIĞIM ŞEYLERİ BU GECE KULÜBÜNDE DE YAPABİLİRİM. HEM ÇOK DAHA BÜYÜK PARALAR KAZANIRIZ, HEM HEPİMİZ RAHATA ÇIKARIZ...

HIMM.. BİLMEM Kİ BAKARIZ...

EVET DESEN Bİ KAÇ ORTAK DA BULABİLİRİM...

BIRAK ŞİMDİ KULÜBÜ! BENİM ŞU TAZMİNAT İSTEYEN İŞÇİLERİ NAAPİM.. PARA KAPTIRMAK İSTEMİYOM BUNLARA..

Zengin arkadaşımın yanında götü kurtaramıcamız iyice belli olmuştu!.. Hatta sanırım Hasan bi çeşit cezalandırma kafasına girdi bizi fazla bişey istemeyelim diye... Günler para ve mal varlığı içinde sefalete saplan yanında kaldığımız zenginin evinde...

DENİZ, DOLAP BOMBOŞ LAN! HASAN PARA BIRAKMIŞ MI?.

YOK MORUK BIRAKMAMIŞ.

NE YİYCEZ MINA KOYİM...

DERGİDEN PARA GELMEDİ Mİ SANA...

GELMEDİ!.

Mucizelere inanır mısınız? Ben inanırım, çünkü mucize olmasa Deniz'le beraber tamamen aç kaldığımız o gün o telefon gelmezdi bize...

OĞUZ DENİZ BOZANER SİZ MİSİNİZ?..

EVET!..

BEN ...BANK'TAN ARIYORUM!.. TEYZENİZİN YASAL MİRASÇISI SİZSİNİZ DİİMİ?

EVET!

O HALDE BANKAMIZA GELİN LÜTFEN!.. TEYZENİZİN SAĞLIK SİGORTASI KAPSAMINDAKİ 100 BİN TL'Sİ SİZE KALIYO!..

NE?

Sevinçten saatlerce dans ettik! Hasan'ı aradık sevincimizi paylaşmak için ama açıkçası o hiç de mutlu olmadı bu haberden.. Hatta parayı bana verin dükkana kullanlim gibi acayip bi teklifte bulundu...

YA DENİZ'CİM O PARAYI TUTSAN DA ŞU İŞÇİ TAZMİNATLARININ BİR KISMINI ÖDESEK!

F..FAKAT NASI YANİ HEPSİNİ Mİ İSTİYON...

YA BEN VERİRİM SANA SONRA.

NE DİYO LA?..

Yapacak bişey yoktu! Arkadaşımızı terkettik!.. Ortak yol yürümek istemiyodu belli ki...

NAAPICAZ LAN! EV Mİ TUTSAK...

PARAMIZ ÇOK DİİL!.. DİKKATLİ OLMAK LAZIM.

MERAK ETME, DOĞRU KİŞİLERİ TANIYORUM...

İşte Keops Florya'nın hikayesi bu mucizevi 100 TL ile başladı! Birkaç ay içinde bu kadar az bi parayla bu kulübü de anca o yapardı zaten... Başarmıştı...

KEOPS FLORYA

GEL MORUK, YILDIZ TİLBE'Yİ DİNLEYELİM!.. BİRAZ ATALIM GERGİNLİĞİMİZİ.

KEOPS FLORYA Yıldız Tilbe

HAPİ GİRELİM!..

Asıl gerginliğin içine bundan sonra düşeceğimizi bilmezdik ...

ŞİMDİLİK SON..

Mehmet Ali & Akşamsefası

SOĞUK DUŞ

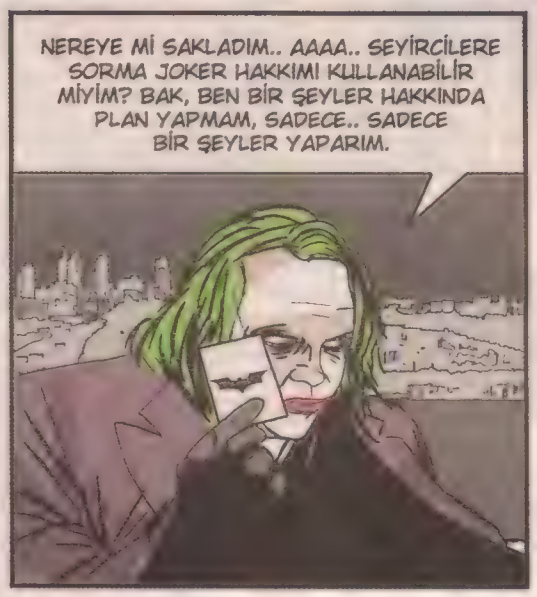

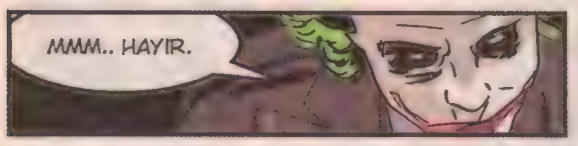

Mehmet Ali & Akşamsefası

UTKU CAN AKYOL

Mehmet Ali & Akşamsefası

BU KADAR ÇABUK TÜKENECEĞİMİZİ AKLIM ALMAZDI... ACISI, TATLISIYLA YİNE DE HEP ELELEYDİK, OMUZ OMUZAYDIK HANİ?.. AMA TABİİ HAKLISIN... İLİŞKİYE KADIN KARAR VERİR!

YETER ARTIK... MAVAL OKUMAYI BIRAK, ÇOK SIKILDIM!!.. VE ÇOK ÜŞÜYORUM! ALT KATA İNİYORUM BEN... PEŞİMDEN DE GELME. BURDA BİTSİN... HAYATTA BAŞARILAR!

Biraz sonra...

SİMİTÇİEEE!

BAHADIR BOYSAL

CANKURTARAN SİMİTLERİ YUKARIDADIR

NİYE KAFA YORUYORUM Kİ... NE OLDUĞU BELLİ İŞTE. İŞSİZLİK... PARASIZLIK... AÇLIK!! BİN YILIN KLASİKLERİ!

YİNE DE ÇOK CESURCA OLDU BE GÜZELİM... BOĞAZIN ORTASINDA, VAPURDA. SABAH SABAH KAHVALTIDA YÜREK Mİ YEDİN. N'APTIN?

Mehmet Ali & Akşamsefası

SON ZAMANLARDA ZATEN BANA ACIMAYA BAŞLAMIŞTIN..HİSSEDİYORDUM. TABİATTA BİLE MERHAMET KURALLARI ÜZERİNDEN YAŞANMIYOR Kİ... MAALESEF BÖYLE. SKTİRİ ÇEKMİYCEKTİN DE N'APICAKTIN?..

ULAN PEKİ BENİM İMAN DOLU GÖĞSÜM N'OLUCAK?.. YANİ SANA AŞKIM.. HAYDİ BİLEMEDİN SEVGİM?.. ŞİMDİ ARTIK DEBELENİP DURAYIM, ÖYLE Mİ AQ?

KRAA..KRAAAAAG..KRAAHAN

ULAN PEKİ BENİM İMAN DOLU GÖĞSÜM N'OLUCAK?.. YANİ SANA AŞKIM.. HAYDİ BİLEMEDİN SEVGİM?.. ŞİMDİ ARTIK DEBELENİP DURAYIM, ÖYLE Mİ AQ?

İŞSİZ, PARASIZ, İNSAN İÇİN AŞK NEDİR? GURUR NEDİR? "HİPERGERÇEKÇİ DÖŞE GÖMÜM" SANAT AKIMINDAN FAYDALANIP IZDIRABINI GARİBANLAR GİBİ SİĞNENE GÖMMEK!! TEK YOLUN BU!!

KREEEK

KREEK

Aniden...

?!

Ve ardından...

OĞLUM DUR!!! DUR!! BİRDEN COŞTU VAH VAH! TOPLUM OLARAK VALLAHA DELİRDİK BİLLAHA DELİRDİK!

ALLAHINIZ VARMI SİZİN LAAAAN!

Mehmet Ali & Akşamsefası

SON

2015 KIŞINDAN CANLI YAYINDAYIZ

KARISI TUTMASA KOCASI FENA KAYKILACAKTI!

Bastıran kışla birlikte yurdun çeşitli köşelerinde karbuzun keyfini minik afacanlar yaşıyor. (Karbuz derken kar ve buz anlamında. Karpuz değil.) Sokakları ve ağaçları adeta hoş bir gelin tamakası gibi tülden beyaza bürüyen kar, küçüklerin eğlencesi oldu. Minik kıçlarını doğuda bakır tepsilere, batıda laylom leğenlere yerleştiren haşarı veletler 7/24 kaydıkları yolları camla kaplı adeta kaygan pistlere döndürdüler. Bu da takdir edersiniz ki işine gücüne giden vatandaşı zor durumda bırakıyor. Hin ve gözü doymaz bir bankanın Beyoğlu şubesinde çalışan Nazmi Otuzdört (32) ve eşi Necmiye Otuz (28) sabahın erken saatlerinde şubelerinin yolunu tutmuş, birdenbire ayağı kayan Nazmi Otuzdört (33) feci şekilde savrularak şarampole yuvarlanmak üzereyken, hanımı Necmiye Otuz (28) can havliyle sol kolunu eşinin boynuna dolayıp sağ eliyle de kendi ayakkabısının altındaki (otobüslerde tutunduğumuza benzer) tutamaca sıkıca yapışınca bir aile faciasından son anda dönülmüş. Artı, bu havada sokağa tiril mini ve tiril gömlekle çıkan uyumlu çift grip de olmayarak şanslarını dabıllamışlar.

SOĞUK NEZLESİNE DİKKAT!

Havaların soğumasıyla ıhlamur, adaçayı, zencefil,Hatmi çiçeği fiyatları aldı başını gitti. Yine de soğuk algınlığına en iyi çare bitki çayları. Uzmanlar, bir noktaya dikkat çekiyorlar. Kış nezlesi, yaz nezlesine benzemiyor. Yaz nezlesi bir mendille silinirken, kış nezlesi için cepte küçük bir keski ve çekiç taşımak gerekebiliyor. Aynı uzmanlar, kırarak yerinden söktüğümüz kış nezlelerimizi buzdolabında saklayarak sıcak yaz günlerinde Limonatamıza veya ensemizden içeri atarak serinleyebileceğimize de dikkat çekiyorlar. Bir de kış nezlesiyle kulak temizlemenin sakıncalı olabileceğini belirtiyorlar.

SOĞUK İKLİM İNSANI DAHA ZEKİ OLUYOR.

Ankara üniversitesi'nde yapılan 2015 model bilimsel araştırmalar, burun deliklerimizden giren soğuk havanın, gözler arasından geçip omurilik soğanına giderken beyin lobiciklerinde oluşturduğu elektriklenme neticesinde insan evlâdının, en büyük kare bulmacayı bile 10-12 dakika arasında çözebildiğini ortaya koymuş. Kışın genleşip şişinerek etrafa yayılma eğilimi gösteren zekâmız, yaz geldiğinde büzüşüp katlanarak beynimizin gardolap görevi yapan çekmecelerine çekiliyor ve bizim, mutfağa gidip duvara bakarak ben buraya neden geldim diye düşünmemize yol açıyormuş.

SOKAK KEDİSİ ERTEM JAPON TELEVİZYONUNDA

Sokaklarda yaşayan hayvanlar kendini iyice gösteren soğuklarla birlikte ilginin azalmasından şikayetçiler. Şişhane metro durağı çıkışında rastladığımız Ertem Sinopi adlı tekir, geçimini bazı hünerlerini sergileyerek sağlıyor. Bağlama ve flüt çalabilen Ertem Sinopi, iki yıl kadar konservatuarda okumuş. Yetenekli Ertem, Mimar sinan Güzel sanatlar Heykel Bölümü'nü ikincilikle bitirmiş. Strafordan yaptığı kardankediadam heykeliyle bölge esnafının ilgi odağı haline gelen Ertem, alın teriyle kazandığı paralarla gayet şık giyinip kuşanıyor, istediğinde Balıkpazarı'ndan en âlâ çinekopları çaktırmadan dömi-pati ile bir kuruş vermeden, yakalanırsa bedelini TL üzerinden ödeyerek gövdeye indirebiliyor. darısı bütün kedilerin başına.

MONTAJI BİTMEDEN FABRİKATAN KAÇTI.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Ünlü işadamı Macit Kereviz (88) gözü gibi sevdiği İtalyan eşi Fidil Filatelli'ye (16) yılbaşı hediyesi olarak Almanya'dan özel sipariş üstün zekâlı bir kar cipi getirtmiş. Kayak yapmaya dağya çıkarken başı deli dönen ve teleferiğe binmekten deli ürken yanık tenli sempati güzeli Fidil Filatelli, sürpriz armağana en az sevinmiş. Dünyada bir taneden bile daha az sayıda olan teknoloji harikası cip, üç yüz metre uzaktaki sahibini gaz çıkarışından tanıyıp kendi cebinde bulunan kontak anahtarını kendi çeviriyormuş. Bir şişe gazozu altı dakikada sekiz varil benzine dönüştürebilen süper araç, sahibine tekstil işi kurarak Osmanbey'de çok ucuza kiraladığı mağazada tezgahtarlık yaparak kendi masraflarını karşılıyormuş. Yaz gelince ayaklarındaki paletleri yaz paletiyle değiştiren sinir makine midye çıkarıp tava yaptığı halde yine de arsız şımarık sahibi Fidil Filatelli'ye yaranamayınca 24 ayrı dilde "Ayyyhh! Çıldırıciiim!" diyormuş.

Behiç Abi

CESUR ÇOMARHAN'A PLAKET

Karakış, bazı illerimizde alışa (geldik mi) (Hayır daha gelmedik.) görüntülere yol açıyor. Dağlık bölgelerde aç kalan çakal ve kurtların merkezlere inmesi, yetkilileri yeni çareler üretmeye zorluyor. Çobarhan Bobioğlu da yeni açılan bir alanda göreve başlayan şanslı kişilerden biri. Genç Çomarhan, kümes ve ağıl çevrelerinde turlayarak koyunların, tavukların güvenliğini sağlıyor. Birkaç gün önce gece nöbeti sırasında bir kümesi basan iki kurnaz tilki, Çomarhan'ın kolunu arkaya bükerek hafif sakatlanmasına neden olmuş. Ancak cesur Çomarhan, kafalarına kemikle vurarak bayılttığı iki tilkiyi paketleyip jandarmaya teslim etmiş. Plaket hakıdır.

SITKI DULBOZER DEVREDE

Kar yağdı, köyümün yolu kapandı diyenlerdenseniz, yüzünüzü güldürecek bir haberimiz var. Kendi köyünün de yolu kapanan Sıtkı Dulbozer (45) özel kar küreme aracıyla gece gündüz hizmetinizde. Sıtkı'yı kendi evinin önünü temizlerken keşfeden yetkililer saati yirmi kuruştan anlaştıkları Sıtkı'nın kış boyunca bütün Türkiye'yi süpüreceğini belirttiler. Hayatını değiştirecek sözleşmeyi imzalarken hayli heyecanlı olduğu gözlenen Sıtkı Dulbozer: "Hükümet Konağının önünü on saatte açtım. İki lira eder. İki ekmek aldım ve yedim. Güce kavuştum. Kapalıyım diyen yol benden çekinsin. Büyüklerimiz açmam gereken yol sayısının iki bin olduğunu söylüyorlar. Kendime güveniyorum. Bu memleketi pırıl pırıl yapacam" derken, tek aracın yeterli olmayabileceğini değerlendiren yetkililer, Sıtkı Dulbozer'in şubat ayından sonra aynı anda iki araçla birden çalışmaya başlayacağını müjdelediler. Sıtkı Dulbozer, mayıs ayına kadar tüm yolları açmazsa devlete yüz bin dolar tazminat ödemek zorunda.

SAĞANAK YAĞIŞ İSTANBULLUYU PERİŞAN ETTİ!

Dün akşam ansızın bastıran kuvvetli yağmur, İstanbullulara zor anlar yaşattı. Sokağa hazırlıksız çıkan ve hiç ummadığı anda yağmura yakalanan Hayriye Altınkılık, bütün çabalarına rağmen boş taksi bulamayınca, evine, zor da olsa kalınlığı dört parmağı bulan yağmur suyunda yüzerek dönmek zorunda kaldı. Şanssız kadının etrafındakilere; "Su içsem yarıyor, içmesem de yarıyor. Meyve suyu, yağmur suyu farketmiyor. Sabah evden çıkarken bir Viktorya Sekret mankeni gibiydim, eve döndüm, Viktorya Sekret mankenlerinin tümü gibiyim. Bunu, çarşıdan aldım bir tane, eve geldim bin tane manzumesiyle de ifade edebiliriz." dediği duyuldu.

BOLU'DA KARYOLA YAĞDI!

Küresel ısınma nedeniyle kökünden eriyerek Atlaz Okyanusu'nun şurup gibi sularına katışan Grönland Buzları, golfistirim akıntılarını terz yüz ederek mayısı şubata, kasımı pazartesiye çevirince olan oldu. Bin milyon yılda bir görülen tahaf iklimsel değişimler ard arda yaşanmaya başladı. Bolu'da, yolakar yağmasına alışık insanlar önceki gün uyandıklarında verandalarına karyola yağdığını görerek şaşırmışlar. Karyolaya bitişik şifonyer de bir muamma olmakla birlikte, kar yola yağarken her zaman yukardan yağdığı halde bu defa uyuyan bir insanın üstüne değil de onu hiç uyandırmadan altına alttan yağması daha çok kafalarını karıştırmış.

İNİŞ TAKIMLARI AÇILMAYINCA PABUÇLARI ALEV ALDI.

Yoğun tipi ve fırtına tüm yurtta ulaşımı da olumsuz etkiliyor. Kar yağışının şiddetlendiği bazı bölgelerde yolların kapanmasıyla kara trafiği tamamen durdu. Kötü hava koşulları nedeniyle vapur ve deniz otobüsü seferleri de kesintiye uğradı. Havayolu şirketleri çok sayıda uçuşu iptal edince çareiz kalan vatandaşlar bütün uyarılara rağmen kişisel gayretleri ve imkânlarıyla pek çok riski de göze alarak hava yolunu kullanmaya devam ettiler. Buzlanma nedeniyle aynaya dönen uçuş pistleri burkulmalara ve doku zedelenmelerine sebep oldu. Tek kişilik, tek kanatlı ve tek sopalı mütevazı özel uçağıyla ağız üstü düşüşe geçen bir yurttaşımızın bu görüntüsü de kameralara böyle yansıdı.

Mehmet Ali & Akşamsefası

KIŞ MUCİZESİ

YAZ-ÇİZ
BARIŞ YAVAŞ

KIŞIN SOĞUĞUNDA MUCİZELER ISITIR İÇİMİZİ... UFAK Bİ ÇOCUĞUN YAPTIĞI KARDAN ADAM CANLANIR.. DOLAŞIR İSTANBUL SOKAKLARINDA..

TERZİ MUSTAFA

Terzi

SICACIK DOSTLUĞUYLA BU SOĞUK HAVADA İÇLERİNİ ISITACAK SOKAK ÇOCUKLARINI ARIYORDU.. MUCİZELER GETİRMİŞTİ ONLARA UZAK DİYARLARDAN...

FAKAT HESABA KATMADIĞI BİR ŞEY VARDI..

ŞŞŞ BİLADER !!

HI ?!

GEL BURAYA GEL..

NE GEZİYON BU SAATTE SOKAKTA ?!

HAYIRLI VAZİFELER MEMUR BER Bİ DURUM MU VARDI?

GÜZEL SORU.. BENDENİZ SOKAK ÇOCUKLARINA MUCİZELERİN GERÇEK OLABİLECEĞİNİ GÖSTERME..

KİMLİK VER..

ANLAMADIM ?!..

LAN TELSİZİ SOKARIM SENİN AAZINA VER ULAN KİMLİĞİ !!!

POLİS

BERESİNİN PÜSKÜLLÜNÜ S.KTİĞİM GECE GECE NE UĞRAŞTIRIYON

BAKMA LAN !!

KAP!

E SEN YABANCISIN ?!

EVVET UZAK DİYARLARDA..

PASAPORT VER !!.

KUTUPLAR CUMHURİYETİ

KU

ERİ KOZ NO: 74316

MLİK NO: 12838 8812

OY ADI: CİNGİL BEL

DI : KARDANADAM

BA ADI: NOEL

NA ADI: PAKİZE

Gum Yeri: Kutup

Doğum Tarihi: 01 01. 1981

YA MEMUR BEY NE PASAPORTU ALLAAŞKINA KARDANADAMIM DİYORUM MUCİZE DİYORUM TAKTINIZ SİZDE BANA !!

BİN KARDEŞİM BİN SOKACAM MUCİZENE ŞİMDİ.. KAÇAK KAÇAK GEZİYOSUN

BİN !

AMA İTTİRMEYİN Bİ SANİYE AMA !!

POL

İSTANBUL EMNİYETİ DÜN GECE PEK ÇOK NOKTAYA AYNI ANDA OPERASYONLAR DÜZENLEDİ.. BU GENİŞ ÇAPLI "YUVAYA DÖNÜŞ" KOD ADLI OPERASYONDA SOKAKTA YAŞAYAN BİR ÇOK KAÇAK GÖÇMEN VE ÇOCUK DEVLETİN ŞEFKATLİ KOLLARINA TESLİM EDİLDİ..

REC

ASAYİŞ ŞUBE

MUCİZENİZEDE SOKİİM SİZEDE ÇEKME ULAN !

O GARIYIN .MINAGOYYİM ÇEKME..

REC

POL

Mehmet Ali & Akşamsefası

BİTTİ

DIŞARDA KAR İÇİMDE HAR (+18:)

Feyhan Güver

BAZEN NE DÜŞÜNÜYORUM BİLİYOR MUSUN NECMİYE... BÖYLE KIŞ, BORA OLDUĞU GÜNLER... GÖZ GÖZÜ GÖRMEZKEN DIŞARDA..... ŞÖYLE YAKIŞIKLI, DALYAN GİBİ Bİ ADAM KAPIMI ÇALSA...

HA HAA.. SEN KIZKEN DE BÖYLE AZGINDIN MÜNEVVER...

AZGINLIKLA NE ALAKASI VAR... SADECE İÇİM DIŞIM BİR O KADAR... SEN HİÇ ÖZLEMİYO MUSUN YANİ?.

İLK EVLENDİĞİN O GÜNLERİ HATIRLA... SANA DOKUNUNCA YÜZÜNÜ ATEŞ BASAR... KALBİN DELİ GİBİ ÇARPAR...

GÜP... GÜP... GÜP...

O DUYGUYU HATIRLAMIYOR MUSUN... AYAKLARIN YERDEN KESİLİR... SENİ ÖPTÜĞÜNDE DUDAKLARINA SANKİ BİR KOR PARÇASI DEĞER...

HARLI BİR ALEV BÜTÜN VÜCUDUNU SARAR...

UNUTTUN YANİ O GÜNLERİ... HİÇ OLMAMIŞ SAYIYOSUN...

E TAMAM DİYELİM Kİ UNUTMADIM... N'OLCAK?.. O İLK HEYECAN KALMIYO İŞTE... NE OLUYOSA OLUYO, SÖNÜYO O HAR...

SÜREKLİ BURNUNUN DİBİNDE OLAN O ADAM ARTIK O ATEŞİ YAKAMIYO İŞTE... YENİ Bİ ADAM DESEEN...

ARTIK KİM NAPSIN BİZİ BU ÇETİKLERLE.. HA HAHAA GÜLDÜRDÜN BENİ GECE GECE..

BAKSANA İÇLİK, DIŞLIK, ATLET, YELEK, İÇ DON, STREÇ ÇORAP, DIŞ DON... ADAM BİZİ SOYANA KADAR HEVESİ KAÇAR... HA HAHA HAA!

Mehmet Ali & Akşamsefası

HA HAA... ORASI DOĞRU BAK.. AMAAN DİLİMDE İŞTE BENİM DE... BİŞEY YAPACAĞIMDAN DİİL...

SANA DOYUM OLMAZ NECMİYE, KALKAYIM BEN ... GELMİŞTİR BENİMKİ KAVEDEN.

GİT GİT.. BELKİ UYUMADAN YAKALARSIN... HA HA HA!

YAKALASAM NE...KAPATTIK BİZ O DEFTERİ PROSTAT AMELİYATINDAN SONRA. BENİMKİ LAF OLSUN İŞTE...

HADİ İYİ GECELER NECMİYE.. SEN DE GEL...

AA KIZ, SİVRİSİNEK GİBİ YAĞIYODU BU, ARTMIŞ KAPLAMIŞ, HER YERİ NE GÜZEL..

AH AH, MÜNEVVER HEP AYNI DELİSİN... İNSANIN GENÇ KIZLIK ARKADAŞI GİBİSİ YOK...NE GÜNLER GEÇİRDİK BERABER...

ÇIN ÇIN ÇIN

miUU

TAK... TAK... TAK... TAK...

GITIR GITIR

HAH RASİM DE GELDİ...

AY RASİM NASIL FIRTINA BU BÖYLE..

SE.. SEN KİMSİN?!

ARABAM KÖYÜN GİRİŞİNDE BOZULDU... SİZİN IŞIĞINIZ YANIYODU BURAYA GELDİM... İÇERİ GİREBİLİR MİYİM?..

Gİ...GİR... RASİM DE GELİR ŞİMDİ...

SİZİ FAZLA RAHATSIZ ETMİYCEM... TELEFON ETTİM, BİR SAATE KADAR GELİP ALIRLAR BENİ...

NE GÜZEL BİR EV... HUZUR DOLU... SICAK... BÖYLE BİR EVDE ÖMRÜMÜ GEÇİREBİLİRİM.

FO...ÜR... FOKUR...

NE GÜZEL ADAM...

DALYAN GİBİ, YAKIŞIKLI... KEŞKE MÜNEVVER GÖRSEYDİ BUNU...

ÇETİKLERİNİZ NE GÜZEL... YAKINDAN BAKABİLİR MİYİM?..

EN SEVDİĞİM ÇETİK ÖRNEĞİ BU... ÇETİKLİ KADINLARI ÇOK ÇEKİCİ BULURUM.

AMA BU KÜÇÜK AYAKLAR... TOMBUL VE BEYAZ...

SEN BANA MUKAYYET OL YARAPPİM...

HARRR

EVLİYİM BEN!!

E...EVLİYİM BEN...

EŞHEDÜENLA... ATEŞ BASTI BENİ İYİCE...

muç... muç... muç... muç muç

HABIL HABIL HABIL

GÜP GÜP GÜP

ÇOK SICAK OLDU. ÇIKARALIM MI ŞUNU?..

ÇI...ÇIKARALIM...

ŞU İÇLİĞİNİ DE ÇIKARALIM MI?..

EVET, ÇIKAR...

ATEŞŞŞ...

ŞUNU DA ÇIKARALIM MI NECMİYE.. ŞUNU.. NECMİYE... NECMİYE...

HARIL HARIL

NECMİYE... NECMİYE... HİŞT, KIZ NECMİYE...

HARRR...

KIZ UYANSANA, BOYNUN TUTULACAK ORDA ÖYLE. ŞEKİLSİZ UYUMUŞSUN...

İÇİM GEÇMİŞ, RÜYA GÖRÜYODUM.

UHH... ÇOK ÜŞÜDÜM LAN... İÇİM TİTREDİ İYİCE...

KAVEDEN EVE GELENE KADAR MI ÜŞÜDÜN O KADAR?

YOK, KÖYÜN GİRİŞİNDE Bİ ARABA KALMIŞ. ONU İTTİK KAVEDEKİLERLE...

NE!!....

KIZ NİYE ŞAŞIRDIN O KADAR?..

BANA BAK, BU GÜĞÜM FOKUR FOKUR KAYNIYO... BOŞA GİTMESİN, DEĞERLENDİRELİM Mİ?..

LAN HAYRET... Hİç NAZLANMADIN BU SEFER...

OLUR.. ŞU ÇETİĞİMİ ÇIKAR ÖNCE...

HARRR...

DIŞARDA KAR İÇİMDE HAR VAR BU GECE RASİM. HAHAHAA!

BİTTİ.....

iddia

Celalettin Benzer
Kemal Aratan

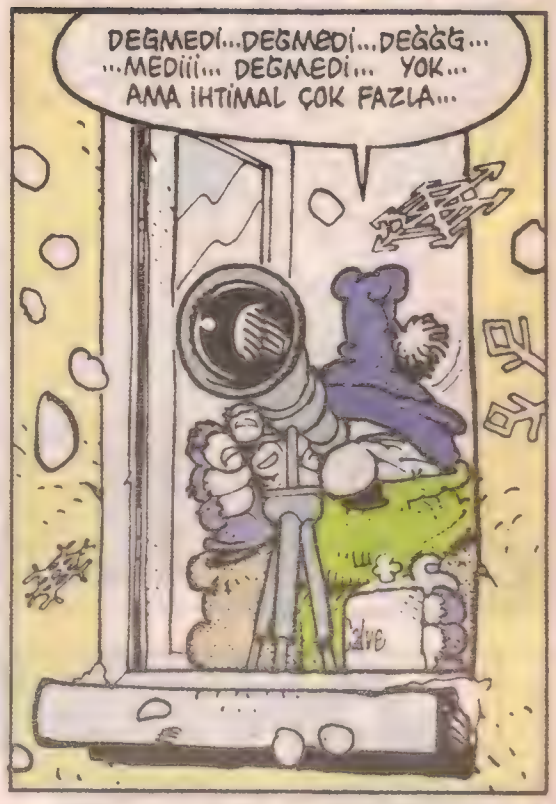

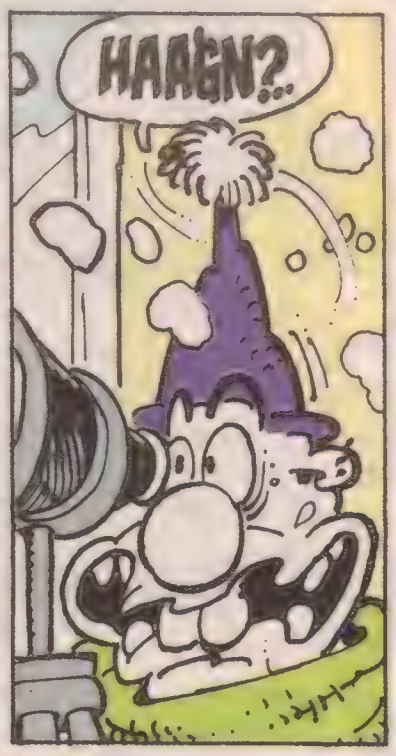

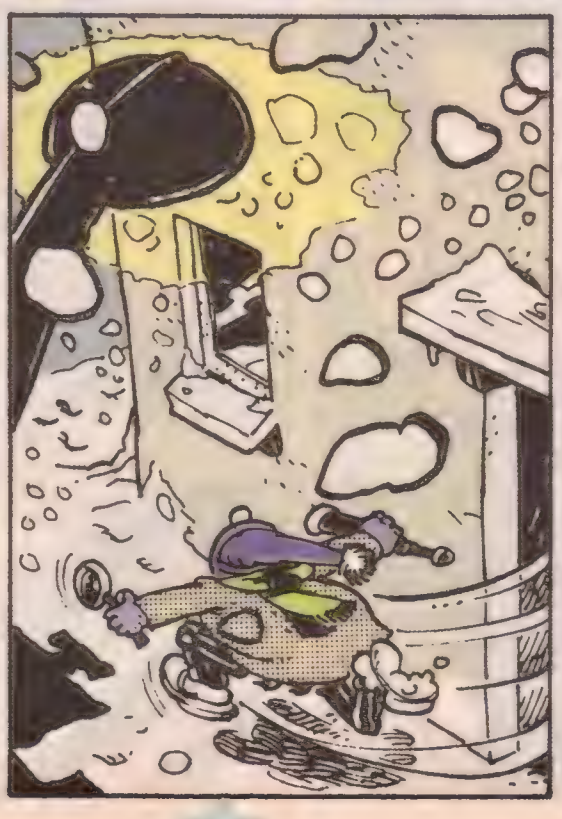

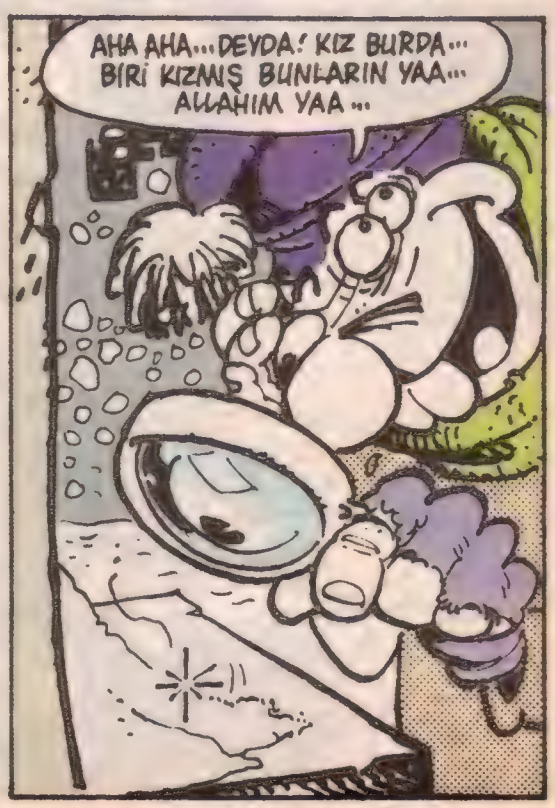

Mehmet Ali & Akşamsefası

EVVET!.. ERKEK DE GELİYO, ALLAHIM YARABBİM!..

AMA... UZAĞA DİŞŞÜYO... ÖYLEYSE, ÇARE...

FIS FIS FIS

GEL ANAM GEL... İŞTE İSTEDİĞİN HAVA AKIMI.. HOOP, PENCERENİN ÖNÜNEE... HADİ YAVRUM KRİSTAL...

HOH!

ŞAK

BEN N'APIYORUM YA... ERİTEBİLİRİM; BİR HOH'LA ERİTEBİLİRİM BUNLARI!..

ALLAHIM BUNLAR NEY?.. YARATIK MI, NEY?..

Mehmet Ali & Akşamsefası

NEYSE NEY!.. YAŞATMALI BUNLARI YAŞATMALI... **NASI?..NASI?.** BÜTÜN ZEKAMI KULLANMALIYIM...

AH, KEŞKE SABAHLEYİN ÇAYIMA DAHA FAZLA ŞEKER KOYSAYDIM... ACABA ŞİMDİ BİR KAŞIK OLSUN BAL ATSAM MI AAZIMA?.

Slurp

Bİ KERE NE LAZIM?..BUZDOLABI..BENDE YOK.., ANNEMDE VAR...OLSUN...BEN DE NAKLEDERİM.. NASIL?.. HI?.. HI?..

İLKÖNCE ANNEME GİDERİM VE TERMOSU ALIR GELİRİM...

PEKİ BEN BURDA YOKKEN BAŞLARINA Bİ İŞ GELİR Mİ... AMAN ALLAHIM,İHTİMALLER ÇOK FAZLA!..

PORRS.

ÇABUK ABİCİM, İKİ DAKKADA BENİ CİHANGİR'E ÇEKER MİSİN?.

HOH!

ÇABUK ABİCİM, İKİ DAKKADA BENİ CİHANGİR'E ÇEKER MİSİN?.

ABİ, BAL MI YİYOSUNUZ?.

HA?.. EVET EVET... BİRAZ KAFAMIN ÇALIŞMASI LAZIM DA... ZAMANDAN KAZANMAK İÇİN İŞTE..TAKSİDE YİYORUM... HAH HAH... NEYSE, SİZ ÖNÜNÜZE BAKSANIZ...

TABİ TABİ ABİ...

Mehmet Ali & Akşamsefası

KÜÜÜT!

AAAH!

HAYDAA...İŞTE KAZA. KAZA İŞTE..TABİ BEN HER İHTİMALİ DÜŞÜNDÜĞÜM HALDE DİNLETEMİYORUM Kİ... ŞİMDİ İLGİLENEMEM Kİ... İŞİM VAR.İLGİLENMEM...

ANNE! ANNE! AÇ KAPIYI ANNE!..

KATOM KATOM

ANNE TERMOSU ALIYORUM, EVE GİDİYORUM...SONRA GELİCEM...ACAİP ŞEYLER OLDU...HA, NE DİYCEM; BUZLUKTA YER VAR MI? NEYSE NEYSE HADİ BEN KAÇTIM...

N'APÇEN, N'APÇEEN?..

AÇELEM VAAAR!..

FIDUUÜÜ MÜ?..

ABİ ELİNİZİ İÇERİ AL!..

BEN TERMOSU ALDIĞIMDA, TERMOS ODA SICAKLIĞINDAYDI... TANECİKLER ERİMESİN DİYE DIŞARDA ISIYI DÜŞÜRÜYORUM YANİ... YANİ BEN HEPSİNİ DÜŞÜNDÜM...

TAKSİ

HAA, ÖYLE DESENE BE ABİ. O ZAMAN BAŞKA...

NEYSE GELDİK ZATİ, BUYRUN PARANIZ KITI KITINA...

..BEN HESAPLAMIŞTIM DA...

SELAM, N'ABER?.. BAKIN TERMOSU GETİRDİM İŞTE! İÇİNİ KARLA DOLDURUP...

..SİZİ EN ÜSTE YERLEŞTİRİCEM... TABİİ KARI İYİCE SIKIŞTIRMAK GEREKİYOR.. ÇÜNKÜ BENİM İÇİN AZCIK Bİ BOŞLUKTAN DOĞAN ÇÖKMENİN HİÇBİR ÖNEMİ YOKKEN, BU SİZE DEBREM GİBİ GELİR VE KRİSTAL OLDUĞUNUZ İÇİN DAĞILIRSINIZ...

HA HA HA HAA!..BEN DE HERŞEYİ BİLİYORUM Dİ Mİ?.. HA HA HA!.. BAKIN, SİZİ ÇOK ÖNEMSİYORUM DA ONDAN... AY ALLAHIM, BAKIN HER AYRINTIYI DÜŞÜNÜYORUM Dİ Mİ?.. HAH HA... YA ELİMDEKİ CAM NİÇİN?. HA? NİÇİN?.. ÇÜNKÜ HOHLAYARAK KONUŞTUĞUMDAN ERİMEYİN DİYE...

BANA MI BİŞE DİYOSUNUZ?.. CAM MI?..A, TABİ... BUHARLANIYO Dİ Mİ?..

AMA BEN SİLERİM YANİ... AA, BAŞKA BİŞE ANLATMAYA ÇALIŞIYORSUNUUUZ...

AHA HAHAA...BAL KANA KARIŞIYO...

YA, BEN ŞİMDİ BİR METOD BULUP, GELİŞTİRİP, SİZİNLE İLETİŞİMİ GERÇEKLEŞTİRİRİM.. VE... VEE... DUR BAKIİM...HAH, TAMAM!..

Battery

WITH ACTION

Mehmet Ali & Akşam Sefası

ŞİMDİ SİZ, BAĞIRABİLDİĞİNİZ KADAR BAĞIRARAK İSTEĞİNİZİ SÖYLEYİN!..

BEN SESİNİZİ KAYDEDİP, SETİN ANFİSİNDE SESİNİZİ YÜKSELTEREK...

..DUYULACAK DURUMA GETİRİRİM... HA HA HA HA!

SSSSSS

N'OOLUUR... N'OOLUUR... BENİ SEVGİLİMLE BİRLEŞTİİR... BENİ ONUN ÜSTÜNE KAPAT... AAH... SEVİYORUM... N'OOLUR...

HAJJJ.

SEVİYORUM... SEVİYORUUM... AAH... N'OOLUR, BİZİ BİRLEŞTİİR... İİİ... ÜSTÜSTE KAPAT BİZİİ...

AY... AY.. ALLAHIM YARABBİİM!.. BUNLAR AYNEN BİZİM GİBİ BAYAA ŞEYLER... NEBLEYİM... ŞEYLER... HA HA HAA...

LAN NE ACAYİP YAA... NICK NICK... TABİİ KAPARIM ÜSTÜNE BE KOÇUM BE... AMA DOKUNAMAM Kİ... YAA... Bİ YOL OLMALI. AMA NEY?. AMA NEY?. AMANEY?. BU... HAH HAH HAH!.. BU BİR ADAMIN ADIYDI AMANEY?.

İNCE BİR ÇELİK... YETERİNCE SOĞUK VE ESNEKLİĞİYLE BENİM İŞİMİ GÖRÜR VE... VEE... RAPİDO!..

HAH HAH... BİR SIFIRIKİ RAPİDO VE ONUN DA İÇİNDEKİ ÇELİK TEL... NİHA HA HAA... GÜZEL ÇALIŞTI KAFAM, BALI VE ŞEKERİ SEVİYOM...

KIP

ÇOK DAHA DİKKATLİ OLMALI... DİK..KAT...DİK... KAT... DİK...KAT...

DİK..KAT DİK..KAT DİK?..

TEEER!

NIHAHAHA!.. TAM İSABET!

JIU JIT SUU!

PÜF, ÜF YAA... ŞANSIM VARMIŞ YAA... HOP. AZ DAHA BİR DAMLAYLA YOK OLUYORLARDI...

TABİ TABİ YAA... ŞİMDİ SİZİ YALNIZ BIRAKMAK GEREK!..

PARDON!. PARDON... PARRDON... AA, REKLAM GİBİ OLDU... EHEHA HA Hİ HO!..

AYH YAHYA!

DİBİDİ BİDİBİ

ALLAH KAHRETSİN AYAĞIM KAYDI İŞTE... ŞİMDİ İHTİMALLERİ HESAPLAMANIN TAM ZAMANI.. KAFAM ŞURUYA ÇARPAR, BELKEMİĞİM ŞURUYA... KAFAMI KOLLAMAM LAĞZIM BAĞIRIRIM, HAH HAH!..

Mehmet Ali & Akşamsefası

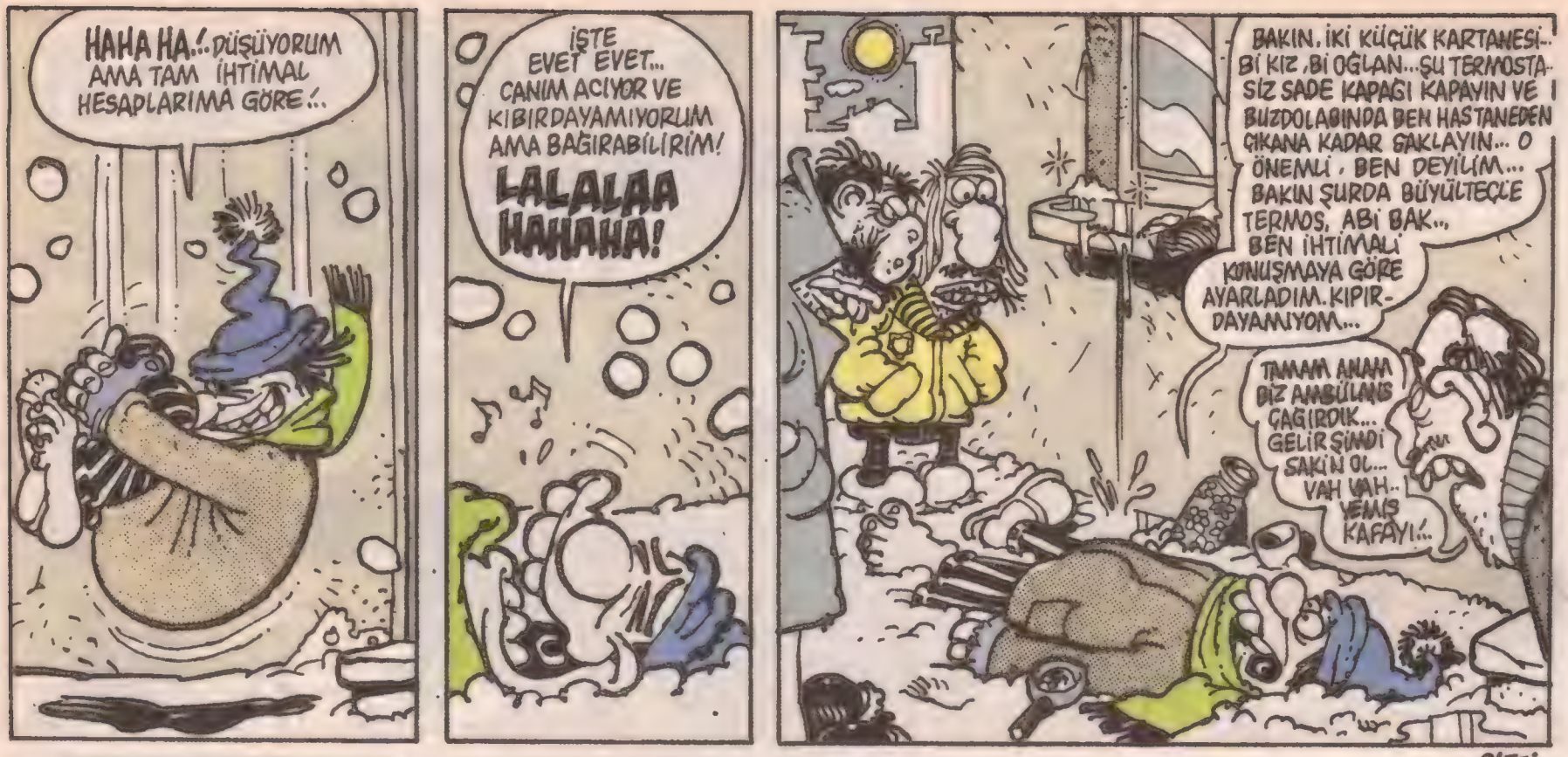

Bu hikayenin senaryosu genç yaşta yitirdiğimiz sevgili dostumuz Celalettin Benzer'e aittir. Celalettin 3 sene önce hayata gözlerini yumarak çizgi âleminin sayfalarından sessizce ayrılmıştı.

Celo derdik biz ona... Celo daha çok Pişmiş Kelle dergisindeki hikayeleriyle tanınmıştı. Limon'la başlayan uzun mizah serüvenimizde bize katılmıştı. Bir süre beraber aktık çini mürekkebinin parlak siyahından... Böylece Limon ve ardından Leman'da zaman zaman Kemal Aratan'la birbirinden güzel hikayeler yazıp çizdiler...

Celo derdik ona, sokağın en dibini, umut dolu ayaklarla aşınmış, aşklar taşımış yorgun parke taşlarını bizlere tüy gibi anlattı... Bu vesileyle Kış özel sayımızda onu anmak istedik. Toprağın bol olsun sevgili Celalettin Benzer...

Doğalgaz Tedirginliği

Mehmet Ali & Akşamsefası

Tipi vardı, yoğun kar yağışı yüzünden göz gözü görmüyordu. İvan İvanoviç gözüne gözüne gelen kar tanecikleri yüzünden ileri değil ayaklarına bakarak yürüyordu. Isırdığı atkısındaki sıcak salyası soğumuştu, çenesine değiyor onu rahatsız ediyordu. Dışarısı zifiri karanlıktı sadece köpek havlamaları ve rüzgârın kar taneleri ile ettiği dansın uğultusu vardı.

İvan ivanoviç Mila Veselinoviç'in kapısının önünde durdu, Mila'nın sundurmasında kaputunda biriken kar taneciklerini temizledi ve ağır ahşap kapıyı üç kere çaldı, kapıya elini koydu kapı sıcaktı kombiyi yaktı mı lan acaba diye düşündü. Belki herkes yakmıştı da bir o kek gibi donuyordu. Mila kapıyı açtı salaş bir hali mor göz altı torbacıkları vardı.

-Oooo İvan ne haber ya? Gel içeri gel soğutma evi.

-Yılın ilk karı be Mila, bir anda ne kadar soğudu değil mi bir düne bak bir bu güne bak mına koyyim!?

-Öyle öyle, dur ben sana bir çay katam da gelem

-Kat bakalım!

İvan Mila'nın odadan çıkması ile odayı süsmeye başladı peteklere dokundu petekler buz gibi soğuktu. İvan ev nasıl oluyor da bu kadar sıcak diye düşünürken Mila elinde çay kupasıyla geri geldi.

-Kanka sen kombiyi mi yaktın?

-Ne kombisi lan elektrikli soba görmüyor musun?!

İvan kafasını Mila'nın işaret ettiği yöne kaldırdığında kocaman bir elektrik sobası gördü.

-Ufo mu lan bu?

-Yok Zikko diye bir marka ama güzel ısıtıyor haa!

-Lan çok elektrik yakmasın!?

-Valla canıma tak dedi soğuk, az kaldı kombiyi yakacaktım ama daha herkes yakmamıştır kek gibi erkenden yakmayayım diye gittim bunu aldım.

-Doğru diyon Mila, ben de bu gün çok üşüdüm aksi gibi ben de bu zımbırtıdan da yok battaniye falan yattım.

Bir süre sessizlik oldu televizyonda Acun'un artık hangisi olduğu anlaşılamayan şovlarından biri dönüyordu. İvan İvanoviç Michael Jackson'u düşündü sonra da sıcaktan mayışıp saçmaladığını anladı. Çayını kökleyip ayağa kalktı.

-Lan oğlum nereye, dur daha yeni geldin.

-Kanka aslında başka işim vardı ama geçerken sana da bir uğramak istedim.

Mila İvan'ın asıl amacını anlamış ama bu ziyaret kendi işine de yaradığından sesini çıkarmamıştı. İvan ile Mila kapı eşiğinde vedalaştı İvan üzerine başına çekidüzen verip her yerini hava gelmeyecek şekilde kapadı.

...

Yine soğuk ve tipiye doğru yürümeye başladı, yüzünü ileri ye çeviremiyor bıçak gibi gelen kar taneleri göz bebeğini yırtacak gibi oluyor hoş, kaldırsa da hiçbir şey göremiyordu. Bu şekilde bir müddet yürüdükten sonra bir çift ayakkabı ile göz göze geldi. Kafasını kaldırdı önünde St. Petersburg'lu Mihailoviç duruyordu. "nereye gidiyorsun lan bu havada" diye sordu. İvan İvanoviç Mihailoviç'i pek sevmezdi gösterişi çok sevdiğini düşünürdü hep, hatta kahvede, bakkalda ".mına koydumun herifi evinde klima var, ne yapacaksın lan Rusya da klimayı" derdi hep.

-Vayy kankam, canım kardeşim ben de Pyotr Fedka'nın evine gidiyordum sen ne yapıyorsun?

-Bakkala kanyak almaya çıktım ben de ama şerefsiz kapamış!

-Hayrola ev soğuk galiba?

-Yok lan akşama karılı kızlı eğlence var da bir kokteylin içine katacağım!

-Kombiyi yakmadın mı daha?

-Yok olum şömine var ya bende 1+1 ev ısıtıyor şömine!

-Ok, kanka ben kaçar sonra görüşürüz!

-Görüşelim toprağım!

İvan İvanoviç Mavkiriy Mihailoviç'in ayak üstü karı-kız ve şömine falan diyerek kendine hava attığını düşüne düşüne Pyotr Fedka'nın evine vardı. Kaputunu silkelemek için bir sundurma arasa da Fedka'nın evi düzayaktı mecburen karlı, buzlu girecekti eve, kapıyı çaldı, kapı sıcaktı!

-Vay abim İvan gelmiş ne yaptın, gel içeri.

-Dur karları silkeleyeyim de

-Olsun olsun gel, kurur hemen evde kombi yanıyor.

-Oha lan şimdiden kombiyi mi yaktın mal mısın lan sen?

İçin için sevinen İvan "biri yakmış lan en sonunda ben de yakabilirim artık" diye düşünürken,

-Abi ne yapayım evde bebek var, onu üşütmemek için yaktım.

-Yoksa yakmazdın yani?

-Yok lan mal mıyım ben?!

-Ha yani yakmak mallık değil mi?

-Oğlum doğalgaz'a kol gibi zam geldi yakılır mı lan bu mevsim de benim bebek olmasa hayatta yakmam ben!

-Fedka ben çok üşüyorum oğlum yakacağım lan!

-Mallık edersin sana diyim!

-Çok üşüyorum olum ben!

-Daha kışın bitmesine 4 ay var sen daha şimdiden yakarsan ohhoo!

İvan kaputunu giyip evden hızla çıktı gözleri yaşarmış ne yaptığını bilmez şekilde evine doğru gidiyordu tipiyi arkasına aldığından kafasını kaldırabiliyordu. Evlerdeki doğalgaz bacalarına baktı hepsi hareketsizdi. Soğuk evine girip battaniyeye sarındı, sıcak bir çay yapıp içti zira doğalgazı ilk yakan olamazdı!

SON

Not: Harbi kimse yakmadı mı lan daha?

Alper Çelik

*GÜLÜMSE, iklim değişir Akdeniz olur..

İpek Özsüslü

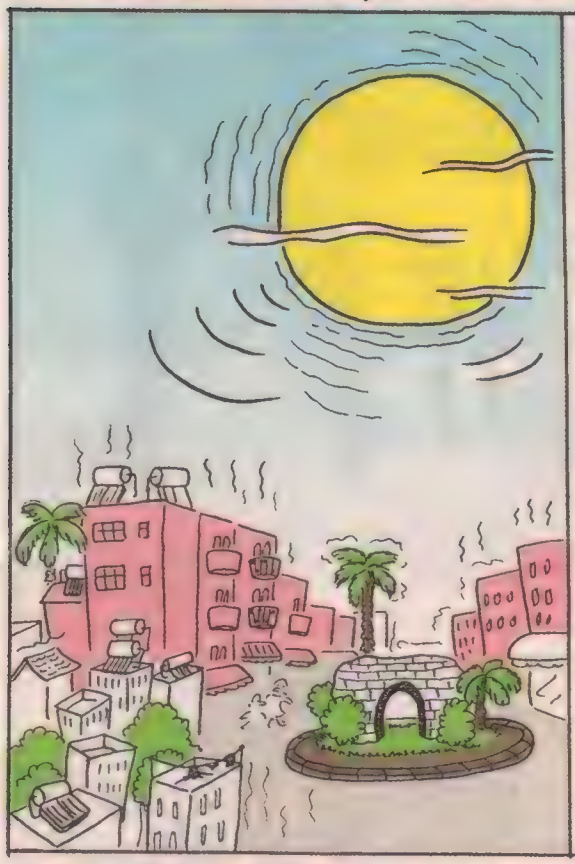

Yazları sıcak ve kurak, kışları ılık ve yağışlı akdeniz ikliminin hüküm sürdüğü kavurucu sıcağı meshur Tarsus'ta doğdum büyüdüm... Siz hiç havluyla duştan çıkıp odanıza gidene kadar ter içinde kaldınız mı? Ulan çıplak mı dolaşalım yeter diye güneşe isyan ettiniz mi ? Peki bakkala giderken 50+ koruma faktorlu güneş kremi sürdünüz mü? Cevabınız hayirsa tarsusta yazin bulunmadınız demektir..Mısır kraliçesi Kleopatra ile Romalı komutan Marcus Antonius bugün Kleopatra 'nın adıyla anılan liman kapısında buluştuklarında yaz mıydı bilinmez ama kışsa bile pek üşüdüklerini söyleyemeyiz..

Mehmet Ali & Akşamsefası

Ne tatlıydı... nazlı nazlı dans edercesine süzülen kar taneleri beni duygulandırmış, KARLAR PERİSİ diye sevdiğim ve ailemin yanında bırakıp özlemini çektiğim köpeğimi getirmişti aklıma...

Sanırım yarı yıl tatiliydi... Otobüsümüz İstanbul'dan yola çıktı...

İLK MOLA NE ZAMAN?

BOLU'DA HANIMEFENDİ.. DAHA 1-2 SAAT VAR...

Otobüsün camları üstüme üstüme geliyordu... Hiçbir şey dinlemiyor, izlemiyor, sıkıntıdan konsantre olamıyordum... acıkmıştım. Mola anonsu yapılınca hemen kapıya koştum. Ve ona dek yalnızca filmlerde, masal kitaplarında gördüğüm o harika tablonun içine düştüm...

Herkes son hızla içeri koştu, bense hipnotize olmuşcasına karlara doğru yürüdüm...

...Ve diz çöküp kar'a elimi soktum.. tuttum anlamaya çalıştım... Şaşkındım.

AHAHAHAHAY!

Ve neşeli...

ULUSOP. TURİZMİN SAYIN YOLCULARI, ARACINIZ...

..KALKIŞ İÇİN HAZIRDIR!! DİKKAT!

YEAA NE SÜPERMİŞ.. KAR!!

ZAMAN NASIL GEÇTİ ANLAMADIM... 2 KEK DAHA VERİR MİSİNİZ?

Bİ DAHA DA KAR MAR GÖRMEDİM... OKULUM DA KAR YÜZÜNDEN HİÇ TATİL EDİLMEDİ... BU YÜZDEN ÇOCUKLUĞUM, KAR TATİLİ YAPILAN SOĞUK ŞEHİRLERDEKİ ÇOCUKLARA KIL OLMAKLA GEÇTİ... AMA KIŞIN ORTASINDA TİŞÖRTLE DOLAŞTIM, DAMDA GÜNEŞLENEREK KAHVE İÇTİM, ŞUBAT GÜNEŞİYLE BRONZLAŞTIM HATTA.. ONLAR DA BANA KIL OLSUNLAR AHAHAY!!

Mehmet Ali & Akşamsefası

* Kemal Burkay

akıl oyunları

Yaz-Çiz:
Suat Özkan

DIŞARISI NASIL DOSTUM?

PÖH! HER TARAF YAĞMUR GİBİ İNGİLİZ ASKERİ KAYNIYOR. MAMAFİH HEPSİNİ ALDATIP İZİMİ KAYBETTİRMEYİ BAŞARDIM...

MM, YAMANSIN BLEK!.. BİRAZ DAHA ROM İSTER MİSİN?

EVET, ÖLMÜŞLERİNİN HAYRINA VARSA SUZİ'NİN YAPTIĞI ELMALI TURTADAN PA BİR DİLİM ALAYIM.

BUYUR TOMMİKS... SUZİ DEDİN DE AKLIMA GELDİ.. KONYAKÇI'YLA DOKTOR NE ALEMDELER?

AH AH AH... KİMBİLİR HANGİ ŞARAP MAHZENİNDE SIZIP KALMIŞLARDIR BİZİM İHTİYAR KURTLAR?

UÇAĞA KÖPEKLE GİREMEZSİNİZ BAYIM!..

O KÖPEK DEĞİL KURTTUR!..

AH AH AH! BİNLERCE KUNDUZ KUYRUĞU ADINA!..

MMM... HAY AKSİ ŞEYTAN!..

O ASİLERİ CANLI İSTİYORUM!

AH AH AH! PABUÇLARIMIN GENERALİ!..

İNGİLİZ ASKERLERİ BÜTÜN VATANSEVERLERİ GÖZALTINA ALDILAR BLEK...

MMM... HAY BİN KUNDUZ...

RODİ PROFESÖR, SİZ BURADA KALIN, BEN ETRAFI KOLAÇAN EDİP GELECEĞİM.

AMA BLEK.

AH AH AH! ÇİKO, BENİM SEVGİLİ FIÇIM!..

ZAGOR! BİNLERCE BESİLİ GEYİK ADINA!..

HEY! ARKANA DİKKAT ET BLEK!..

HAY AKSİ ŞEYTAN!

SAÇLARIN KEMERİMİ SÜSLEYECEK BEYAZ ADAM!..

KARAMBA KARAMBİTA! CANINA YANDIĞIM!

MM... BU KADAR KAFİ BAYIM!..

ALZEİMER KONTROLÜNÜZ BAŞARIYLA TAMAMLANDI... SEVİYE YÜZDE DOKSANBEŞ!..

MMM, BİRAZ DAHA DİKKATLİ OLSAM YÜZDEYÜZÜ DE YAKALARDIM HOCAM.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Paralel Af

Bir uzun yol otobüsünde veya bir trende camdan bakarak giderken daha iyi anlarsın bu beyaz sonsuzluğu... Karla kaplı ovalar boyunca zihninin sayfaları da yazılmamış kağıtlar gibi boşalır. Bu savrulmuş beyazlığın içinde ahşap elektrik direkleri, bazı dağ, tepe yamaçlarıyla ağaçların kar almayan kısımları beklenmedik mucizevi lekeler gibi görünür... Yollar kıvrılıp uzadıkça parıltılı ışık hakimiyetinde beyazdan başka bir şey görmeyeceğine emin olmanın huzuruyla gözlerin yavaşça kapanır, dudağında kendinin bile hissetmediği bir gülümsemeyle... Çocuktur çünkü kar...

20 yıl kadar önceydi... Uzun dönem askerdim, iznim bitmiş, birliğime, daha doğrusu görev yaptığım askerlik şubesine gidiyordum. Gözlerimi yavaşça açtım. Yol boyu hep yaptığım gibi dışardaki beyazlığın hâlâ orda olup olmadığına emin olmak için camdan baktım... Ordaydı karlar alabildiğine uzanıyordu dağlardan gökyüzüne kadar. Bir müddet seyrettim, karın umudunu doldurdum gözlerime. Kara doyduktan sonra tekrar gözlerimi kapatacakken arka koltukta oturan yaşlı kürt kadının ıstıraplı sesiyle açtım. Zavallı, gece boyunca kısa aralıklarla oniki saat boyunca kusmuştu. Kadıncağızın tek bildiği türkçe kelime **torba** idi. Muavinden hep torba istiyordu çünkü. Bütün gece iniltisi ve ıstırabı dinmemişti. Kusarken her ahında ciğerlerinden bir parça kopuyordu sanki. Kimi kimsesi yoktu. Bir küçük çocuk vardı yanında yalnızca, iri parlak gözleriyle baksa da olup biteni anlamıyordu. Bir şey yemediği halde bu denli kusması garipti, sınırsız bir dert denizinde fırtınanın kıyıya vuran dalgaları gibiydi.

Ben Malatya Akçadağ yol ayırımında inmek üzere kalkarken yaşlı kadın muavinden kürtçe bir şeyler istedi. Kadının bütün gece hizmetine koşmuş muavin diğer yolculara döndü ve **"Ne istiyor?."** diye sordu. Yaşlı kadın, **"Bana bir avuç kar getir, yüreğim yanıyor"** demişti. Az sonra yol ayırımına geldik ve ben indim. Muavin benim bavulumu çıkarıp bembeyaz karların üzerine bıraktı ve çabukça yerden bir avuç kar alıp yaşlı kadına vermek üzere kalkmakta olan otobüse atladı...

Otobüsün ardından kısa bir süre baktım, derin bir nefes alıp karlara bata çıka biraz yürüdüm. Yol ayırımında ilçeye giden diğer aracı beklemek üzere bavulumun üstüne oturdum, tek başıma karlı, bembeyaz ovada bir virgül gibi kıvrılıp beni bekleyen yazıya ve hayatın küçük sırlarına devam ettim...

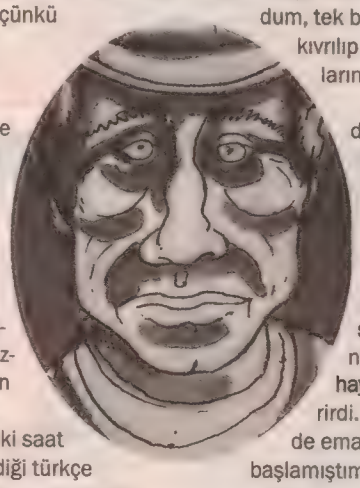

İlk Mustafa Amca'yı tanımıştım, kayısı budama testereleri yapıyordu. Ondan güzel dişli bir testere almıştım. Bu şirin testereyle birçok şey ve bir ev inşa edecektim yıllar sonra. Çünkü testerenin çeliğine basit sırlar, sade mânâlar üflemişti yaparken. **"Ne yapıyorsun?"** denildiğinde **"Hiliç, emaneti gezdiriyorum..."** derdi. **"Mustafa Amca nasılsın, iyi misin?"** diye sorduklarında ise düşünür düşünür; **"İyiyim, iyiyim de yahu ben bu hayattan bir şey anlamadım..."** diye cevap verirdi. Testereleriyle çok şey anlattı şüphesiz. Ben de emaneti ve onun testere emanetini gezdirmeye başlamıştım artık...

Mustafa Amca'nın bu küçük hayat sırrının sihriyle idare ettim bir müddet. Sıklıkla ziyaretine gittiğim ve pek sevdiğim Terzi Cavit'e sordum anlam boşluğuna düştüğüm pek kederli bir günümde, **"Sence bu hayatın sırrı nedir be Cavit Abi?."** Tezgahın altında hep duran dem şişesinden bir yudum çekti, elinin tersiyle dudağını sildi, bir nefes aldı ve soluğunu yavaşça dışarı verirken şu sözler de çıktı ağzından; **"Teğmenim bu hayatın sırrı yok, eti ete değdireceksin, o kadarı..."** Dondum kaldım, ani bir gülümseme tüm keder boşluklarımı anlamla doldurdu birden. Doğrulup dükkanın kapısını açtım, tipi yüzüme öpücükler kondurup oynuyordu. Terzi Cavit'in dükkanından döne döne çıkmıştım. Her yeri örten karların beyaz tennuresi de kıvrım kıvrım dönüyordu etrafımda... Hayat buydu işte, anlam bu denli basit olmalı, bir şey ne kadar zor anlaşılırsa araya mânâ tüccarları, aracılar girer. Eti ete değdirmenin ise arasına kimse giremez, vuslatın elle tutulur halidir çünkü...

Mustafa Amca'nın anlamlı testeresiyle bir ev inşa etmiştim ancak Terzi Cavit'in bu sözleriyle bir şey inşa edemedim fakat ondan duyduğum hayatın bu tuhaf basit sırrı beni diğer karmaşık hayat sırlarından ve pelte felsefelerden hep uzak tuttu sağolsun...

Malatya Cezaevi Başgardiyanı Akçadağlı Mehmet vardı ki, onu da tanımak nasip oldu. Pirin dediği; **"Bu aklın mahremi akılsızdan başkası değildir, dile de kulaktan başka müşteri yoktur"** misali delilik, çılgınlık hep bekler hayat sırlarının kar tutmayan yamaçlarında...

Bir keresinde hapishanenin önünden geçen solcu bir Akçadağlı hemşerisi rahatsızlanıp yere düşmüş ve Gardiyan Mehmet' e, **"Ne olur bir taksi çağır beni sigorta hastanesine ulaştır, yardım et"** demiş. Sol görüş karşıtlığıyla bilinen Gardiyan Mehmet de gayet sakin, **"Git Leninci, Maocu dostların sana taksi bulsunlar bana ne!"** diyerek hapishanenin soğuk demir kapılarını yerde kıvranan çaresiz hemşerisinin yüzüne kapatmış. O bu hikayeyi gururla anlatırken dinleyenlerin dehşetten gözleri yuvalarından oynuyordu.Yıllar önce çıkan bir Ecevit affından epey bir zaman geçtikten sonra bunu hazmedemeyen ve kendini sol eğilime karşı olmaya adamış Gardiyan Mehmet birgün çok kızmış, köpürmüş, **"Ecevit affeder de Türkeş affetmez mi?..."** diyerek hapishanenin kapılarını açıp bütün mahkumları serbest bırakmış. Neyse ki dış kapıyı açamadığı için vaktinde müdahale edilmiş ve mahkumlar dışarı çıkamamış. Sonra hemen sıkıyönetim mahkemesine verilmiş ve mahkemedeki ilginç savunmasından sonra anında akıl hastanesine sevk edilmiş, daha sonra da mesleğine son verilmiş... Yaptığı acayip savunma bizzat kendi ağzından dinlediğim şekliyle aynen şöyleydi; **"Af kanununu Rusya'da arayın, Amerika'da arayın, El Salvador'da arayın. Af kanununu ve İnsan Haklarını burda aramayın!. Bana sistemli ve maksatlı bir oyun oynanmaktadır. Beni suç unsuruna itecek bir kişi göremiyorum. İnsan haklarına saygılıyım..."**

Aklı başında olmayış durumunu epey ilerilere götürmüş, ayırım yapmaksızın birdenbire tüm mahkumları affetmiş kendince. Fakat hapishanenin önünde taksi çağır diye kıvranan sol görüşlü hemşerisi onu affetmiş midir bilinmez?

İşte böyle birbirinden ilginç nice insanlar tanıdım, oturmadığım yer sofrası, paylaşmadığım muhabbet kalmadı. Ekmekçe anlaştık, bulgurca söyleştik. İnsanı gördüm, insanı duydum, kıyasıya çoştum, kayısıya doydum. Çeşitleri olsa da kayısının, kayısıdır ismi sonunda hepsinin...

Yine karlı bir kış günü terhis oldum biraz kayısı ve bir çuval iyi cins Akçadağ bulguruyla eve döndüm. Aradan yıllar geçti, açılımı açın artık, **destki berf bıde dılê mın dışewute**, şu kadına bir avuç kar verin, yüreği yanıyor, yüreğimiz yanıyor...

BUZLU VİRAJ

GÜNERİ İÇOĞLU

Terhis olmuştum ve bu kez özel bir arabayla Malatya'dan İstanbul'a dönüyorduk. Geceyarısıydı, hava soğuk mu soğuk, yollar karlı ve buzluydu. Kaloriferleri bozuk olduğu için arabanın içi buz gibiydi. Şoför de ben de battaniyelere sarınmış bir halde yola devam ediyorduk. Kar ve buz bir yana hava da pusluydu. Bu yüzden oldukça yavaş gidiyorduk. İşte böyle uykusuz ama gayet temkinli hareket ederken Pınarbaşı denilen mevkiyi geçtikten sonra galiba Uzunyayla denilen yerde bir uçurumun üstüne geldiğimiz sırada yolda ortalığa saçılmış, ne olduğu belirsiz garip nesneler gözüktü. Yer durulacak gibi bir yer değildi. Göz gözü görmeyen bir havaydı ve aşağısı dibi görünmeyen bir uçurumdu. Şoförle birbirimizin yüzüne baktık. Nesnelere biraz daha yaklaşınca her şeye rağmen durma kararı aldık ve korkarak arabadan indik. Soğuktan titreyerek bu belirsiz şeylere doğru yürüdük. Bir de ne görelim, her taraf çuvallar, yuvarlak tenekeler içinde tahin helvaları, bulgurlar, yırtılmış çanta ve bavullar, bir paçası olmayan pantolonlar, donlar, atletler, çoraplar, diş macunları ve daha akla gelebilecek bir sürü eşya ile doluydu. Bu durumda ilk aklımıza gelen şey yolda bir kazanın olduğuydu. El feneriyle eğilerek uçurumun dibine baktık. Böyle bir şey göremedik. O halde bu eşyalar ne arıyordu ıssız bir yolda?... Hiçbir mânâ vermedik. Bunların bir şekilde bir otobüsten düştüğü fikrinde birleştik ve eşyaları herhangi resmi bir yere teslim etmek üzere toplamaya başladık. Kuru fasulye dolu çuvalları, teneke teneke helvaları, teki olmayan çorapları, hatta don ve atletleri, ne var ne yok her şeyi özenle toplayıp arabaya yığdık. Araba ağzına kadar dolmuştu ve hareket ettik. Yolda birden aklımıza şöyle bir fikir geldi: **Bu eşyalar yeni dökülmüş olabilirdi, o halde yolumuz üstündeki mola yerlerinde konaklayan otobüslere soralım, bir sonuç alamazsak her şeyi gereken yere teslim ederiz.** Bunun üzerine hemen bastırdık. Hiçbir mola yerini kaçırmamak için dikkatle yol kenarına bakıyorduk. Derken 98 kilometre sonra ilk mola yerine ulaştık ve hemen arabadan inip bütün bekleyen otobüslerin bagajlarını kontrol etmeleri gerektiğini, yolda birtakım eşyalar bulduğumuzu söyledik. Derhal baktılar ve yolculara sordular. O gün bu gündür hâlâ inanamıyorum, bütün eşyaların o anda orada konaklayan bir otobüsten düştüğü anlaşıldı. O soğuk havada bir de hayretten donup kalmıştım. Düşünebiliyor musunuz, **98 kilometre** ötede geceyarısı bir şeyler buluyorsunuz daha sonra onların sahiplerini bulup teslim ediyorsunuz. Meğer otobüsün agaj kapağı buzla dolmuş ve tam kapanmamış, bu halde de virajı alırken açılıp eşyaları uçurumun tepesine döküvermiş. Kimse de farkında olmamış.

Mehmet Ali & Aksamsefası

Asıl ilginçlik bundan sonra... Bütün yolcuları teşhis için bizim arabanın başına getirdiler. Ortalık karışmıştı ve yolcuları kuyruk halinde dizdiler. Eşyasını tanıyan şahıs alıyor ve sakin sakin otobüsünün başına dönüyordu. Mesela biri, **"Benim bir teneke tahin helva, yarım çuval da bulgurum var"** diyor, biz de çıkarıp eşyasını veriyorduk. Yarısı yırtılmış çantaları, teki olmayan çorapları, patlamış diş macunlarını, atlet ve donlarını alan gâh sevinçli gâh üzüntülü, yarı uykulu suratlar... Bu durum gülmeyle ağlamanın ortasındaki o çook hassas ve ince bir çizgidir ki, anlamak mümkün değildir, bir de o ince çizgi buzlu olursa savrulur gidersin....

Böylece eşya dağıtımı biterken olayların farkına yeni varmış, gözlüklü, uzun boylu, genç ve oldukça ilginç bir şahıs, elinde uzun bir şemsiye ortalığı birbirine katarak geldi. Şoför ve muavinlere bağırmaya başladı. Sürekli **"Daha taksidi bitmemiş demsan çelik tencerem, takım elbisem, nerde onlar nerdeee?... Mahkemeye vereceğim sizi, çelik tencerem nerdeee?..."** diye haykırıyordu. Baktık, arabada yalnızca küçük bir çanta kalmış. **"Bu senin mi?."** dedik. **"Evet, benim"** dedi buruk bir sevinçle. O anda otobüs şoförü merakla çantayı ondan önce aldı ve **"Ne çelik tenceresi bu yahu, tencere bunun neresinde?."** diye sordu. Mağdur yolcu çantasını açıp çelik tencereyi gösterdi. Taksidi bitmemiş bu tencere neredeyse bir cezve kadardı ve en küçük boy çelik tencereydi. Belki de çelik tencere maketiydi. Takım elbise de otuzdörde katlanıp o minik çantaya tıkıştırılmıştı. O anda herkesi bir gülme aldı. O yukarda bahsettiğim hassas çizgiden biraz yana kayılmıştı galiba. Bir tek elinde eski model şemsiyesiyle o yolcu gülmüyordu ve sürekli **"Sizi mahkemeye vereceğim!."** diye bas bas bağırıyordu. Muavinler de **"Ver ulan ver, bizim ne suçumuz var. Kapak buz tutmuş iştel."** diye yolcuyla birbirlerine girerken araya biz girip ayırdık. Onca eziyetten sonra kavgayı da ayırmak bize düşmüştü. Şemsiyeli yolcu **"Ben artık sizin otobüsünüze binmem"** diyerek Kayseri'de oturduğunu ve yola bizim arabayla devam etmek istediğini söyledi. O küçük çantasıyla bizim arabaya bindi. Onbir mevcutlu bir ortaokulda öğretmen olduğunu, orada yalnız yaşadığını, küçük çelik tencerenin ve takım elbisenin onun için çok ama çok önemli olduğunu sonradan öğrendik. Yoğun tipi camları örtüyordu. Bu bizim için uzun bir geceydi ve benim aklımdan zor silinecekti... •

KARA KIŞ
by mister DO

LAL LA LAAA!

GEBERİYODUM EVDE DURMAKTAN DO!.. KIŞ SAYISI DA OLMASA GEBERİCEEZ EVDE DEPRESYONDAN!..

KONUŞMA NAZAR EDİCEN! EĞLENMENE BAK!..

KAR'I SEVİYORUM!

KARDAN KAFASIZ ADAMLARA BAYILIYORUM!

UTANMAZA BAK!.. SİGARAMI İÇİYON BEN BURDAYKEN!.. BENİM LAN BABANIZ!.. ADAMI Z.KER ERİTİRLER!..

HEDEF 2023!.. NE KADAR ÇOK, O KADAR İYİ KARDAN KAFASIZLAR!

KARTOPU KURTOPU
by mister DO

BAYILIYOM KAR'A KARDAN ADAMA!

AL SANA!..

HAHAHAAA!

SLAP!

Hi Hiiii!..

AHAN DAAA!

AGHH!.. KARDAN ADAMI SEVMİYOM!..

KAR TATİLİ YAĞYOO EYOO!..

KARDAN TATİL ZAMANI EYOO!..

HIMFF! HIMM!..

BU DA KARDAN KADIN!..

HIHI!.. TMMDIR...

AMMA DA OLDU KARDAN ADAMIM!

HEP BOK GİBİ OĞLANLAR KARTOPU ATIYO BANA YAA!..

SEVMİYOM KAR'I!..

SARILMAK BELEŞ!...

EŞ!..

CANIM SIN...

OKULDAN DÖNÜŞ

by mister DO

İLKOKUL 'BİR' DEYİM... UYANDIM, KAR YAĞYOO! DAHA GÜZEL NE OLABİLİR, LAL LA LAAA!..

Bİ TÜRLÜ ALIŞAMADIĞIM OKULA GÜLE OYNAYA GİDİYORUM O SABAH!..

KALEMLER CEBİMİZDEE Biz GİDERİZ OKULA HEEY OOKUULAA...

DÖNÜŞ BİRAZ FARKLI OLUYO AMA O GÜN! FENA TİPİ BAŞLAMIŞ DIŞARDA... YÜRÜYEMİYORUM RESMEN.

... RÜZGAR BENDEN GÜÇLÜ, DÜŞTÜM DÜŞÜCEM, KAYIYORUM SÜREKLİ, YALPALIYORUM..

OYY!

SONUNDA KAPAKLANIYORUM YERE.. NE KADAR DENESEM BOŞ, KALKAMIYORUM. TAM DA ESKİ 'PERİLİ EV'İN ORDA...

KİMSELER YOK SOKAKTA.. PERİLİ EV BANA BAKIYO, TİPİ BASTIRIYO, KORKUYORUM...

SONUNDA VAZGEÇİYORUM DİRENMEKTEN. YATTIĞIM YERDEN YAĞAN KARI SEVREDİYORUM. "NASILSA ANNEM GELİR, ALIR BENİ" DİYE DÜŞÜNDÜĞÜMÜ HATIRLIYORUM...

GELİYO DA ANNEM.. ALIYO BENİ.. NE KADAR YATTIM ORDA ÖĞLE HATIRLAMIYORUM, ÜŞÜMÜŞÜM! ANNEME SARILIYORUM...

'KAR'DAN ARTIK PEK DE HAZZETMİYORUM

METROCITY - İ İSTANBUL

ergün gündüz

Ocak ayının en soğuk ve ayazın insanın kemiklerini sızlattığı bir gecede, şehrin en çok rüzgar alan yerlerinden olan boğaz köprülerinin girişinde, tanımadığım altı kişi ve ben, gelmesi mucizelere bağlı olan İETT ismi altındaki yaratıkları büyük bir sabırla bekliyoruz...

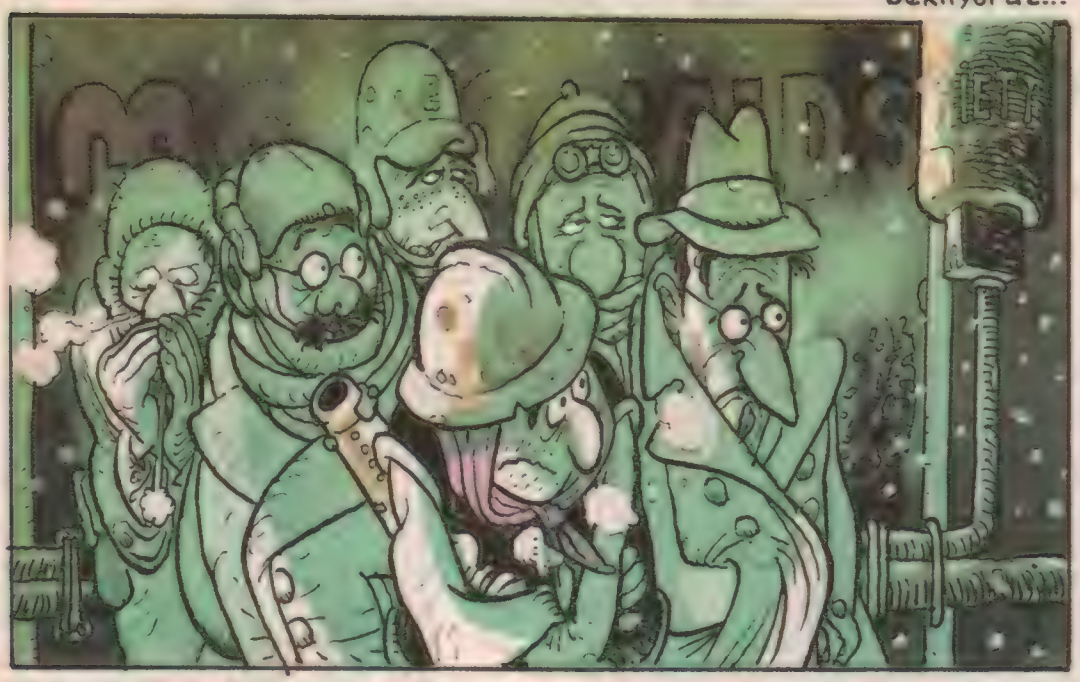

Birazdan kar başlayabilir, bu ayazın arkasını kestirmek hiçde zor değil. Yol kenarındaki ızgaralardan çıkan dumanlar bile bu havanın, ne soğuk olduğunu anlatıyordu.

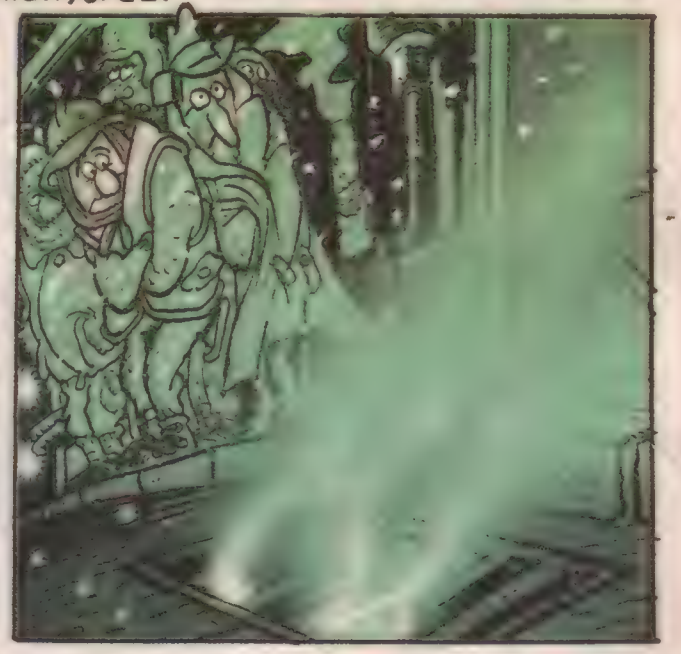

Dumanları kesen farların ışıkları birer huzme görünümünde flaşör gibi yanıp sönüyor, herşeyin sakin olmasına rağmen yine de birşeyler olacakmış gibi bir hava veriyordu ortalığa.. Beklenen doğal olay, rüzgarın yardımıyla ufak tefek kar taneleri yüzüme çarpmaya başladı...

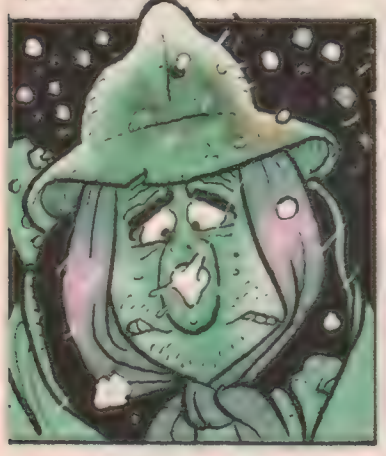

Durağa geleli 97 saniye olmasına rağmen, insan taşıyıcı İETT yaratıklarından biri bile gelmemişti. Bu ender rastlanan bir olaydı. Hatta son dört aydır 25 saniyeden fazla beklendiği hiç bir kayıtta yok...

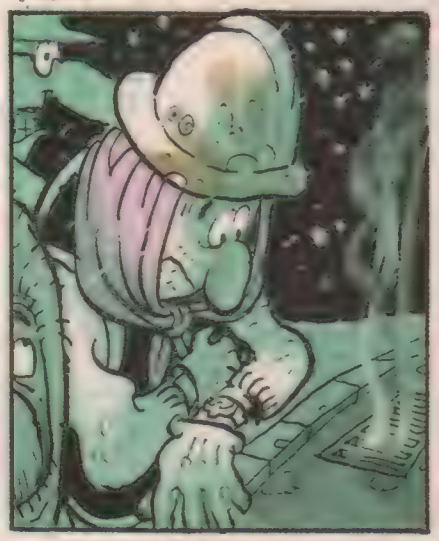

Biri daha hızlı hızlı durağa doğru geldi. Altıyken şimdi yedi kişi olduk. Gelen kişiyle birlikte ve rüzgarın da etkisiyle kar kendini göstermeye başladı...

Zaman göstergem 23.40. Tipi hızlanırken trafiğin olağan hızından biraz kaybettiğini ve yavaşladığını gözledim. Şimdi biraz daha vee...

Aman Allahım gözlerime inanamıyorum! Şimdiye kadar köprüde görmeye alışkın olmadığım olay... Trafik yavaşlıyordu...

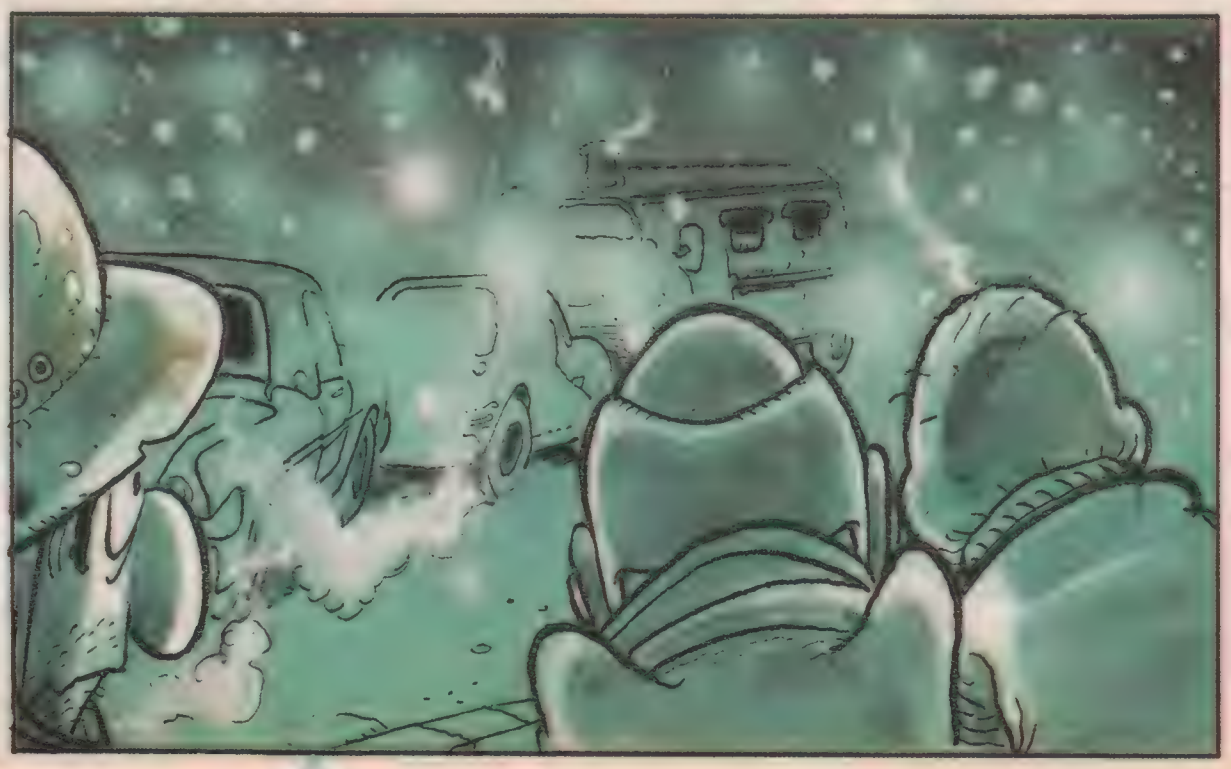

Mehmet Ali & Akşamsefası

(2) Duraktaki ben ve altı kişi arasında küçük bir panik başladı. Trafiğin yavaşlaması, durmasının bir ön hazırlığı olabilirdi, iyice yavaşladı...

...Ve bu mükemmel sistem arıza yapmıştı. Benimle birlikte bekleyen altı kişi dehşet içinde "Olacak şey değil!"

...Ve durdu!.. Trafik durdu. Büyük şaşkınlık ve tedirginlik içersinde duraktakilerle bakıştık, zaten otobüs zamanından 113 saniye gecikmişti vee...

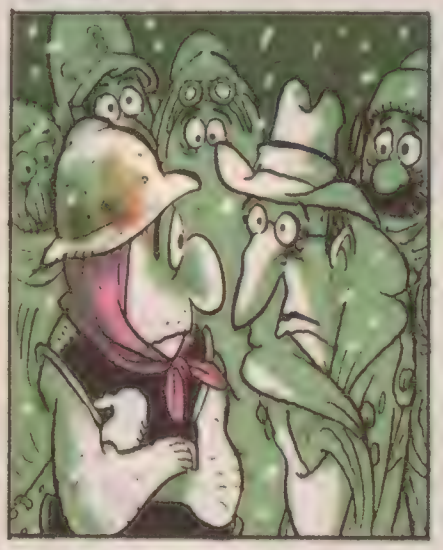

Aradan 30 saniye geçmesine rağmen trafik hala çözülmemiş... Yüzüme vuran kar taneleri iyice çoklaşmaya başlamıştı...

Kar iyiden iyiye hızlanıyor, put kesilen trafik öylece duruyordu...

...Üstüne üstlük trafik sıkışmıştı. Bu hükümeti istifaya kadar götürebilir. O kadar iyi bir sistem kuruldığı iddia ediliyordu ki, seçimlerde aldıkları oyların büyük bir çoğunluğu trafiğe buldukları inanılmaz çözümlere bağlanıyordu.

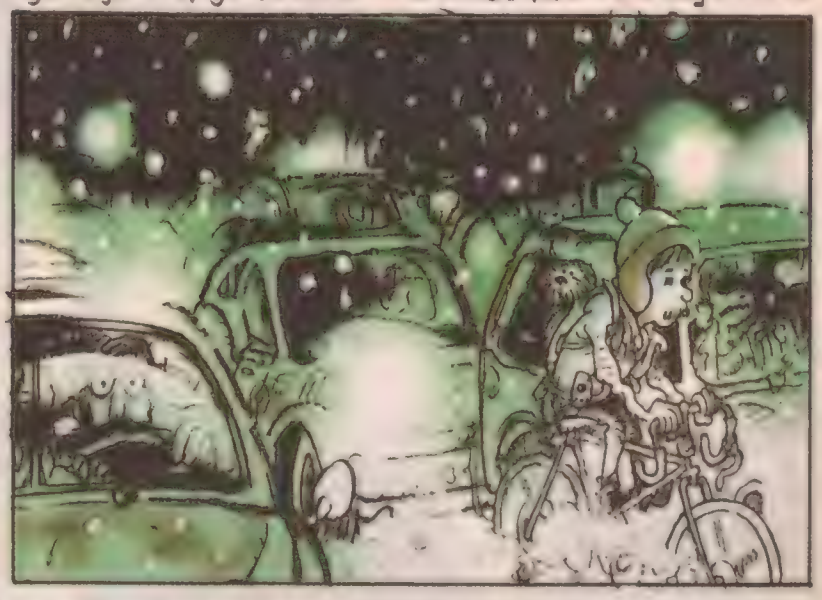

Bunun üstüne yerden aldığı karları da üstümüze savuran rüzgardan haberi olmayan bazı sürücü veya yolcular tıkanmanın, neden olabileceğini şöyle bir kestirmek için, otolarından dışarı çıktılarsa da,

Derinlerden gelen helikopter sesleri soğuk olan havayı biraz daha soğuttu...

...Aynen içeri girmeleri rekor sayılabilecek atiklikteydi...

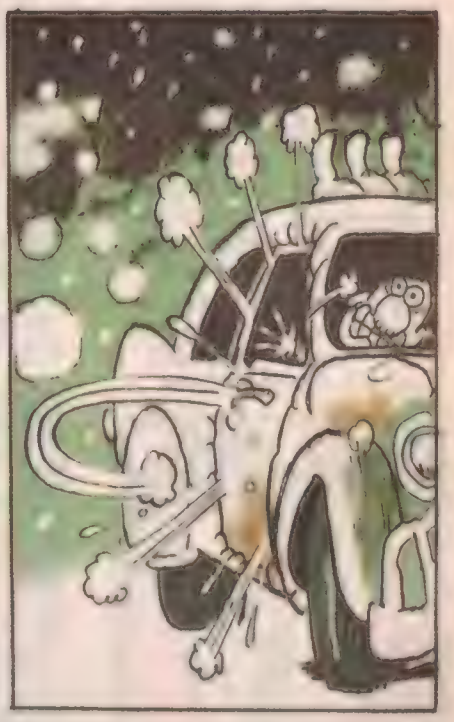

(3) İki tane, hamam böceği kılıklı helikopter, solumuzdan geliyor. Şimdi üzerimizden geçiyor ve köprünün öbür ucuna doğru hızla ilerliyor...

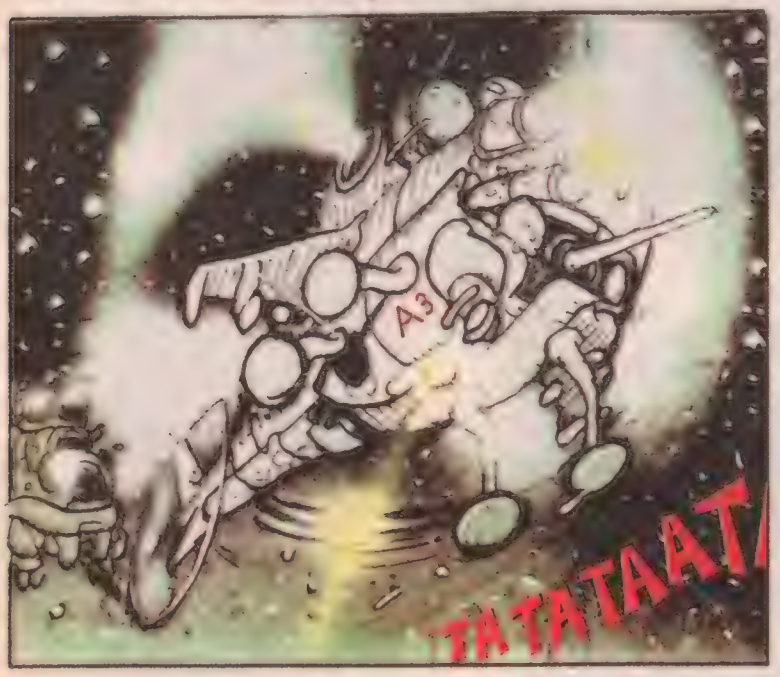

Artan kar yağışı onların sadece ışıklarını görmemize izin veriyor...

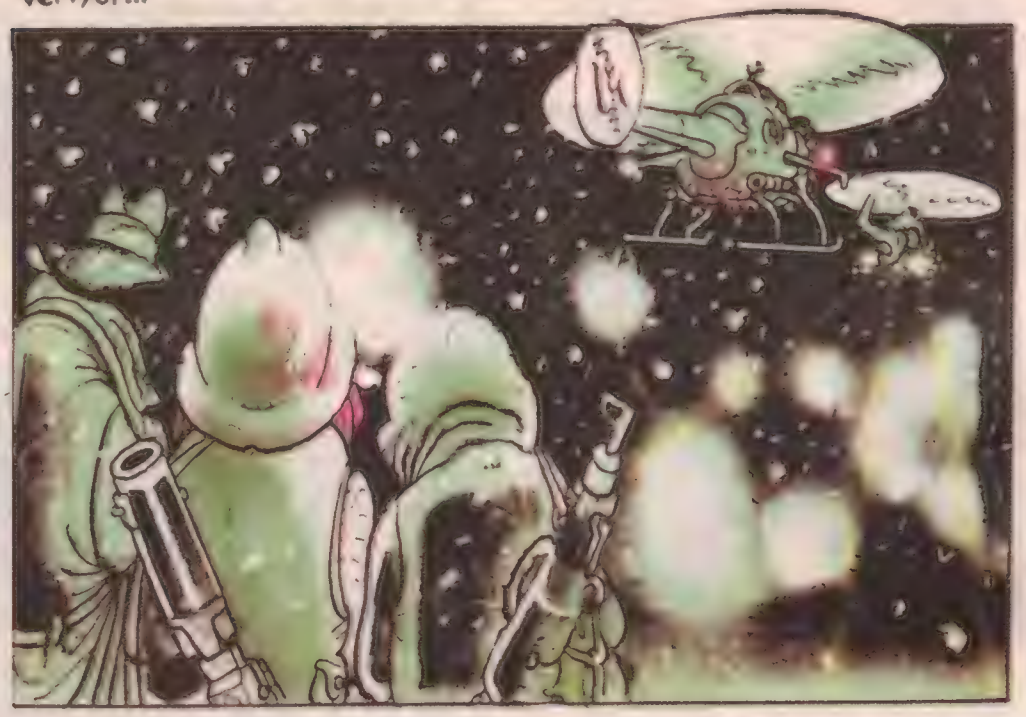

Trafik sıkışmasının ardından 45 saniye geçmişti ve helikopterlerin gelmesi oldukça gecikmeliydi... Böyle bir olayda gelmeleri sadece 10 saniyeydi. Olayın ne olduğunu anlayıp çözmeleri 7, normale dönüş 8, ve kaybolan zaman 25 saniye. Bunun maliyeti ise 36 milyar dolar...

..Saatime baktım.. Evet artık hükümetin istifası kesinleşti.. Çünkü tam tamına 65 saniye olmuştu. Bu kadar zamanın maliyetini karşılayamazlar, bunu herkes biliyor. Saat 23.45 gece yarısına az kaldı. Rüzgarla karın işbirliği doğrusu mükemmeldi...

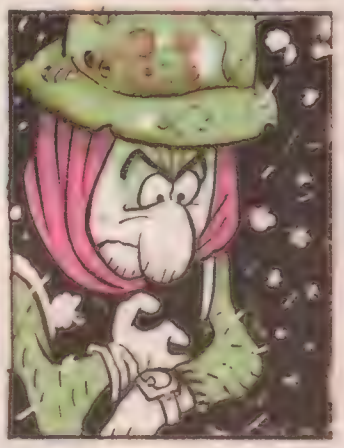

.Görmem imkansız olan kulaklarımı mosmor ettiklerini biliyordum sadece. Titremeye başladım. Digital ısıtmalı paltomu da tamirden alamadım, bir türlü.

..Yarın ilk işim onu almak olacak. Yeni hükümet kurulana kadar zor günler geçirebiliriz. Sağımda duran 45 yaşlarındaki bay yanıma gelerek.

Şaşırdım, ne yapacağımı düşünmeye koyulmalıyım, yanıma gelen bay, buna izin vermedi ve...

...Devam etti...

Hiç düşünmeden kamyona doğru hızla ilerledik. Birazda elimizdeki silahlara güveniyorduk. Yoksa böyle bir işe kalkmak delilikti. Büyük bir hırsla kapıları açtık...

Mehmet Ali & Akşamsefası

4

İçerdeki iki kişi gafil avlanmıştı. Şu anda ikisininde burnuna doğrultulmuş namlu genişlikleri 10 cm'yi bulan iki bazuka duruyor. Arabadan çıkarken çok yavaş olmalarını tembih ettik. Lafımızı dinlediler ve hızla uzaklaştılar...

Bu işi birlikte kıvırdığımız adam hemen yerini aldı. Aynı şeyi tam ben de yapacaktım ki, omuzumdan beni yakalayan iri bir el...

...Öyle savurdu ki, ne olduğunu anlayamadım şansımı kaybettim. Savrulduğum yerden kalktım. Üzerimdeki karları silkeledim... bazukamı yerden

..aldım. Zaten boştu. Ateş etsem de bir işe yaramazdı.

.Gene de yanımdan ayırmıyordum. köprüye girmek imkansız, zaten her tarafı kaplayan kar, buza dönüşüyor, arabaların arasında geçilmesi imkansız şeller oluşuyordu. Geri döndüm. Köprüyü arkamda bırakıp, ağır ağır yürümeye başladım. şansımı başka yerde aramalıyım...

Birden aklıma dedemin anlattığı hikayeler gelmeye başladı. O zamanlar iki köprü varmış. Ve saatlere varan tıkanmalar artık onlar için vazgeçilmez bir eğlence olurmuş. Hatta tıkanma olmadığı zaman akıllarına kötü şeyler gelirmiş.

Tam bu düşünceler kafamdan geçiyordu ki, arkamda korkunç bir patlama oldu. üstünde durduğum yol çatladı...

Arabalar birbirine yaslandı. Bu sallanma bir dakika sürdü.

.Hep aynı hikaye, köprüyü havaya uçurdular. Bu işin kestirme çözümü "uçur gitsin." trafiği çözseler ya!..

BARUM BUM

Köprü yapmak mesele değil tabii ki, bir haftalık iş. Neyse iyi oluyor genede ben, her köprü uçuruluşunda buralara gelir, aşağıdaki tarihi Boğaz sularını seyrederim. 358. Boğaz köprüsü yapılana kadar az buçuk görünürdü. Son otuz yıldır oda hayal oldu. iyice yaşanmaz bir yer oldu. Buralardaki cesetler bile kaldırılmıyor. Kar da yağmasa iyice pislikten geçilmeyecek.. Keske Uranüs'e aldığım bileti yırtmasaydım. Ama buralardan vazgeçemiyorum ki...

215

öykü-İlkin Deniz Ergüneş fası

BU KÖŞE KİŞİ KÖŞESİ

ORNBİZ AKIN

NEPALİ, TİBETİ DİNGİNLİĞİ, HUZURU BIRAKIP KAYSERİ ERCİYESE YERLEŞEN KAFAMI SKİİM.. YETİ CANIMA BE!. AY, YETTİ İŞTE!.

YETİ BEY, SÜPPER PAZAR KAMERALARINA NELER SÖYLEMEK İSTERSİNİZ?! YÜKSEK SOSYETEDEN ÜNLÜ BİR İSİMLE GİZLİ BİR AŞK YAŞADIĞINIZ İDDİALARI DOĞRU MU?!.

KOŞUN LA GENE ÇIKTI!.

ASLINDA YİRMİ YIL ÖNCE KAYBOLAN HAKAN BALAMİR MİŞ BU!.

HASA

?!? HAKAN BALAMİR KİM LAN?!

HASS HASA

YETİGİLLE KAYAK KEYFİ.. EHHE EHE..

SİHİ DAŞAĞI HER Bİ DERDE DEVA İMİŞ..

ÇOCUKLAR, ZAMANI GELİNCE BIRAKMASINI BİLMELİ.. KARAR VERDİM, MESLEĞİ ZİRVEDE BIRAKIYORUM..

YERİN KOLAY KOLAY DOLDURULAMAZ ABİ, Bİ DAHA DÜŞÜN..

VUUUU

ABİ YAPMA.. DAĞCILIK CAMİASININ SANA İHTİYACI VAR..

FUFFF... AYAZMIŞ LAN. TAMAM VAZGEÇTİM AŞAĞIDA BIRAKIRIM..

1

KUFFFFF...

GOORRRRR

ELOOV?!. KÖYDE DOĞUM MU VAR? YOV BU ARAÇ GİRMEZ O YOLA.. TAĞAM BEKLE HELE BEKLE..

ERZURUM 10 KM. KARS 50 KM

KOOORRRT KOORT

2

TAĞAM GELİYORUM.. ÜÇ SAATE ORDAYIM.. E ANCA CİĞERİMİN İÇİ..

FUUUU

ERZURUM 10 KM. KARS 50 KM

GURRRRRR

SON ANADOLU KAR LEOPARI SELAMİ

Selami açtı.. Selami bil'açtı.. Selami bitaptı..

GUURR GURRR

KURT KORT.. KURŞ..

Bu coğrayfa onu yıpratmış, onu yormuştu.. Birden bir ses duydu.. Sese kulak kabarttı.. Selami sevindirik oldu..

ÇİTEK ÇİTEK

MUTTARIN GIZI GUYTUDA Bİ DENK DÜŞÜRDÜM..

Selami sustu.. Selami pustu..

Dinledi..Fakat gelenler pek ava benzemiyordu..

NASSI YASLIYOM KÜSKÜYÜ BİLİYONĞU? OFFĞĞ..

?! LA!?

NERE GAÇIYON LA GODUUM ÇAHALI..

Selami şanssızdı.. Selami bahtsızdı.. Leoparın kuyruğunu tutan, tuttu mu anassını sitmeden bırakmayan..

TUT LA TUT!. BIRAHMA!.

YAPIŞTIR ÇİFTEYİ ANNUĞA GOYUM..

.. bir acayip millete denk gelmişti.. Kaç Selo kaç.. Kaçanın anası ağlamazmış.. Hii, kaptırdı kuyruğu!. Eh be Selami!.

SON..

İKİRCİKLİ SOĞUK ŞİİR

KONFORMİZMİN KIŞ GÜNÜ YANSIMALARI

Hava eksi on derece, buz buz..
Cama vuran kar taneleri, pıt pıt..
Damda guburdayan güvercin, gub gub..
Sobada patlayan kestane, pat pat..

Ayağımda pofuduk terlik, pof pof..
Kolluktan kalkmaya üşenirim, öf püf..
Dışarıdan tren geçiyor, çuf çuf..

Sokakta koşuşturan insanlar, koş koş..
Karda yürürler, kart, kurt..
Soğukta üşümüşler, vah vah..

Umrumda bile diyil, keh keh..
Ben gtümü kaşırım sıcakta, hart hurt..
Soba mı tüttü lan, bakın hele, köh köh..

küresel ısınmaya karşı farkındalık köşesi..

ŞIP.. ŞIP.. ŞIP..

Mehmet Ali & Akşamsefası

HATÇAAVAZ

Tuncay Akgün

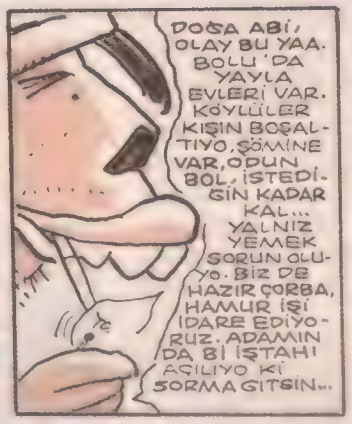

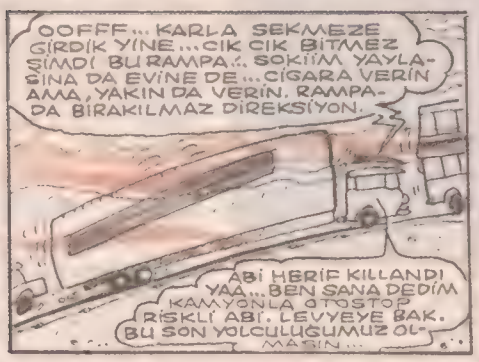

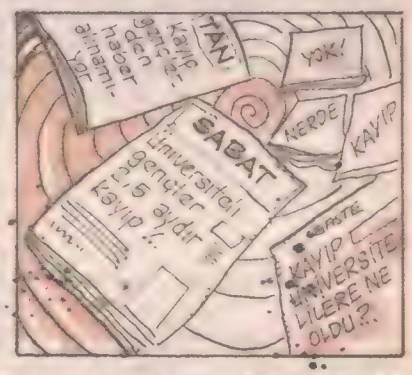

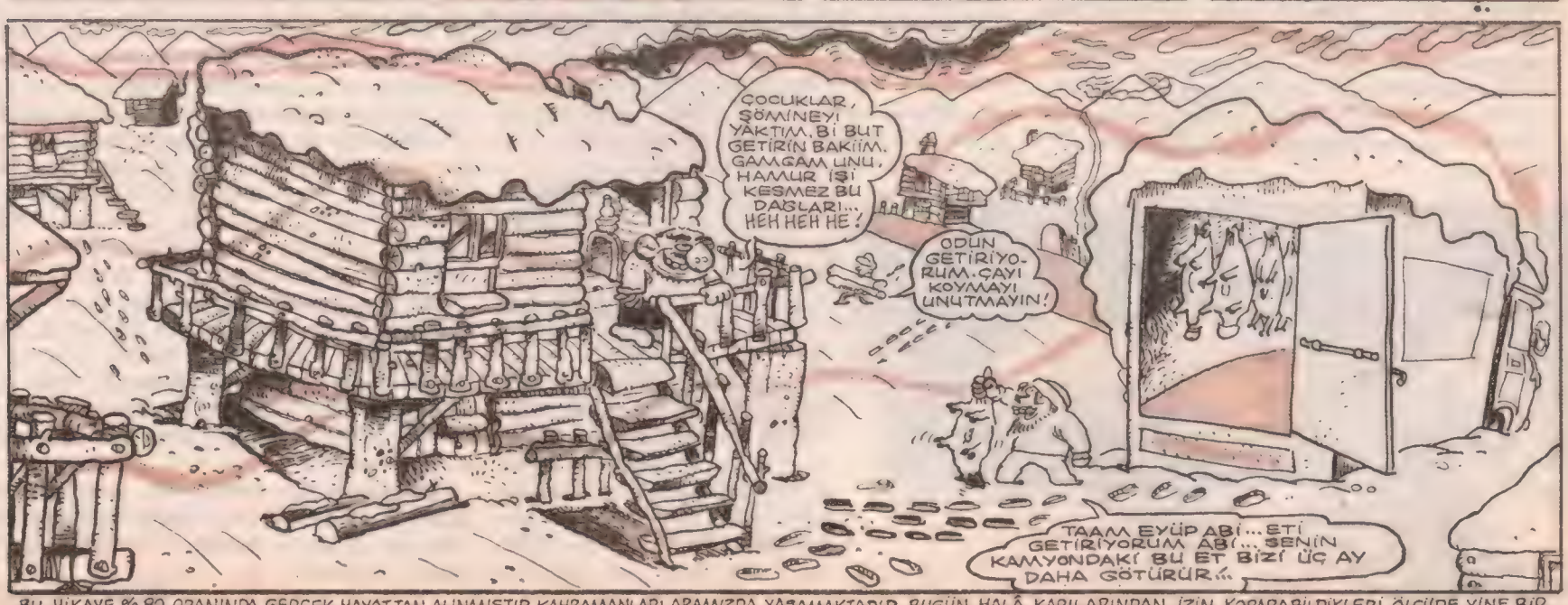

BU HİKAYE %80 ORANINDA GERÇEK HAYATTAN ALINMIŞTIR.KAHRAMANLARI ARAMIZDA YAŞAMAKTADIR. BUGÜN HALÂ KARLARINDAN İZİN KOPARABİLDİKLERİ ÖLÇÜDE YİNE BİR MİKTAR ET ALIP AĞCAKAYA GİDERLER... KAMYONCU ŞAHIS BİRBUÇUK AY HAPİS YATTIKTAN SONRA HALK OTOBÜSLERİNDE ŞOFÖRLÜK YAPMAYA BAŞLAMIŞTIR.

İKARUS'UN DÜŞÜŞÜ

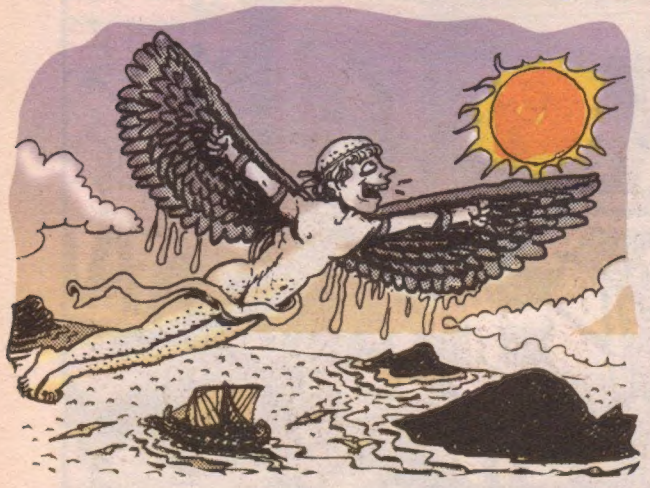

Leman'ın oluşumuna giden yolda onun önceki hali olan Limon Dergisi'ni çıkarmak üzere bir grup basiretli arkadaş kadim Gırgır Dergisi'nden ayrılıyordu. Kadro kalabalık gözüksün diye beni de çağırdılar. O sıralar çok küçüktüm ve sadece espricilik yapıyordum, espricilere çizim yaptırılmıyordu. Yeni bir dergide çizme şansı bulurum düşencesiyle gittim ve **"Susmayacağım İşte"** adıyla antik ve mitolojik bir dünyayı anlatan küçük bir köşe çizmeye başladım. Kötü de olsa yıllardan sonra çizebiliyordum ve çizebilmenin sarhoşluğuyla hiç düşünmeden coşkuyla kalemimi söyletiyordum. Övgüler geldikçe de zevkten uçuyordum. Bu kanatların balmumundan yapıştırıldığının farkında değildim. Zira antikiteye olan merakımın kefaretini pahalıya ödeyecektim. Nihayet Mersin'de kasaplık yapan bir okuyucu bir köşemi kesip mektupla **D.G.M**'ye ihbar etti. Hayır, benim yandığım, bu işgüzar arkadaş bıraksaydı da yetkili makamların kendisi görüp dava açsaydı. Neyse, ifade vermek için **D.G.M**'ye gittim. Beni yalnız bırakmamak için dergiden çizer bir arkadaş da refakat etti. Fakat ikimiz de henüz olayın ciddiyetinde değildik. Hatta çizer arkadaş **D.G.M**'nin kapısından elinde kremşokola yiyerek girmişti...

Savcı beni bir odaya aldı. Ben habire muhabbet ediyor, canla başla savcıyı ikna etmeye çalışıyordum. Takipsizlik kararı verirse bu iş biterdi. **"Babamın elektrikçi dükkanı olduğunu, eğer beni bırakırsa, benim de bu işi bırakıp babamın yanında çalışacağımı, zaten dergide çok az para aldığımı"** falan söylüyordum. Savcı merakla kaç para aldığımı sordu, **"80 bin lira"** dedim. Bu o zamanın parasıyla bile oldukça düşük bir miktardı. **"Oğlum, sen hakikaten bırak bu işi, bu para için bu riske girmeye değer mi?."** dedi ki birden gözü kapıya takıldı, ben de döndüm, baktım; benimle gelen çizer arkadaş kapının aralığından kafasını uzatmış koca kulaklarıyla bizi dinliyordu. Savcı şaşınlıkla **"Kim bu yahu?. Soruşturma yapıyoruz burda!."** diye sordu. Ben de dergiden dersem ters etki yapar diye **"Mahalleden bir arkadaş"** dedim. Kızarak, **"Çağırın bana şu kapıdaki herifi!."** diye bağırdı. Çevreyi çok iyi bilen eski Babıali kurdu çizer arkadaş koşa koşa kaçtı ve eski morgun parke taşlı yokuşunda gözden kayboldu. Savcı bana **"Haydi sen de git, biz gerekeni yaparız"** dedi...

Tatar...

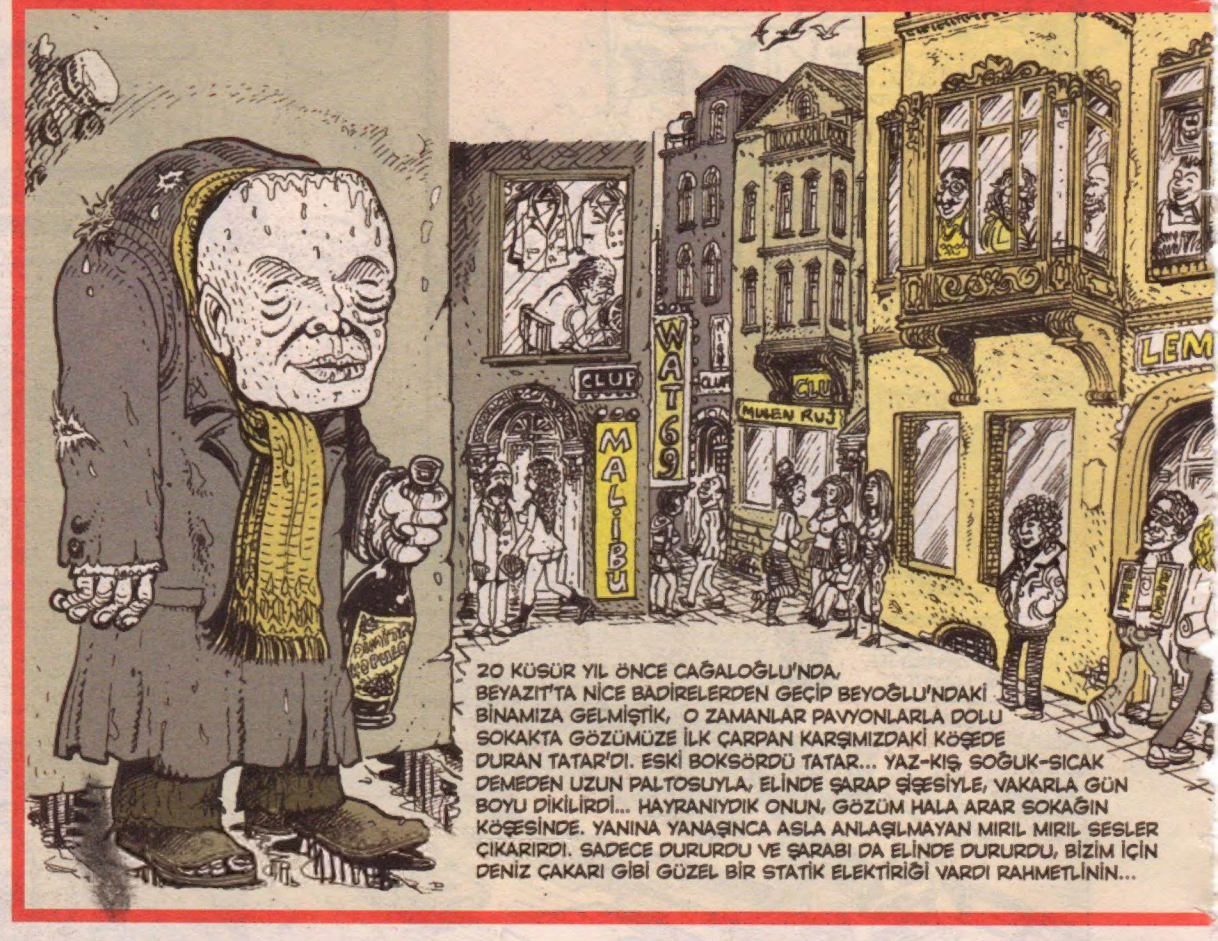

20 KÜSÜR YIL ÖNCE CAĞALOĞLU'NDA, BEYAZIT'TA NİCE BADİRELERDEN GEÇİP BEYOĞLU'NDAKİ BİNAMIZA GELMİŞTİK, O ZAMANLAR PAVYONLARLA DOLU SOKAKTA GÖZÜMÜZE İLK ÇARPAN KARŞIMIZDAKİ KÖŞEDE DURAN TATAR'DI. ESKİ BOKSÖRDÜ TATAR... YAZ-KIŞ, SOĞUK-SICAK DEMEDEN UZUN PALTOSUYLA, ELİNDE ŞARAP ŞİŞESİYLE, VAKARLA GÜN BOYU DİKİLİRDİ... HAYRANIYDIK ONUN, GÖZÜM HALA ARAR SOKAĞIN KÖŞESİNDE. YANINA YANAŞINCA ASLA ANLAŞILMAYAN MIRIL MIRIL SESLER ÇIKARIRDI. SADECE DURURDU VE ŞARABI DA ELİNDE DURURDU, BİZİM İÇİN DENİZ ÇAKARI GİBİ GÜZEL BİR STATİK ELEKTİRİĞİ VARDI RAHMETLİNİN...

Bir süre sonra **2. Ağır Ceza Mahkemesi**'nden sarı bir zarf geldi. Ne yazık ki, buraya sevkedilmiştim. Celseler celseleri kovalıyor hiç kimseye laf anlatamıyordum Sanki ağır bir suç işlemişim gibi kendi avukatlarım bile suçlu olduğuma inanıyor, habire mahkemeden af diliyorlardı. Savunma yoktu yani. Hatta bir duruşma arasında, ben arkadaşlarla hoş bir sohbet yaparken avukatlarımdan biri küçümseyerek şöyle; **"Şuna bak şuna, bunun adam olması için mutlaka içeriye girmesi lazım..."** Daha ben ne diyeyim... Oysa ki, düşünceye suç diyen suçludur ve yargılamalıdır kâinat mahkemesinde.

Ve son duruşma geldi çattı. Dostum Tuncay Akgün o zamanlar **Limon** Dergisi'nin yazı işleri müdürüydü ve benimle gelmek zorundaydı. Zaten aynı anda başka bir davaya daha giriyordu. Böylece bir gün önceden onun Samatya civarındaki evinde kaldık. Hava güzel olduğundan sadece ceket ve kravatla gitmiştim. Fakat ertesi sabah bir kalktık ki, her taraf kar ama nasıl bir kar!... 1987 yılının kışıydı ve son 50 yılda İstanbul'da en çok yağan kar buydu. Araç yok, belimize kadar bata çıka, gâh koşarak gâh yürüyerek Sultanahmet Adliyesi'ne vardık. Böyle bir havada duruşma iptal edilmemişti. Kimse gelememişti ama her nasılsa hakimler ve savcı oradaydı. Yoğun tipi sürüyordu. Her zamanki gibi yalnızdık. Mahkeme başladı. Başımı eğmiş bekliyordum. Aklıma daha ilk gününde cezalandırıldığım ilkokul geldi. Hayatımda birkaç kez uyduruk şekilde takdir edilmemin dışında bu ana kadar hep cezalandırılmıştım. Ruhum çingene çarşafına dönmüştü. Tipi camlara vuruyordu ve **"Tuncay Akgün'ün beraatine, diğer sanığınsa bilmem kaçıncı maddeden 10 ay ağır hapsine karar verilmiştir!."** ibaresi yüreğimde çınladı. Mahkum olmuştum!. Neden, neden?... Belki de Limon'un o günlerde aşırı muhalif olması nedeniyle bir kurban aramışlar ve dünya safı olan beni bulmuşlardı. Neden ben?... Delirmiştim. Beni sakinleştirmek isteyen gazetenin müdürünü karlara ittim ve o tipide gömlek ve ceketle koşmaya başladım. Tuncay Akgün bir süre bağırarak peşimden koştu, sonra sesi giderek zayıfladı, duyulmaz oldu, belli ki beni gözden kaybetmişti. Etrafta kimseler yoktu. Doktor Jivago gibi belime kadar kara batmış vaziyette yalpalayarak koşuyordum. Soğuk yüzüme silleler vuruyor, gözümdeki yaşlar donarak birer inci tanesi gibi ardımdan karlara saplanıyordu. Rahmetli Galata Köprüsü'ne geldiğimde boynumda ağır ve sert bir şeyin sallandığını farkettim. Donmuş kravatımdı bu. Kalınlığınca buz tutmuştu. Hışımla kravatı boynumdan çıkardım ve buzunu kırmak için merhum köprünün altıgen kenar süslerine vurdum vurdum vurdum...

İstanbul o gün bembeyazdı. Ama haddinden fazla beyaz. Adeta yoktu. Bu beyaz hiçliğin ortasında alev alev yanıyordu benliğim. Parlaklık içinde bir panıtı... Nedir ki?...

GÜNERİ İÇOĞLU

Mehmet Ali & Akşamsefası

KURT SAİT VE ŞÜKRAN

Behiç Ak

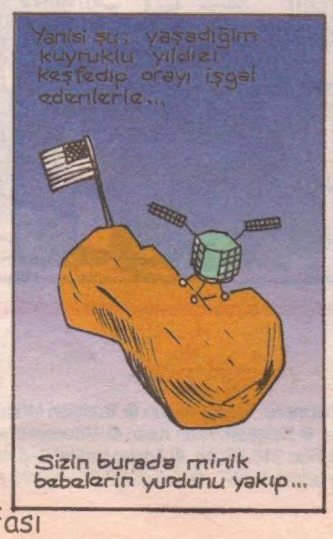

Mehmet Ali & Akşamsefası

SON

1000. ÖZEL SAYIMIZDA ÇİZDİĞİM, BİR ZAMANLAR DERGİNİN SOKAĞININ DEMİRBAŞI OLAN TATAR'IN UNUTTUĞUM BİR MACERASINI HATIRLATTI ESNAF?

ON BEŞ SENE KADAR ÖNCE YAMAN BİR KAR YAĞIŞI OLMUŞTU. BÜTÜN İSTANBUL'U BİR BUÇUK METRE KALINLIĞINDA KAR KAPLAMIŞTI. HERŞEY BEMBEYAZCA DURMUŞTU, KİMSE İŞİNE OKULUNA GİDEMEMİŞTİ...

ANCAK EVLERİ İŞYERİNE ÇOK YAKIN OLANLAR İŞİNE GİDEBİLMİŞTİ.

TABİİ BİR DE ZATEN İŞİNDE OLANLAR, YANİ BİZLER, DERGİDE SABAHLAMIŞLAR...

MIHOOO MIHAAA!!

FAKAT SOKAKTA BİRBUÇUK METRE KALINLIKTA KARDAN DAHA BAŞKA BİR TUHAFLIK VARDI... GECE GÜNDÜZ HER ZAMAN AYNI YERİNDE DURAN TATAR İLK KEZ YERİNDE YOKTU...

BİZLER GİBİ ONUN YOKLUĞUNU FARKEDEN DİĞER ESNAF DA HEP BİRLİKTE TELAŞLA TATAR'I ARAMAYA KOYULDULAR...

TATAAR!

SEVENİ ÇOKTU TATAR'IN... BERBER HASAN SÖYLEMİŞTİ; O BERDUŞ BEŞ PARASIZ HALİYLE DÜKKANINA GELİP KAFASINI USTURAYA VURDURDUKTAN SONRA "MUHOOO MUHAAA" DİYEREK (SADECE BU SESİ ÇIKARIRDI) ZORLA TRAŞ PARASINI VERİRMİŞ...

MUHOOO MUHAAA!

BÖYLECE O KARLI GÜNDE BAKMADIK MAHZEN, DELİK, OYUK BIRAKMADILAR TATAR'I BULMAK İÇİN...

AMA NAFİLE TATAR YOKTU HİÇBİR YERDE?

SAATLER SÜREN ARAMADAN SONRA ENDİŞE VE UMUTSUZLUĞA KAPILMIŞTI ESNAF, NEREDEYDİ BU TATAR, AKİBETİ NEYDİ?.

BİR YERDE DONUP ÖLMÜŞMÜYDÜ DİYE HERKESİN ÜMİDİNİ KESTİĞİ BİR ANDA ESNAFTAN BİRİNİN AKLINA GELDİ...

DURUN Bİ DAKKA YAHU!. BU TATAR YERİNDEN AYRILMAZ Dİ Mİ AYRILMAZ!. YA AYNI YERİNDE DURUYORSA, YANİ KARIN ALTINDA!.

SON BİR UMUTLA TATAR'IN HER ZAMAN DURDUĞU YERİ KAZMAYA BAŞLADILAR, FAKAT EĞER BÖYLEYSE BİLE YAŞAMASINA İMKAN VAR MIYDI?.

BUNU BİLE BİLE KAZIYORLARDI AĞIR BEYAZ KARI... YORULAN BİR DİĞERİNE VERİYORDU KÜREĞİ, KAZDILAR KAZDILAR...

SONUNDA SERT BİRŞEYE ÇARPTI KÜREK... BU TATAR'IN KAFASIYDI, PARLADI KARIN İÇİNDE...

İNANILMAZDI, TATAR KARIN ALTINDAN SAĞ ÇIKMIŞTI. GECE BOYUNCA KAR ÜSTÜNE YAĞMIŞ YAĞMIŞTI, TATAR İSE SADECE YERİNDE DURMUŞ, KAR YAĞARKEN KENARA KAÇILMAMIŞTI...

MIHIII MIHOOO!

BENCE ONUN HAYATINI KURTARAN DA HERZAMANKİ YERİNDE ISRARLA DURMASI OLMUŞTU. ÇÜNKÜ HERKES TAM YERİNİ BİLDİĞİ İÇİN KAZIP KURTARDILAR, BİR METRE ÖTESİNİ KAZSALAR BULAMAZLAR VE ÇOK GEÇ OLABİLİRDİ... KİMİ RİVAYETE GÖRE DE KARIN ALTINDAYKEN BİLE İÇTİĞİ ŞARABI SAYESİNDE DONMAKTAN KURTULMUŞTU...

LM ÖZEL 2015-01 Ocak - Mart

● **İmtiyaz Sahibi:** Tuncay Akgün ● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Mizah Yönetmeni:** Tuncay Akgün ● **Yazışleri Müdürü:** Zafer Aknar, Serkan Kölük ● **Grafik & Sayfa Düzeni:** Murat Yüceşan ● **Renklendirme:** Fikret Özdemir, Onur Karagöz ● **Kaligrafi:** Fatih Kaan ● **Müessese:** Ali Yavuz ● **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan ● **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm Ünlü ● **Tel:** (0212) 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 245 38 06 ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İst. ● **Baskı:** LeMan Matbaası Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. ● **Tel:** 0212 858 00 93 (95-96) ● **Genel Dağıtım:** vvD.P.P. A.Ş

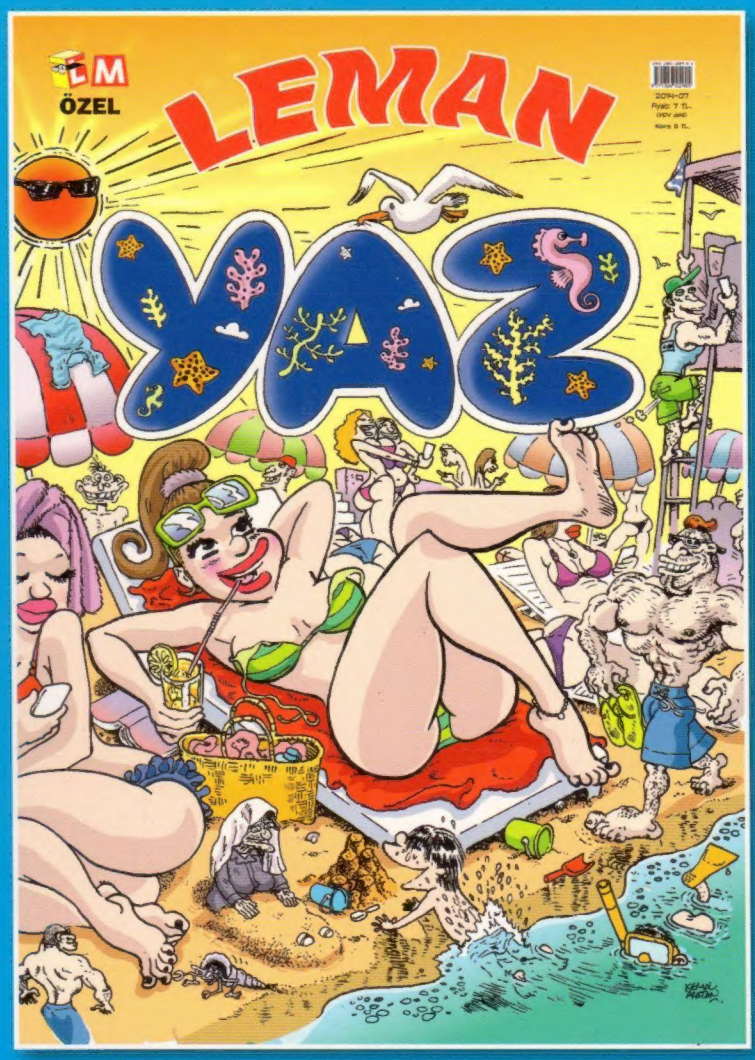

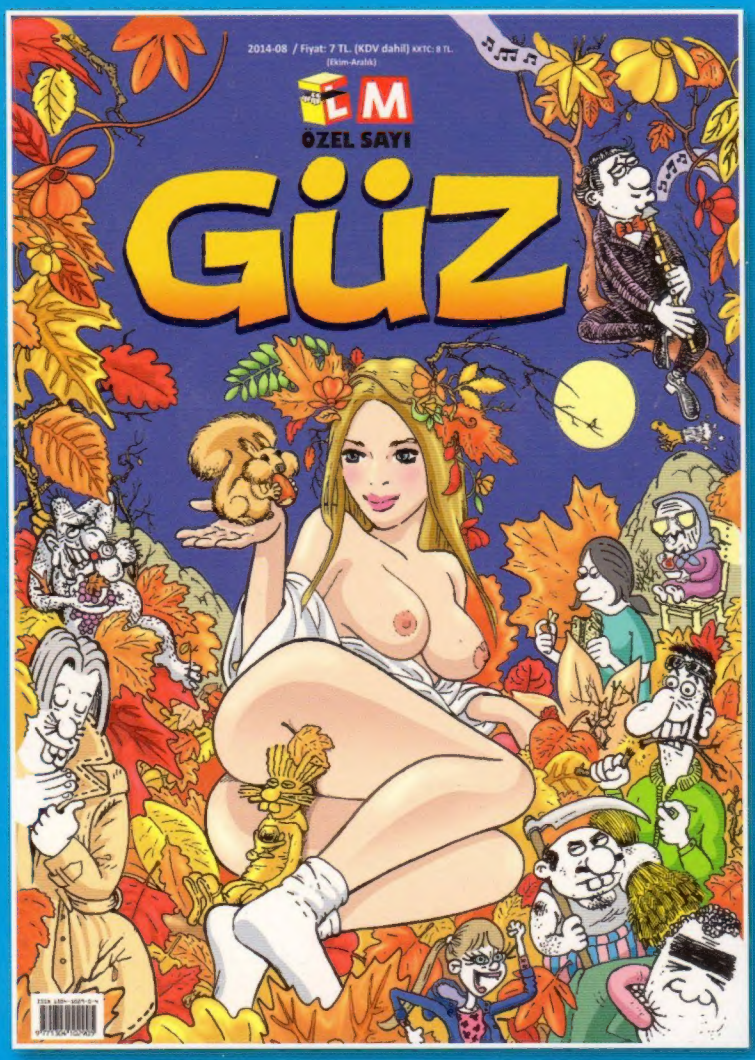

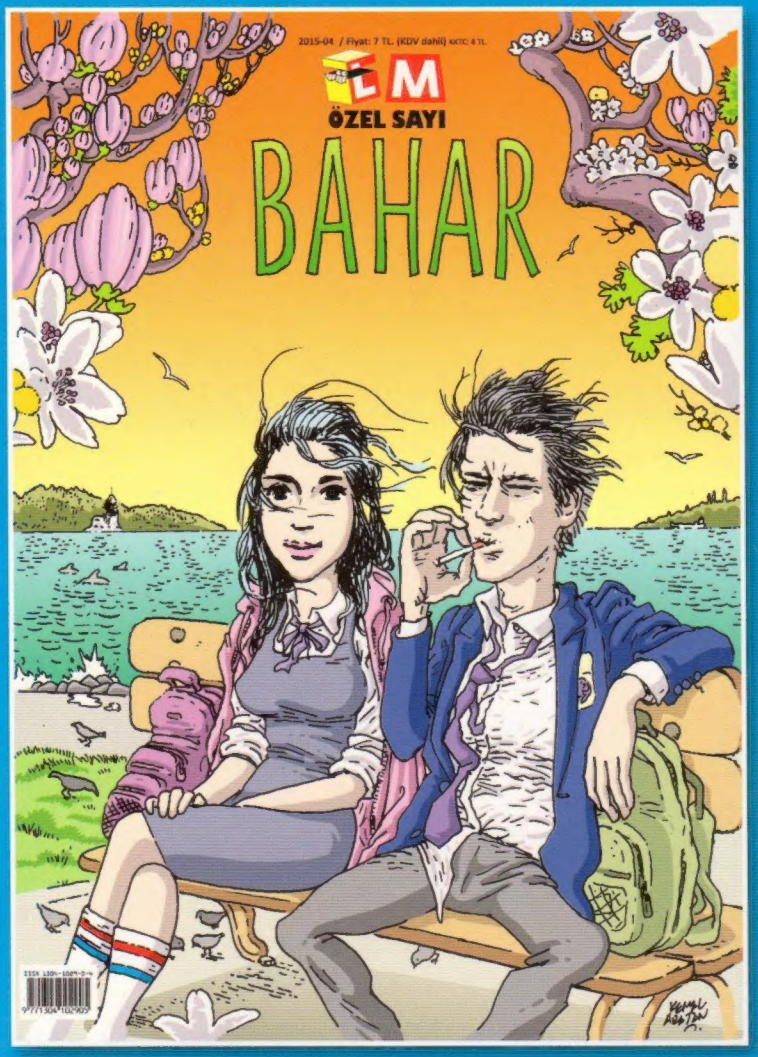

DÖRT MEVSİM

9 589751 974996

Mehmet Ali & Akşamsefası